

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

شیعر تهنهها هههه بینههههه

شعر تهنيا هەر بنه مايه

ليکۆلينه وهيه کي ره خه يي

ئه حمه دي مه لا

کتیب: شاعر تهنيا هەر بنه مايه - ليکۆلينه وهيه کي ره خه يي
نووسيني: ئه حمه دي مه لا

بلا وکراوه ي ئاراس - ژماره: ۳۳۸

دهره يناني هونه ربي ناوه وه و بهرگ: ئاراس ئه کرده م

هه له گري: هه ندرين شيرزاد + دلشاد مسته فا

سه ره رشتيبي چاپ: ئاوه حماني حاجي مه حموود

چاپي يه که م، هه ولير - ۲۰۰۵

له کتیبخانه ي بهر پوهه رايه تبي گشتيبي روشنبيري و هونه له هه ولير ژماره

(۲۱۷) ي سالي ۲۰۰۴ ي دراوه تين

پیشه‌کی

بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م لیکۆلئینه‌وه‌یه‌ چوارچێوه‌پێژ که‌ین، پێویسته‌ پێناسه‌یه‌کی زاراوه‌کان وه‌کو سه‌ره‌تابه‌ک خۆی به‌خوێنه‌ران بناسینی بۆ ئه‌وه‌ی کیشه‌ی کۆ - راقه‌کردن و کۆ - خوێندنه‌وه‌ نه‌ئالۆژکێته‌ بابه‌ته‌که‌مان. زاده‌ی ئه‌م بابه‌ته‌ش ته‌نها له‌ رێگای ئه‌و هه‌ول و ته‌قه‌لا شیعریانه‌وه‌ هاتوه‌ته‌ دی که‌ چهند سالێکه‌ خۆمانمان پێوه‌ خه‌ریک کردوه‌.

واته‌ خوێندنه‌وه‌ به‌ پله‌ی یه‌که‌م و نووسینیش به‌پله‌ی دوو وه‌کو باگراوه‌ندیک ده‌کرێ ته‌ماشای بکریت؛ ده‌شکرێ یه‌که‌میان به‌ته‌واوکه‌ری دووه‌میان سه‌یر بکریت و به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه‌. لێره‌ هه‌لبه‌ته‌ ده‌کرێ و ته‌ به‌ناوایانگه‌که‌ی فالیری دووپات بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ده‌لێ: «هه‌میشه‌ شیعرم نووسیوه‌ و سه‌رنجی خۆم داوه‌ چۆنیش ده‌ینوسم».

له‌ پرۆسه‌ی یه‌که‌م: واته‌ دوا‌ی خوێندنه‌وه‌ی شیعری چۆن خۆم بینیه‌ته‌وه‌؟ یا ئه‌گه‌ر به‌شێوه‌یه‌کی دیکه‌ بلێین ئایا ئه‌وه‌ی خوێندمه‌وه‌ شیعری بوو یا نه‌؟ خۆمان به‌لایه‌ن که‌م به‌رامبه‌ر به‌ دوو ئیشکالیات ده‌بینینه‌وه‌: یه‌که‌میان ئایا چیژی من پێوه‌ره‌؟ دووه‌میشیان ئایا شیعری پێوه‌ری هه‌یه‌؟

که‌واته‌ کیشه‌ی شیعرییه‌ت وه‌کو کیشه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ و به‌ره‌تیبی خۆی له‌ به‌رده‌مان قووت ده‌کاته‌وه‌ و داوا‌ی وه‌لام دانه‌وه‌مان لێ ده‌کات. پێش ئه‌وه‌ی باس له‌ چهند توخمیک بکه‌ین که‌ شیعری لێ پێکدێت، ده‌مانه‌وی وه‌کو باگراوندیک تیبۆری باس له‌ بنه‌مای ده‌قی شیعری بکه‌ین، چونکه‌ به‌بۆچوونی ئێمه‌ ته‌نها هه‌ر بنه‌مایه‌ شیعری له‌ نا - شیعری جودا ده‌کاته‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ سه‌نوری ئه‌م جیاکردنه‌وه‌یه‌ش ته‌عه‌سووفیی نییه‌، به‌لکو وه‌کو پالیتیکی ره‌نگ ده‌کرێ ته‌ماشای بکریت، له‌ نیوان ره‌ش و سپی، ماوه‌یه‌کی فراوان هه‌یه‌ بۆ ره‌نگی بۆر و به‌شێوه‌یه‌کی پله‌بیش ده‌کرێ به‌راست و چه‌پ دا گوزه‌ر بکه‌ین.

له‌ بواری ده‌قی شیعری، به‌تایبه‌ت ئێمه‌ سه‌رنجی دوو بنه‌ما ده‌ده‌ین. لێره‌ش بنه‌ما وه‌کو ساخوتمانیک ده‌کرێ ببینرێ، توخمه‌کان له‌ په‌یوه‌ندی دان و ته‌واوکه‌ر و به‌رده‌وامیی ده‌ده‌نه‌ یه‌کتر و تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن توخمیکیش بانگاشه‌ی توخمیک دیکه‌ ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی کۆ - خوێندنه‌وه‌ و کۆ - ده‌لالاتی پێویست خۆی فه‌رز بکات. له‌ هه‌ردوو باردا، واته‌ له‌ ده‌قی بنه‌ما بازنه‌یی و له‌ ده‌قی بنه‌ما شاقوولی، هه‌ر ده‌قه‌ و به‌پێی دروستبوونی خۆی توخمه‌کانی رێک ده‌خات و ئه‌م په‌یوه‌ندیانه‌مان بۆ ساغ ده‌کاته‌وه‌.

ئێمه‌ شێوه‌ی بازنه‌یی ده‌ده‌ینه‌ بنه‌مای شیعری و بنه‌مای شاقوولیش ده‌ده‌ینه‌ ئه‌و ده‌قه‌ی که‌ به‌ناوی شیعره‌وه‌ ده‌نوسرێ، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌ به‌وینه‌ و خه‌یالکردن رۆلی تیا بینیه‌ و به‌میتافۆری جوراوجویش خۆی ده‌وله‌مه‌ند کردوه‌، به‌لام له‌ جه‌وه‌هه‌ردا، بنه‌مای «سه‌رد» = گێرانه‌وه‌ی هه‌یه‌. هه‌ر ئه‌م توخمه‌شه‌، واته‌ گێرانه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌قی «شیعری» تیکه‌دات، مه‌به‌ستیش له‌ گێرانه‌وه‌، ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ توخمیک گێرانه‌وه‌ ئاوتته‌ی شیعره‌که‌ بوو، به‌لکو زالبوونی «دارپشتتیک گێرانه‌وه‌یه» و له‌م باره‌ش هه‌لبه‌ته‌ له‌ بنه‌مای ده‌قه‌که‌ خۆی به‌یان ده‌کات.

بنه‌مای شاقوولی له‌سه‌ر هیلتیک ئیش ده‌کات که‌ له‌ پنتیکه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات که‌ ده‌کرێ به‌سه‌ره‌تا ناوزه‌د بکریت و له‌ پنتیکیش کۆتایی دیت که‌ به‌کۆتایی ناوزه‌دی ده‌که‌ین. به‌لام له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بۆ کۆتایی چله‌هیلتی لێ جودا ده‌بیته‌وه‌، ئه‌مه‌ش سه‌ره‌نجی گشت توخمه‌ شیعریانه‌ن که‌ به‌شدار بوونه‌ له‌ دروستکردنی ئه‌م ساخوتمان. به‌لام له‌ بنه‌مای بازنه‌بیدا، ئه‌ویش وه‌کو ئه‌وینتر چله‌هیلتی لێ جودا ده‌بیته‌وه‌، به‌لام به‌پێی شیکلی بازنه‌یی، هیلته‌کان تا ده‌کشین له‌ یه‌کتر دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ و هیلتیک کاره‌بایی و موکناطیسی زیاتر په‌یدا ده‌که‌ن، له‌ ناوه‌ند بازنه‌که‌ش، دیسانه‌وه‌، به‌لام ئه‌م جاره‌یان به‌پێچه‌وانه‌وه‌، چله‌هیلته‌کان له‌ناو چه‌قی بازنه‌که‌ یه‌کده‌گرن و «پنتی بالا» پێک ده‌هێن. ئه‌و پنتیه‌ بزووتنه‌وه‌ ده‌دات ده‌قی شیعری، ئه‌و پنتیه‌ وه‌کو داينه‌مۆ هیلز و وزه‌ ده‌دات ده‌ق به‌ره‌و نا - زه‌مه‌ن رای ده‌کێشی.

بنه‌مای یه‌که‌م بنه‌مایه‌کی داخراوه و ده‌کرئ له خویندنه‌وه‌یه‌ک زیاتر هه‌لبگرئ به‌لام له کۆتاییدا، ده‌رگا له رووی و اتاکان خیرا داده‌خریتن، هاوتهریب له‌گه‌ل واقیع ده‌وه‌ستیت، له زۆرباردا واقیع ده‌نووسیتته‌وه، یا کۆیی ده‌کات، له زۆر حاله‌تیشدا بۆ مه‌به‌ستییکی ده‌ره‌کی ده‌قه‌که نووسراوه، به‌لام ده‌قی سه‌ر به‌بنه‌مای بازنه‌یی ده‌قیکی کراوه‌یه و هه‌میشه خویندنه‌وه‌ی نوێ خۆی فهرز ده‌کات و هاوتهریب له‌گه‌ل زه‌مه‌ن، واته‌ میژوودا له ره‌وت دایه. ره‌نگی تیه‌گه‌یشتنی شاعیر بۆ ده‌قی شیعری له‌م دوو بنه‌مایه‌دا یه‌ک‌تالا بیه‌ته‌وه.

بۆ نمونه‌ گۆران کاتێ شیعری «تازه؟» ده‌نووس، له ئینتیباعی‌که‌وه ده‌دوێ، ده‌کرئ شیعره ئینتیباعی‌که‌کانی گۆران بکریته دوو به‌شه‌وه، به‌شێکی ئینتیباعی ده‌ره‌کی بین، به‌شه‌که‌ی دی ئینتیباعی ناوه‌کی یا تیه‌که‌ل بن! که‌واته له شیعری «تازه؟» هه‌ست ناکه‌ین گۆران شتی‌کمان به‌شیعر بۆ ده‌گه‌یته‌وه، به‌لکو له چرکه‌ ساته‌کان ده‌دوێ که له هه‌ر چوار په‌ره‌گرافه‌که به «که» ده‌ستی پیکردووه و جوژه نه‌سه‌قی‌ک له‌مه‌ر نه‌م و ئیقاعه‌وه هاتۆته‌ کایه‌وه. چوار چوارینه، دیری چواره‌م له کۆتایی هه‌موو چوارینه‌کان دووباره ده‌بیه‌ته‌وه و کۆتایی به ئینتیباعی‌ک دیتن. سه‌ره‌تا وه‌کو کۆتایی دیار نییه. ناو‌نیشان: «تازه» له چوار دیره‌ پرسیاره‌که تیه‌که‌ه‌ل‌کیشراوه و ده‌نگ ده‌داته‌وه. زۆر به‌په‌چه‌وانه‌ی شیعری «بت - بته‌وان» که نه‌ک ته‌نها هه‌ر به‌توخمیکی گه‌یانه‌وه ده‌ستی پیکردووه، به‌لکو جوژه کرۆنیک‌کیش . هیللی زه‌مه‌نی - له ئارادایه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که شیعری «تازه؟» به‌سه‌بکی کۆن نووسراوه و شیعری «بت - بته‌وان» به‌سه‌بکی نوێ نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام یه‌که‌میان له دووه‌میان زیاتر توخمی شیعری تیا زاله. دووه‌میان ته‌عبیر له فیکره‌یه‌کی رووت ده‌کات. ده‌کرئ ئه‌م شیعره‌یان بده‌ینه پال بنه‌مای شاقوولئ.

کاتی‌کیش باسی بنه‌مای شاقوولئ ده‌کرئ یه‌که‌سه‌ر فیکره‌ی بابه‌ت وه‌کو تیه‌مه‌ خۆی فهرز ده‌کات، واته ئه‌و ده‌قه «شیعر» بیانه‌ی که له‌سه‌ر

بنه‌مایه‌کی شاقوولئ دروست بوونه، یه‌که‌سه‌ر له ده‌وری فیکره‌ی بابه‌تیه‌ک خول ده‌خۆنه‌وه، زۆر جاریش «ناو‌نیشان» ی شیعره‌که هه‌ودای بابه‌ته‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه.

1- گریمان و ئیشکالییه‌ت

ئیه‌مه بۆ ئه‌م بابه‌ته‌ گریمانیه‌ک پێشکه‌ش ده‌که‌ین، له پیناوی ئه‌وه‌ی تا پیمان بکری کرۆکی باسه‌که‌مانی له ده‌ور کۆ بکه‌ینه‌وه؛ ئه‌ویش: «شیعر له کۆتاییدا ته‌نها هه‌ر بنه‌مایه، بنه‌مایه‌کی شیعرییه، نه‌ک سه‌ردی. هه‌ر ئه‌مه‌شه که دوا‌جار ده‌یه‌وێ سنووری نیوان شیعری و په‌خشان دیاری بکات». بۆ ئه‌وه‌ی خویندنه‌ریش ئاگاداری سنووری نیوان شیعری و په‌خشان بیه‌ت. ده‌توانین بگه‌رینه‌وه سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ژان کۆهن که له‌ژێر ناو‌نیشانی «بنه‌مای زمانی شیعری» دا ئاماده‌ی کردووه و تیه‌زه‌که‌شی له‌مه‌ر «لادان» ده‌یه. ئیه‌مه نامانه‌وێ هه‌مان کیشه‌ ته‌رح بکه‌ین، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌پیتی پیه‌وست له هه‌ندێ شوێن ئاماژه‌مان بۆ ئه‌م کیشه‌یه کرد، ئه‌وه له پیناوی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی خۆمان ده‌بیه‌ت.

هه‌روه‌ها له پیناوی ئه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌مانیش ته‌تبیقی بیت و له جوغزی بیردۆزه و تیه‌وری بیه‌ینه‌ ده‌ری، به‌باشمان زانی چوار شاعیر وه‌رگه‌ین. دووانیان له‌سه‌ ده‌ی نۆزده‌یه‌می فه‌ره‌نسی و دووانه‌که‌ی دیش، دوو شاعیری کوردی سه‌ده‌ی بیسته‌م و بیست و یه‌که‌مه. ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه له ده‌وری ئه‌ده‌بیاتی به‌راوردکاری چه‌ق نابه‌ستیت. به‌لکو ته‌ماشای ده‌ق له دیده‌نیگای دا‌هینانی ئه‌ده‌بیه‌وه کراوه. هه‌روه‌ها واش تیه‌ه‌گه‌ین که ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ ره‌نگی کافي بیت بۆ ئه‌وه‌ی ماده‌یه‌کی وامان له‌پیش بیت که بوارمان بداتی له‌مه‌ر گریمان‌که‌ی سه‌ره‌وه بگه‌رسیتینه‌وه.

هه‌نده‌ی بۆدلیتر له رامبو جیاوازه، هه‌نده‌ش گۆران له شیکۆ بیه‌که‌سه‌وه جیاوازه، به‌لام ئایا جیاوازی کرۆکی پرۆسه‌ی شیعری نووسین نییه؟ هه‌نده‌ی جیاوازی له‌م بواره‌ گرینگه هه‌نده‌ش کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌قانه له

- دیوانی «ژن و باران»، «بۆننامه»، «خاچ و مار و پۇرۇژمىرى شاعىرى»: شىركۆ بىكەس^(۱).

دەورى كىشەى شىعەرىيەت گەرىنگە و دەبىتە بابەتى تىپرامان. چونكە دەمىكە لەنىو ئەدەبىياتى كوردى و لە دوو توى شىعەرىيەتى كوردىش بەتايىبەتى مەسەلەى نوپخووزى و دەقى نوپى شىعەرىى بووئە پانتايىبەك كە تىپرامانى تىبا ئەنجام دەدرى و زۆرجارىش بووئە مشتومر لە دەورى ئەم كىشە گەرىنگە. ئەگەر جىاواوزى كرۆكى مەسەلەى شىعەرىيەت بى، كەواتە جىاواوزى بە مەبەستى چى، ئايا هەموو جىاواوزىبەك واتە شىعەر و هەر دەقتىكەش بەنيازى جىاواوزى نووسرا ئىتر دەبىتە دەقى شىعەرىى؟ رامبۆ تاكو كەى دەخوتندرىتەو، ئايا گۆران هەمىشە چىژى شىعەرىمان لەلا دروست دەكات؟ ئايا شىعەر پىش دەكەوئ، ئايا شاعىر لە كەردەى نووسىن خۆى پىش دەخات؟ ئايا ئەو شىعەرانەى كە جاران دەماننووسىن كەمتر شىعەرن لەوہى كە ئىستا دەياننووسىن؟ ئايا ئىستا لە جاران شاعىرتەرىن؟ ئايا ئەم چەند سالەى كە لە ژيان داين بەرامبەر بەمىژووى كەردەى شىعەر چى دەگەبەنى؟ ئايا شىعەر مەعەرىفەبە يا چىژە؟ ئايا لە پىشتەوہى زمان شتى دىكە خۆى مەلاس دەدات؟ ئايا وىنە شىعەر؟ ئايا شىعەر بەبى فىكر دەبىتە شىعەر؟ ئايا فىكر لە دەرەوہى زماندا هەبە؟ ئايا زمان هەبە بەبى فىكر؟ ئايا فىكر و ئايدىلۆژيا بەك شتن؟ هتد. پرسىبارە بى كۆتايىبەكان لەمەر شىعەرەوہ لىستەكە درىژتر دەكەن، بەلام بۆ ئەوہى زۆر لە بابەتەكەمان دوور نەكەوینەوہ، دەمانەوئ لىرە ئىكتىفا بەكەين.

۲- وەسكەردەى مادەى لىكۆلەنەوہ

تەنھا هەر بەپىتى مەنزوروى مىژووى مادەى ئەو چوار شاعىرە وەسك دەكەين، ئەگىنا لە دىدە نىگای ئىمەوہ، پىش و پاشكردنى لەمەر مىژووى سەرھەلدانى شىعەرەوہ، كارتىكى ئەوتۆ ناكاتە سەر كەردەى ئافراندىن.

- گولئى خراپە - شارل بۆدلىر -

- وەرزىك لە دۆژ و دەرەوشانەوہ - ئارتور رامبۆ -

- سەرچەمى بەرھەمى گۆران، بەرگى بەكەم - گۆران -

(۱) وىپراى ئەم سى ديوانە، ئەم شىعەرانەش بابەتى لىكۆلەنەكەمان: نووشتانەوہ، دوا وشە، ۲۷ جار، مشار، سەر، ھاوړى، ھەلوتىست، ھەنگوین، جۆگە، برايمۆك و گۆرانى بەفر ر مندالىيم، گریان، ھەرەس، ھۆنراوہكانم، كلىل، سلاو لە گولە كىويلەكانى شۆرش سلاو!، جارتىكى تر سەمكۆ ناچىتەوہ سەر خوانى مردن!، ئەو پىساوہى بوو بەتاقىگەبەكى تری «زەلم»!، زىندووى مردوو!، «سارف ئاغابى». شىعەرى كشاو و بارانىكى جوانەمەگ!.

به‌شی یه‌که‌م

بهنه‌های بازنه‌یی و به‌نه‌های شاقوولی

چهنه سه‌رنجیک له باره‌ی ئافرانندن و لاساییکردنه‌وه

به‌رامبهر به‌ئافرانندن تیزی لاساییکردنه‌وه‌مان هه‌یه، یه‌که‌میان کرده‌ی تاکه‌که‌سه و له له‌حزه‌یه‌کی دیاریکراودا دیتته ئه‌نجام، دووه‌میشیان کرده‌ی خه‌ل‌گه‌له. بۆ ئه‌مونه: له کۆمه‌ل‌گای پالیۆتیکدا، له له‌زحه‌یه‌کی دیاریکراو، له‌بهر گه‌لێ هۆی ناوه‌کی و دهره‌کی، چزووی پزیسکی هزر ده‌گاته «پنتی هۆشیاری» و ئیتر مرۆقتیک، تاکه‌که‌سیک ده‌گاته حه‌قیقه‌تیک ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که «بهرد به‌رد که‌رت ده‌کات»، چهندی حه‌قیقه‌تیک سادیه به‌نیسه‌ت ئیتمه‌وه، ههنده‌ش به‌نیسه‌ت میژووی پیشکه‌وتنی هۆشیاری ئینسانیه‌ته‌وه گرینگه و جیی بایه‌خه. به‌لام ئه‌م راستیه به‌ته‌نها کافی نییه، پیوستی به حه‌قیقه‌تیک دیکه‌ی ته‌واوکه‌ره، ئه‌ویش: «بهرد به‌رد که‌رت ده‌کات، هه‌روه‌ها به‌ردی تیژ جه‌سته و به‌رجه‌سته‌ش ده‌برئ» ئا ئه‌م حه‌قیقه‌ته به‌رد له به‌رجه‌سته‌یه‌کی مردووی بی گیان ده‌گوازیته‌وه بۆ ئامراز و ئاداتیک که‌گه‌شه به‌سه‌رتاپای میشک ده‌دات و عه‌قلی دووه‌م له‌دایک ده‌بیت ئه‌ویش ده‌سته. ئا ئه‌مه‌ پروویه‌کی ئاشکرای ئافراننده، به‌لام سه‌دان به‌لکو هه‌زاران سال خه‌لک لاسایی ئه‌م کرده‌یه ده‌که‌نه‌وه و سوودیکی گه‌وره‌شی لی ده‌بینن. به‌لام لیتره ده‌بی سوود وه‌کو مه‌نفعه‌ی رووت ته‌ماشای بکریته.

ئه‌م راستیه به‌نیسه‌ت شیعریشه‌وه راسته. ئه‌گه‌ر له ساته‌وه‌ختیکدا، راژه‌نینه‌ی منال جۆره لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی منال بیت له سکی دایکدا، هه‌روه‌ها ده‌شبیته میلۆدیه‌ک و ژهنریکی گۆرانیش له‌گه‌ل خۆی ده‌هینیتته کایه‌وه، ئه‌ویش لاوانه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر له چهنده باریکدا مۆسیقا لاسایی ده‌نگی بالنده و سـروشت بکاته‌وه، به‌لام ئه‌م دووباره کـردنه‌وه و به به‌رهمه‌نیه‌نه‌وه‌یه، خۆی له خۆیدا ده‌چیتته خانه‌ی کولتوره‌وه. له پیناوی

روونکردنه‌وه، ئیتمه لاسایی له دیدی فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌فلاتون و ئه‌رستۆوه نابینن، چونکه بۆ وان ئافرانندی هونه‌ری له سروشته‌وه ئیحای ده‌سگیر ده‌بیت، به واتایه‌ک له واتاکان لاساییکردنه‌وه‌ی سروشتی ده‌گرته‌وه. ئه‌وه‌ی ئیتمه لیتره مه‌به‌ستمانه لاساییکردنه‌وه‌ی مۆدیلتیکی پیشینه‌یه.

به‌لام کاتیک باس له شیعه‌وه ده‌کری، گه‌لێ قوتابخانه و رییازی ئه‌ده‌بی له ده‌وری ناوه‌رۆک و شیکل چه‌ق ده‌به‌ستن. به‌شیه‌یه‌کی گشتی به‌نیسه‌ت ئه‌وانه‌وه شیعه دوو رووی هه‌یه و، وه‌کو دوو رووی دراویکی ده‌چویندریت.

یه‌کیکیان گشت ئه‌وه ده‌لالات و واتایانه ده‌گریته‌وه که ده‌قیکی دیاریکراو مه‌به‌ستیتی، لیتره سیمانتیک واته ته‌ونه واتایه‌کان ده‌گریته‌وه، دووه‌میشیان شیکله، هه‌لبه‌ته ئه‌وه چوارچیه‌وه زمانه‌وانیه‌یه ده‌گریته‌وه که ئه‌وه ناوه‌رۆکه ده‌گریته‌وه. ده‌کری وه‌کو قۆزاغه‌یه‌ک بچویندری، توپکله‌که‌ی شیکله‌که‌ی بیت، ئه‌وه‌ی له ناوه‌وه‌شه ناوه‌رۆکه‌که‌ی بیت. ئه‌م کیشه‌یه‌ش له ناوخندا کیشه‌یه‌کی دووانه‌یییه (ثنائی) و کیشه‌یه‌کی جه‌وه‌ه‌ریمان پیشکه‌ش ده‌کات، ئه‌ویش: ئایا ده‌کری شیکل له ناوه‌رۆک جودا بکریته‌وه، واته ده‌کری ناوه‌رۆکی قۆزاغه‌که ده‌به‌تیریت و ته‌نها هه‌ر توپکله‌که‌ی بیتیته‌وه؟ باشه ئه‌وه توپکله له چ ماده‌یه‌ک پیکهاتوه؟ ئایا زانستانه ده‌کری بکریته ژیر سه‌رنج و پشکنین و تیبینییه‌وه؟ ئایا هه‌یج ئه‌م شیکله هه‌یج واتایه‌کی ده‌بی؟ گه‌لێ پرسباری دیکه که ئاسان نییه وه‌لامدانه‌وه‌یان، یه‌خه‌مان ده‌گرن، چونکه ئه‌م بۆچوون و دیده‌نیگایه زۆر ته‌عه‌سووفیه و هه‌یج دیده نیگایه‌کی زانستیش ناگریته‌وه. ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له شیکل، ده‌ستوره به‌لاغی و عه‌رووزیه‌کان بیت، ئه‌ی چۆن شیعی سه‌ره‌به‌ست له هه‌مان دیده‌نیگاوه ده‌کری سه‌یر بکریته!

به‌پیتی ئه‌م دیده‌یه، شیکلی شیعه‌ده‌ستوور و ریتسا و ریزمانی خۆی ده‌بی؛ ئه‌م ده‌ستوورانه‌ش ره‌وانیته‌زان و مامۆستایانی به‌لاغه‌ت ده‌ستنیسانی ده‌که‌ن و ده‌یکه‌نه مه‌رجه‌ع. ئه‌م فیکره‌یه دووانه‌یییه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه بۆ بۆچوون و فه‌لسه‌فه‌کانی یۆنان، به‌تایبه‌تیش ئه‌فلاتون ده‌گریته‌وه خاوه‌ن ئه‌م

چمکه: زەمین / ئاسمان، رۆج / جەستە، خراپە / چاکە، راست / چەپ، سەرەو / خوارەو، ناوەرۆک / شیکل، هتد. ئەم جیهانبینییه دەترنجیتە سەر سێ ئاینە تەوحیدییه کە و لەوێیەو، جارێکی دیکە، هەر ئاین بەگوتەری خۆی گەشەیی پێ دەدات و تەرحی دەکاتەو و ئەنجەتی بۆ دەهینیتەو و دەیخەملینتی و شیکلی فیکر و بیرکردنەو بەخۆیە دەگری، بەلکو لەمەش زیاتر پەردەیه کی پیرۆزی بەسەردا ئەدریتەو و لە دوا تەقەلاشدا دەبیتە ئایدیۆلۆژیا. ئەگەر روو ئاینییە کە هی هەموو کار و چالاکییە کیش دەگەریتەو بۆ سەرچاوەیه کی تاک، پیرۆز، بێ گەرد، دەست لێ نەدراو کە قابیل بە دەست تێوەردان نییە، ئەو روو ئایدیۆلۆژیا یە دەبیتە باگراو هندی فیکری و بەلکو نامرازی کۆنترۆلکردنیش دەبینتی. لە شیکلە ئاینییە کە هی، ئەم دیاردەیه، واتە گەران و گەرانەو بەرەو رەچەلەک کەم تا زۆر هەموو کولتورە پیشینییه کان دەگریتەو. لەم روووە ئلیاد، «نوستالژی رەچەلەکە کان» دەنووسی و تیشکیکی زۆر دەهاوێژیتە سەر ئەم ئیشالییه تە، بەلام سیما ئایدیۆلۆژیا ییە کە هی چەرخێ نوێ دەگریتەو و کۆمەلگا هاوچەرخە کان دەبنە مەیدانیکی بەپیت و بەرەکەت بۆ تاقیکردنەو هی ئەم دەسەلاتە و لە پانتایی سیاسیدا دیتەو مەیدانی ئیشکردن.

لە هەر دوو باردا، واتە لە روو ئاینییە کە هی و روو ئایدیۆلۆژیا ی و سیاسییە کە یەو و شیعەر دەکەوتیتە ژێر کۆنترۆلەو، یە کە میان دەبێ لەژێر رکیفی شیکل و ناوەرۆکیکی دیاریکراو دا خۆی بخەملینتی، هەرچەندە شیکلی «ستوونی» لە شیعری عارەبی دەگریتەو بۆ پیش ئیسلام، بەلام هەلگری موفارەقەیه کیشە، ئەویش ئەو یە کە ئیسلام نەک تەنھا تەبەنی ئەو شیکلە دەکات، بەلکو درەنگتر دەبیتە ئەمبلیمیکێ - دروشمیکێ - هەرە لەبەرچاو و لە هەمان کاتیشدا بابە تەکانیش دەبێ هاوتەبا لەگەڵ بۆچوون و زبەنییه تی ئیسلامدا هاوشان بوەستن. لە دوا شیکردنەو هەش، ئەم شیکلە شیعرییه دەبیتە ناسنامە ی نەتەوا یە تی.

کەواتە پیشووەخت شیکلیک ئامادەگی لە زبەنماندا هەیه و بەپیتی ئەو شیکلە ناوەرۆکیکی بۆ دەدرووین، ئەم چالاکییه ش زیاتر لە سەنعەتە و پیشەو دەزیکمان دەکاتەو وەک لە ئافراندن. هەر بۆیە بواری بۆ لاساییکردنەو و الا بوو، بەلام دەشبێ ئەو هەش بوتریت کە میژووی پیشکەوتن و گۆرانکاری رەوانبیتژی و میژووی کۆمەلایەتی و هتد دەبێ وەکو سەنگی مەحەک سەیر بکریت، لەو دیدەنیگایەو کە مۆتەنەبی دەبوا یە لەنیو شیکلیکدا شیعری ئافرانداو بخولقینتی، هەر وەکو یەکیکی وەکو نالیی دەبوا یە لەنیو کە لەپورە رەوانبیتژییه خۆی شیعری خەلاقمان بۆ بنووسی، واتە لە شیکلی جیگیردا، ئافراندن مومکینە، بەلام لاسایی کردنەو هی ئەو شیکلە ش دیسانەو هەر کاریکی مومکین بوو. رەنگی لاسایی کردنەو شیکلە حازر بە دەستەکان گەلی لە لاساییکردنەو هی شیعری سەر بەست ئاسانتر بوو بیت، چونکە نیو هی کارە کە سەرەتا بۆ نووسەر مەیسەر ببوو.

لە هەندی باردا، رەنگە لاسایی کردنەو دەروازەیه ک بیت بۆ ئەو هی ئینسان لە بەهرە و سەلیقە ی خۆی تی بگات و ئارەزووەکانی خۆی پێ تاقی بکاتەو. جۆرە خۆ راهیتانیک بیت: سەرەتا نۆتەکانی مۆزارت تاقی دەکەینەو بۆ ئەو هی بزاین تا چ رادەیه ک دەتوانین لاسایی ئەو بەهرەمەندە بکەینەو، یا لەژێر دەستی مامۆستایەکی هونەر مەند، خەریکین تابلۆ مەزنەکان لاسایی دەکەینەو، بۆ ئەو هی بزاین چ لە رووی نەشتەرسازییه دەزانین، چ زانیارییه کمان لە رووی گرتنەو رەنگ و دابەشکردنی سیبەر و روونای بەسەر پانتاییه کانا هەیه، یا ئەو هەتا سەرەتا شیعری شاعیرە گەورەکان دەکەینە مۆدیل بۆ ئەو هی خۆمان لە راهیتانی زمانەوانی، دەستەواژە، سەروا، کیش، ریتم، هتد تاقی بکەینەو. بەلام ئایا هەر وەکو مرۆقە کە هی پالیۆتیک «پنتی هۆشیاری» تیامان پزیسک دەهاوێژتی و پاشان دەتوانین شتیکی تاک، تاییەت بکەین، یا بنووسین، یا بلتین؟ واتە بۆ ئەو هی لاساییکەرەو لە بەهرەمەند و داھیتەر جودا بکریتەو.

ئایا سەرتاپای شیعر، مەبەست لە دەقە نووسراو و وتراوەکانە لە دەوری پنتیک، یا خالیک کۆدەکاتەو بە ئۆدە بە دەقییک بوتریت شیعر و بە دەقیکی دیکە بوتریت نا - شیعر؟ ئایا فاکتەری کات، واتە فاکتەری میژوویی چ کاربگەری بەسەر شیعرەو هەیه؟ زەمەن دژ بە شیعر نیش دەکات یا لەگەڵی رەوت دەکات، یا تەقەتووعی لەگەڵ دەکات؟ ناکرێ وەلامی گشت ئەو پرسیارانە بدریتەو، بەلام لەسەر چەند خالیک چەند هەلۆتستەیهک دەکەین.

١- پنتی بە

بەیانیان کە لە خەو هەلەدەستا دەموچاوی بەئاویکی نوێ دەشۆرد بۆ ئەوێ هەمیشە جیهان سەر لەنوێ ببینیتەو (٢). ئەم رەفتارەش هەمیشە بەرامبەر بەتالیی کاغەزێکی چەرموگ دەیهیتشتەو. گێژبوونەو یا ئیشراقیکی کاتییه؟ کەواتە دەبێ کانیهکان بگۆڕین، یا سەرچاوەکان نوێ کەینهو، یا بگەینه سەرچاوە. بەلێ: «لەم ئاوە بخۆنەو تا خوشک لەب نەبن (٣)» مەحووی دەلێ: «لەم ئاوە» لە کام ئاوە؟ ئایا مەبەستی سەراب نەبوویت، کە ئاویکی بێ شیکل و بێ بۆن و بێ تامە! ئاویکی دوور دەستە. ئایا ئیبنی عەرەبی نەبوو: «ئەم جیهانە ئەندیشەیه و ئەندیشەش جیهانە!» ئەمە دەمانگەیه نیتە سەرچاوەیهکی شیرین، یا سەرچاوەیهکی قوول، یا سەرچاوەیهکی کە هەمیشە لە فەزای زینماندا بەلەکانی فرەفەر دەکات و زێرکەفتمان دەکات و هەمیشە تینوو! رەنگە سەرچاوەی گومانیش بیت!

جیهانی ئیمە بەپیتی زانستەکانی تەسەووف گری داروی جیهانی بالایه. ئەم پەيوەندییهش پەلییه، مەوداکەشی لە هەتا هەتایی نزیك دەبیتەو. رەنگبێ لە پنتیک دا، ئەم پنتەش نە شویتێکی تایبەتی هەبێ نە لە

(٢) گۆرانکارییه کە لە دێریکی زۆرابی سوپەری.

(٣) مەحووی. دیوانی مەحووی. چاپی ١٩٨٤، لا ٢. ٤.

شیتوویهکی جیگییریشی بوونی هەبێ، هەر وەها لە دەروەهی چاخ و سەردەمەکانیش دایه. بەلام لێرەیه! لەژێر دەستمان دایه، هەر وەکو رامبوو دەبوت: «زەریایه تیکەل بە هەتاو بوو (٤)».

لە بزووتنەو هەیهکی هەمیشەیی دایه، وەکو تابلزیهکی ئەبستراکت، بزووتنەو هەیه کە بەرەو ناخی خۆی، هەمیشە بەرەو ناوەرۆک و سەرچاوەکانی خۆی لە رەوت دایه. سەرچاوەی دانگەکان، دەبنە هیل و پانتایی، دەکشین و دەبووژینەو، گرژ دەبنەو و دەچنەو ناو یەک خۆیان لەناو ئەو پنتە گرمۆلە دەدەن. ئەم حیزیری بەئاشکرا پیمانی نەوتوو «حەرف ژ یەک بوونە فصل / گەر ببەری وان ب ئەصل / حەرف دبت یەک خەتەک / خەت کو نەما نوقطه ما (٥)».

ئەم لیکدانانە، ئەم پیگەبشتنە، جەماد و بوونەو و زیندەو و رانی جوراوجووریش دەگریتەو. لە رووخسارە هەرە ئاشکراکەشی پەيوەندیی قوولێ نیتو سروش خۆیهتی. یۆنانییهکان بە پەيوەندیی ئیروسهکان ناو زەدیان دەکرد. جوۆرە تەفسیریکە ئۆخژمان پێ دەبەخشێ و گەر گوێ لە بێدەنگییهکانی سروش رابھیتلین و باسی رەچە حەشەرییهکانی خۆمان بۆ دەکات. جوۆرە دەمامک فرێ دانیکە، بەزمانی لەش کائینهکان بەسەر دەکەینهو.

جا ئەم پیگەبشتنە مەرح نییه تەنھا لە زمانی سروشتەو بیت، بەلکو لە زمانی جەستە زیندەو و رانییه و مومکینه ئەم تیکەلکیشییه تەجلا بکات، بەلکو لەمەش زیاتر، لە لای ئینسان دەگاتە ئەوپەری. هەندێ جار لە زمان دەردەکەوێ و هەندێ جاریش تیکەلکیشبوونی لەشەکانە. ئەم دیدە نیگایه، بەجوۆرە یەکیتییهک دەکرێ راقە بکری. هەر وەکو شاعیری فەرەنسی دەلێ: «گولیک لێ دەکەمەو، ئەستیرەیهک غەم دايدەگری».

(٤) رامبوو: وەرزیك لە دۆژ. ئاراس. لا ٤٣.

(٥) مەلای جزیری. شەرحی هەژار. چاپی سروش لا ٢٥.

لای نالیی ئەم تیکهه لکیشییە بەم جۆره هاتۆته ژێر پینوسه کهی: «شه و چهپکه نی نیلوفه ری و جیلوه بی ره قسی / شه رمه ند دهکا زهره بی زهرا له سه مادا (٦)».

بۆ ئەوهی ئەم پنته له بهرهمی شیعریدا تهجه لا بکات، هه لبه ته پیوستی به بنه مایه کی مادی ههیه، بنه مایه کی پته و بۆ ئەوهی توخمه خه مالا وه کان له دهوری پنتیک گرد بکاته وه. دروستبوونی ئەم پنته ش به هیچ جۆریک په یوه ندی به سهردهم و ریباز و تهزوه فیکریه کانی سهردهمیکی دیاریکرا و نییه، هه ر ئەمه ش شیعر له مادییه تی زه منه وه به ره و هه تا هه تایبی راده کیشی. شیعر باوه ش بۆ ته به دییه ت دهکاته وه به بی ئەوهی ئەم مه سه له یه بیته کیشه یه کی میتافیزیک! ئەم بۆچونه ش به شیوه یه کی بنه ره تی له لایه که وه په یوه ندی به جیهان بینییه وه هه یه، له لایه کی دیشه وه به ناماده گی شاعیر، واته تا چ راده یه ک «ئیحا» رۆلی خۆی له کرده ی شیعر ده بین. کاتیکیش باس له ئیحا وه ده کری، یه کسه ر ئاو ر له که له پوو ریکی پانو پۆر ده درتته وه، چ له و قونا غانه ی شیعر و به شیوه یه کی گشتیش هونه ر له په یوه ندییدا بوو له گه ل هیزی خاریق و سیحر و جادوو و غه یب خوتبنده وه، له لایه کی دیش رۆلی ریبازی رۆمانتیکیش له م بواره دا بارستایی خۆی هه یه. ده شکری ههروه ک چۆن فالیری به ئیحا ی دهوت «جۆره وزه یه کی تایبه ته به شاعیران»، ئەم وزه شاراو یه به ته نها ماده یه کی خاوه و هه رگیز کافی نییه بۆ ئەوه ی شیعر بی پی بنووسریت، به لām هه ر ئەو یشه خاوه ن و داینه مۆی بنه مای باز نه بی.

٢- نهونه یه کی سوریا لی له دهوری هه مان پنته!

کاتی که دنوست ئینجا له خه وه لده ستا. له سه ر ده رگای ژوو ره که شی، که ده رگای میوانخانه یه ک بوو، ده بنووسی: «تکایه شاعیر سه غله ت مه که ن چونکه ئیش ده کات!». ئەمه له پاریس. له سه ره تای سه ده ی

(٦) نالی. دیوانی نالی. لا ٨٣.

رابردوو رووی دا. شاعیریک بوو له هه مان زمانه حالی چه رخه جه نجاله که ی خۆی بوو، له هه مان کاتیشدا به دوای «پنتی بالا» وێل بوو. ده یوست دوو جه مسه ر، یا دوو پۆل له یه کتر بدات و پزیسکی و اتا بدۆزیتته وه. نه یه ده زانی چۆن بگاته ئەو شه پۆله پزیسکانه! بروای وابوو له رتگای خه ونه وه، کاتیک عه قل ده چیتته وه نیو قوزاغه که ی خۆیه وه، ئیتر جیهانیکه دیکه هه لدیت. جیهانیکه له پاشماوه و پارچه کانی واقعی ده ره وه دروست بووه، به زه رووره تیش شاریکی وه کو پاریس به شدار بووه له م به ره مه پتانه وه یه، به لām خه ون پتکه وه گرتیان ده داته وه. کاتیکیش به یانی له خه وه هه لده ستا، له ش سووک، هه موو بار و بارستاییه که ی به تال کردوو، روح سووک، له ش ساغ به شه قامه کانا پیاسه ی ده کرد و زه خیره ی بۆ شه وی ئاینده کو ده کرده وه. ئیشی میرووله ی ده کرد، به لām هه موو شه وی کیش وه رزیک بوو!

٣- شیعر و کۆمه لگا

- ١- هه موو کولتوو ری شیعر ی قبول کرد و له زه ربای خۆی هه لیکیشا.
- ٢- له هه موو پانتاییه کی جوگرافی بی سی و دوو خۆی فه رز کرد.
- ٣- له کۆمه لگا و کولتوو ره پیشکه و تووه کانیش، واته ئەوانه ی خۆیان فیره زمانه ی په خشان کرد، بۆ ئەوه ی له لوغز و ته لیسمی ئەم دیارده یه تیبگه ن، په نایان برده به ر لیکدانه وه و راقه کردن و رتسا و ده ستوو ر دارشتن و سنوو ر بۆ دانان و هتد.
- ٤- ئەوانه ی له بیابان ده ژیان، شیعر یان کرده ده وار و له ژێر ئەم که پره کو ده بوونه وه.
- ٥- چیا ییه کان، به برگه ی کورت وه کو قوته ی چیاکانیان، بۆ ئەوه ی هه ناسه سوار نه بن، ده یانه ونییه وه.
- ٦- ئەوانه ی له که ناری ده رباکان ده ژیان، شیعر مه لحه مه یه ک بوو، پانو پۆر وه کو زه ربا.

۷- ئەوانەى لە بەستەلەك و ولاتە پۆلینەكان دەژيان، شیعەر و هەلپەركى، مورادىفى يەكتر بوون.

۴- دیارە نوێیەكان

- ۱- سەدەیهك زباترە، ئیستاشى لەگەڵ مشتومرێكى بى سەروشوتین لەمەر پەخشانه شیعەرەوه هەیه. هەمان دیالۆگى سەدەكانى ناوهند: رەگەزى فریشتە چیبە؟ نێرە یا مێبە؟
- ۲- چ كۆلتورۆى بۆ یەكەمین جار، پەخشانه شیعەرى هێنایە كایەوه؟ وەكو ئەوهى ئەم ئافراندىتىكى نوێ بێت!!
- ۳- بۆدلیتر نوێخوازه یا رامبو؟
- ۴- گۆران نەبوايه، كورد چۆن شیعەرى دەنووسى. ئەى نالیى؟ یەكەمین شۆرەسواری ئەم بوارەیه! ئەى پێش ئەو؟
- ۵- سنوورى «گۆرانىبەكان»^(۷) لە كوێ كۆتایى دى؟ ئایا سنوور لەم مەیدانه هەیه؟
- ۶- پروانگەبىبەكان ئاگرىان جۆش دا. زوو كۆژایەوه؟
- ۷- شیعەر دەبى وەكو چىكاگامان ئازاد بێت. باشە چىكاگامان ئازاد بوو؟
- ۸- تاراوگەبىبەكان لە سەرچاوهى دوورەدەستەوه ئاویان خواردەوه و شیعەرى كوردیان رزگار كرد!!
- ۹- تاراوگە یانى چى؟ بۆ ئیمە، كوردستانىبىبەكان، ئیمەش لە تاراوگەى ناوگەى ناژین. كەواتە ئیمە شیعەرى كوردیان لە بوحران رزگار كرد.
- ۱۰- با گرووپ و تاقم دامەزرێنین، بەلكو شتیك بلێن و جى پەنجەى خۆمانى پێوه دیار بێت.
- ۱۱- عەریبترین زمان، یارى كردن بە زمان، گەمە بى سەروشوتینەكان!

(۷) نىسبەت بۆ گۆران.

۱۲- نەخێر... شیعەر هەر ئەوهیه كە خۆم دەینووسم. ئىمزاى هەموو شاعیران.

لە راستیدا، دەكرى ئەم لیستە درێژتر و وردتر كرتیتەوه، بەلام هەمووشى دەچیتە خانەى ئافراندهوه. ئافراندن بەمانا هەرە فراوانەكەى. شیعەرىش لە واتا یۆنانىبەكەى - Poetica - بە واتای «ئافراندن» دیت. لە واتا كوردىبەكەشى كە «شیعەر» رەچەلەكى ئەم وشەبەش عارەبىبەوه، بەواتای «عَلَم» ، كە چاوكى زانینه. واتە لە كۆمەلگا سەرەتایىبەكانى عارەبان، شیعەر وتن جۆرە زانیاریبەك بوو. دیسانەوه بە كوردى «هەلبەست» یا «هۆنراوه» مورادىفه هەر كەلكوچەكەبەتى، بەبى ئەودى بزاین رەگ و ریشەى «هۆزان» لە چیبەوه هاتووه! «هەلبەست» لە «هەلبەستن» و لە «پىاهەلدان» نزیكمان دەكاتەوه و «هۆنراوه»ش دەقوادەق «نظم» عارەبىبە. مەرج نىبە هەموو «نظم» یك شیعەر بێت، مەرجیش نىبە هەموو شیعەرىك «منظوم» بێت.

ئا لێرەوه گرفت و ئىشكالاتى «پەخشانه شیعەر» سەر هەلدهدا: شتیك نووسرا، نەدەچوو ژتیر بارى قسەبەكەى دەستووردار و سەروادار و كێشدارەوه.

۵- پەخشانه شیعەر زاراوهبەكەى دووفاقەبە

بەزمانى كوردى «پەخشانه بۆ قسە و رستەبە ئەوترى كە هۆش و هەستى مرۆف پىشان بدا و بى بەش بى لە كیش و سەروا^(۸). هەرودها ماموستا سەجادی دەلێ: «لەگەل ئەوهشا كە هۆنراوه و پەخشانه لە بەك نزیكن، چونكە هەردووکیان ئەدەبن و ئەدەب بەو دووه تەواو دەبى^(۹)».

(۸) دەقەكانى ئەدەبى كوردى، علاءالدین سجادی، ۱۹۷۸، كۆپى زانیاری كورد، لا ۱۱۵.

(۹) دەقەكانى ئەدەبى كوردى، علاءالدین سجادی، ۱۹۷۸، كۆپى زانیاری كورد، لا ۱۱۶.

به لآام كاتيك دتته سهر ئه وهى له نيو هونراوه و په خشان به راورد بكات، ماموستا سه جادى ده لئيت: «په خشان نه به ستراوه به كيش و سه رواه، به لآام هونراوه پابه ندى ئه م دوانه يه (۱۰)».

به كوردتى ده كرى له ژير روشنايى ئه م بوجونه، بگه بيه سه رنه نجاميك: په خشان كارتيكى نه ده بيه، ناچيته ژير بارى هه مان ده ستورى شيعره وه، ده كرى بوتريت كه كيش و سه روا له ده قيك دامالريت، په خشان ده مي نيته وه. به پيى سه جادى، واته:

هونراوه = سوز + ههست + كيش + سه روا
په خشان = هوش + ههست.

باشه ئه ي ئه گهر خومان به رامبه ر به ده قيكى ته علمى بينيه وه، بو نمونه فرهه ننگه كه ي شيخ مرفى نوډيه ي، يا گه لئ شيعرى ته علمى ديكه چ شيعرى كوردى چ له شيعرى عه ره بي چ له شيعرى فره نسى كه به كيش و سه روا هونراونه ته وه، به لآام به زمانى سوز و ههست نه نو سراونه ته وه، ده بي چى بوتريت به وه ده قانه؟

كه واته ئيمه به رامبه ر به ده قيكين:
په خشان = هوش + كيش + سه روا

كه ناچيته خانه كه ي ماموستا وه. يا كاتيك ده قيكمان هه بيت له هه مان كاتدا:

دهق = هوش + سوز + ههست + كيش + سه روا

دهق = (ليكدانه وه يه كه ي ماتماتيكي يانه) - راقه كردنى بيردوزه يه كه ي نه لجه بر، نووسينى ناميلكه يه كه ي زانبارى له مه ر زينده وه رناسيه وه، هتد.

ئايا ده بي چون ئه م ده قانه ناوزه د بكه ين؟

(۱۰) دهقه كانى ئه ده بي كوردى، علاء الدين سجادى، ۱۹۷۸، كوزى زانبارى كورد، لا .۱۱۸

ده بينين چالاكى نووسين گه لئ له وه ئالوتتره كه به چهند خسته سازيه كه كوتايى پي به يترت. چونكه به كارهي نانى زمان وه كو چالاكييه كه ئينسانى رووت، ته عبير له فيكرى ئينسان ده كات، واته:

زمان <-----> فيكر

چونكه پرۆسه ي زمان خوى له خويدا چالاكييه كه فيكرى ئالوزه و هه موو زمانه وانى هاوچه رخ له سه ر ئه وه رتيكه وتوون كه زمان له هيمه پي كه اتوه، ئه م هيمه يانه ش له نيو خويان به پيى سيسته ميك به رپوه ده چن. هه ر كولتورتيك به پيى پيداويستيه كانى خوى گه شه به وه زمانه ده دات. نووسين و ئاخواتن ته عبير له وه چالاكييه ده كهن. نووسينيش ته عبيرتيكى فيكره له رتيگاي گرافيكي زمانتيكى دياريكراوه وه و هه موو نووسينه دا هينراوه كان له يه ك خالدا يه ك ده گرن، ئه و يش چالاكيى دا هينانه.

بو ئه وه ي زياتر مه به سته كه مان روون بيته وه و به شتويه يه كه ي هيلكارى نووسينه كان له يه كتر جودا بكه ينه وه، ئه وه ده كرى بلين: په خشان / شيعر. وه كو دوو جه مسه رى زمان سه ير بكرت. زمانى په خشان هه موو ليكدانه وه و راقه كردن و روونكرده وه يه كه ي زانستى ده گريته خوى.

زمانى شيعريش ئه وه زمانه به تا پيى ده كرى به وينه، به ره مز، به هيمه ي جوراجور خاوه نه كه ي ته عبير له خوى ده كات. زمانى په خشان ئاراسته كه ي به ره وه ده ره وه ي خوى دا يه، له كاتيكدا، زمانى شيعرى ئاراسته كه ي به ره وه ناوه وه ي خويه تى. ده توانين به م دوو هيلكاريه هه ردوو بنه ماكه روون كه ينه وه:

۱- بنه ماى شاقوولئ:

۲- بنه ماى بازنه يئ:

هه لبه ته شيعر وه زيفه كه ي گه لئ جياوازتره له نووسينى ئاسايى،

مه‌به‌ست له‌و نووسینه‌یه که سه‌باره‌ت به مه‌رجه‌عیکه‌وه ده‌دوئ، شیع‌ر خو‌ی ده‌بیته مه‌رجه‌عی خو‌ی و ئاماژه‌یه که به‌ره‌و ناوه‌وی خو‌ی. ئەم ئاماژه‌کردنه به‌ره‌و ناوه‌وه ده‌کری زۆر شتی له‌باره‌وه بنووسریت. سارته‌ر له‌کتیبی «ئەدەب چییە؟» ئاماژە‌ی بۆ ده‌کات و یاکۆیسۆن، له‌بواری زمانه‌وانی به‌جۆریکی دیکه باسی لێوه کردووه و ده‌کری له‌م بواره رامانی ئیستیتیکی و فەلسەفیشی بخریته‌ سەر. ئەگەر هه‌موو نووسینیکی ئاراسته‌یه‌ک بیته به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی خو‌ی، ته‌نها هه‌ر زمانی شیع‌ر ئاراسته‌یه‌ک بیته به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی خو‌ی، ئایا ته‌عبیر له‌ قوولاییه‌ک ناکات که پتویسته ئیفراز کریت و بیته‌ ماده‌ی رامان؟ ئایا ئەم شو‌ربوونه‌وه‌یه نابێ هیچمان پێ بلتیت؟

٦- خه‌یاڵکردن و وینه‌ی شیع‌ری و گرنه‌کانی جیهانبینی

ئەگەر به‌پیتی گریمانه‌که‌ی ئیمه‌ بنه‌مای بازنه‌یی کۆله‌گه‌ هه‌ره‌ پته‌وه‌که‌ی شیع‌ر بیته، یا برپه‌ری پشتی ده‌قی شیع‌ری بیته، ئەوه له‌ پال ئەم بنه‌مایه، یا راسته‌ر له‌ ناواخنی ئەم بنه‌مایه «وینه‌ی شیع‌ری» ته‌واوکه‌ری پرۆژه‌ی شیع‌ری ده‌گریته‌وه. چونکه له‌ وینه‌ی شیع‌رییدا توانستی خه‌یاڵکردن خو‌ی ئاشکرا ده‌کات، چونکه له‌ وینه‌ی شیع‌رییدا، قودره‌تی ته‌واوی شاعیر خو‌ی به‌یان ده‌کات. ده‌کری به‌ریتکه‌وت وینه‌یه‌کی شیع‌ری له‌ دایک بیته، به‌لام به‌ره‌مه‌یتانی وینه‌ی شیع‌ری پتویستی به‌ سیسته‌ماتیزه‌کردن هه‌یه‌ تا ده‌قیکی کۆک دیته‌ به‌ره‌م.

له‌ زمانی کوردی تا راده‌یه‌کی زۆر وشه‌ی «وینه‌» له‌ وشه‌ی «خه‌یاڵکردنه‌وه» دووره، به‌لام له‌ زمانه‌ ئه‌ورووپییه‌کان پیکهاته‌ی به‌کترن، چونکه ئەده‌بیاتی ئیمه‌ له‌ به‌لاغه‌تی عه‌ره‌بی «الصورة الشعریة» و «المخيلة» ی وه‌رگرتووه. له‌ زمانی عه‌ره‌بی جو‌ره‌ خزمایه‌تیه‌ک له‌ نیتوان «الصورة» له‌ گه‌ل «المخيلة» دا هه‌یه، چونکه وشه‌ی «تصور» مان هه‌یه که تا راده‌یه‌ک ئەو مه‌به‌سته ده‌گه‌یه‌نێ و زۆرجار «ویناندن» له‌جیاتی داده‌نریت و تا راده‌یه‌کی زۆریش گونجاوه. به‌لام له‌ زمانی کوردیدا، به‌پیتی زانیاری

ئیمه‌ هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ئیتیمۆلۆژی، یا خزمایه‌تیه‌ک له‌ نیتو ئەم دوو وشه‌یه‌دا نییه. چونکه وینه‌ له‌ په‌حمی خه‌یاڵکردنه‌وه له‌ دایک ده‌بیته، یا چاکتره‌ بوتریت خه‌یاڵکردن داینه‌مۆی وینه‌یه و ئەو سه‌ره‌په‌رشتی به‌ره‌مه‌یتانی ده‌کات. په‌نگبێ «وینه‌ی شیع‌ری» سه‌رتاپای پرۆژه‌ی شیع‌ری بگریته‌وه. هه‌روه‌ها جو‌ره‌ چاره‌سه‌ریکیش بیته بۆ دۆزینه‌وه‌ی رچه‌یه‌ک که بمانگه‌یه‌نیته‌ نیتو کرده‌ی شیع‌ر نووسینه‌وه، واته‌ ئافراندن. چونکه کرده‌ی شیع‌ر نووسین له‌ ناوه‌رۆکدا، کرده‌ی ئافرانندی وینه‌یه و پاشان له‌ رتگای کیمای تایبه‌تیه‌وه وینه‌کان ده‌رژینه‌ یه‌کتیرییه‌وه و سیحری ده‌ق دروست ده‌کهن.

هه‌میشه‌ش کاتیک که مه‌سه‌له‌ی زمانی رهنه‌یی دیته‌ ئاراوه، گه‌لێ کیشه‌ی زاراوه‌یی له‌ به‌ر ده‌مان قووت ده‌بنه‌وه، نه‌ک له‌ به‌ر ئەوه‌ی زمانی کوردی قودره‌تی ئەوه‌ی نییه که به‌سه‌ر ئەم کیشه‌یه‌دا زال بیته، به‌لکو ئەده‌بیاتی کوردی له‌ گه‌لێ سه‌رچاوه‌ی بیتگانه‌وه ئامرازه‌کانی قووتۆته‌وه و ده‌یقووتۆته‌وه. جا هه‌ر نوسه‌ریکیش تا راده‌یه‌ک به‌شێوه‌یه‌ک که تایبه‌ت بووه به‌ چه‌شه و تیتگه‌یشتنی خو‌ی له‌ ئەدەب، به‌کاری ده‌هینێ. هه‌ر بۆ نمونه، با بپینه‌وه سه‌ر زاراوه‌ی «خه‌یاڵ» که له‌ بواری ئەده‌بدا به‌گشتی و شیع‌ریش به‌تایبه‌تی شوینتیکی گرنگی هه‌یه و به‌ یه‌کن له‌ کۆله‌گه‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی شیع‌رییه‌ته؛ ئەم زاراوه‌یه‌ش بێگومان له‌ (خیال)ی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌رگیراوه له‌ راستیدا به‌مانای (الظن، الوهم) دیت و له‌ کوردیشدا، یه‌کسه‌ر بیرمان بۆ ته‌ونێ ده‌لالات ده‌چیت، کورد ده‌لێ: «ئهمه خه‌یاڵ پلاوه»، یا «ئوه‌ی ده‌یلتی خه‌یاڵه و فری به‌سه‌ر واقیعه‌وه نییه» هتد. کاتێ به‌لامی قه‌له‌وه له‌فر ده‌کریت، یه‌کسه‌ر واتایه‌کی دیکه ده‌کاته به‌ر. به‌و واتایه‌ی که ئەده‌ب داوامان لێ ده‌کات، تا راده‌یه‌کی زۆر له‌م واتایانه‌وه دووره. ئەم کرده‌یه‌ش، واته‌ خواستنی وشه‌یه‌ک له‌ زمانیکی دیکه‌وه، هه‌ندێ جار به‌ واتا بنه‌ره‌تیه‌که‌ی خو‌ی به‌کار دیت، زۆرجاریش زمانی دووهم ده‌یه‌اری و ده‌یه‌اوێژیته‌ نیتو سیسته‌می خو‌یه‌وه و واتاکه‌شی

دهگۆرئ. هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌ش ده‌زانين كه وشه‌گه‌لێك هه‌ن كه له زمانى عاره‌بىيه‌وه وه‌رگىراون، مه‌رج نىيه هه‌مان مه‌به‌ست بگه‌يه‌نىت^(١١)؟ بۆ ئه‌وه‌ش نمونه‌ى زۆرمان هه‌يه، به‌لام گشت ئه‌م ماناىانه‌ى كه خه‌يال ده‌مانداتى، ئه‌و زاراوه‌يه ناگرێته‌وه كه كرده‌يه‌كى ئالۆزى «خه‌يال‌كردنه» كه به عاره‌بىيه‌كه‌شى (المُخَيَّلَة) و به‌رامبه‌ره‌كه‌شى به‌فه‌ره‌نسى (l'imagination) ده‌گرێته‌وه، (image) واته «وێنه» و وێناندن يا خه‌يال‌كردنیش كرده‌ى دروست‌كردنى وێنه ده‌گرێته‌وه.

چونكه خه‌يال‌كردن قوده‌ره‌تێكه كه وێنه‌ى شىعيرى دروست ده‌كات و ئه‌گه‌ر زاراوه‌كه‌ى كلۆدێل به‌كار به‌ينين، وێنه‌ى شىعيريش واقىعه‌ى سه‌ره‌تاى هه‌موو شىعيرێكه. واته پێش ئه‌وه‌ى وێنه شىعيريه‌كان له ڤه‌نگه‌يه‌كى تايبه‌تى خه‌لقى شىعيريه‌وه يه‌ك له دواى يه‌ك تێكه‌ه‌لكيشى يه‌كتر بن و له يه‌ك بخۆنه‌وه و بپۆنه‌يه‌كترى و له سه‌ر سنوورى يه‌كتردا بوه‌ستن و له كۆتاييش بنه‌مايه‌كى بازه‌يه‌ى پێك به‌ين، واقىعه‌ى ده‌سپێكيان هه‌يه. ده‌بى مه‌به‌ستمان له واقىعه‌ى سه‌ره‌تاى چ بێت (سه‌ره‌تاييش به‌مه‌به‌ستى يه‌كه‌مىن يا هه‌وه‌لێن به‌كار ده‌هێنين)؟ به‌كورتى وێنه‌ى شىعيرى سه‌ره‌تاىه و ده‌كرئ به‌كۆتاييش بخۆنדרێته‌وه، چونكه شىعير به‌وێنه ده‌ست پى ده‌كات و هه‌ر به‌وێنه‌ش كۆتايى دێت. له‌م ئاسته به‌ته‌واوى ئه‌و رسته به‌ناو‌بانگه‌ى كه ده‌لئ: «المعنى في قلب الشاعر» واته «واتا له دلئ شاعير دايه» سه‌روبن ده‌بى و ده‌كرئ بوتريت: «المعنى في قلب الصورة الشعريه». واته «واتا له دلئ وێنه‌ى شىعير دايه».

وێنه‌ى به‌هيچ شىوه‌يه‌ك ئاويته نىيه! چونكه ئاويته وێنه‌مان بۆ دووپات ده‌كاتوه، يا عه‌كسى وێنه‌يه‌كه‌مان ده‌داتى، به‌لام وێنه، سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى تواناى خۆ‌ماره‌كردنى هه‌يه له‌گه‌ل وێنه‌ى ديكه‌دا، ستاتويه‌كى ئۆتۆنۆمى و

(١١) بۆ نمونه وشه‌ى «فقط» له زمانى عاره‌بى واتا «ته‌نها»، به‌لام كورد به‌«فه‌قه‌ت» وه‌رگرتوه و به‌ماناىه‌كى ديكه به‌كارى ده‌هێنى. بۆ نمونه: من ده‌مه‌وى پڕۆمه ده‌روه فه‌قه‌ت باران ده‌بارئ. به‌واتاى «له‌به‌ر ئه‌وه‌ى» ده‌گرێته‌وه.

سه‌ربه‌خۆى هه‌يه، واته وێنه‌يه‌ك ده‌توانى به‌ته‌نها و به‌ده‌ر له وێنه‌كانى دى بژى و جۆش‌خروۆش و ئىنفىعال دروست بكات. ئه‌گه‌ر بێت و وێنه‌يه‌ك كه بچووكترين توخمى شىعير بێت، ئاماژه بۆ ده‌روه‌ى خۆى نه‌كات، يا ئاراسته‌ى ده‌روه‌ى خۆى نه‌كرابێت، يا ته‌مسىلى شتىكى ديكه نه‌كات له خۆى، چۆن له سه‌ره‌نجامدا شىعير ده‌توانى نوينه‌رايه‌تى شتىكى ده‌ره‌كى بكات، يا ته‌مسىلى شتىك بكات له ده‌روه‌ى واقىعه‌ى خۆى، يا له‌ده‌روه‌ى وجودى خۆى. كه‌واته شىعير په‌مزی شتىكى دى نىيه كه له ده‌روه‌ى خۆیدا بێت، هه‌ر به‌ته‌نيا و بۆ خۆى ژبانه‌ى خۆى ده‌پارێزى و وجودى خۆى هه‌يه، كاتى ئيمه ئه‌مه‌ش ده‌لێن به‌مه‌به‌ستى نيرگزيه‌ت نىيه، واته ده‌قىك بێت ته‌نها هه‌ر خه‌ربه‌كى خۆى بێت، نه‌خه‌ير، ده‌قى شىعيرى كراوه‌يه و واتاشى هه‌يه، به‌لام چ واتايه‌ك؟

وێنه‌ى شىعيرى له خه‌ونه قووله‌كانى شاعيره‌وه له‌دايك ده‌بێت و له ڤه‌نگاى وشه و رېتمه‌وه ده‌بێته نووسين. وێنه‌ى شىعيرى خاوه‌ن دوو جه‌مسه‌ره، يا له دوو ماده پێك دێت و خۆى دروست ده‌كات. ئه‌م پێكه‌اته‌يه‌ش رېتمان و ده‌ستوورى تايبه‌تى خۆى هه‌يه. ئه‌مه‌يان په‌يوه‌ندى به‌ديده‌نىگاي و جيهانبينى شاعيره‌وه هه‌يه. كاتى گۆران ده‌لئ: «كانىيه‌كى روونى به‌ر تريفه‌ى مانگه شه‌و/ له بنيا بله‌رزى مروارى زىخ و چه‌و/ جوانتره له‌لاى من له ده‌رباى بى سنوور/ شه‌پۆلى با‌ته به‌ر تىژكى رۆژ شلپ و هوور!^(١٢) زياتر ئاشناى خۆى و خۆشه‌ويستى خۆى بۆ سروشتى كوردستان روون ده‌كاتوه، به‌لام كاتى رامبۆ ده‌لئ: «به‌ئاشكرا مزگه‌وتىكم له جىگاي كارخانه‌يه‌ك ده‌بينى و قوتابخانه‌يه‌كيش كه بۆ ده‌هۆل ليده‌ران فريشته دروستى كردبى و گالىسكه‌يه‌كيش له ڤه‌نگاى ئاسمان و سالونىكيش له قوولاى ده‌رياچه و درنده و غه‌بىيات و ناوئيشانى شانۆنامه‌يه‌كيش بۆ كات به‌سه‌ر بردن، وێنه‌ى سامناكى له پيشم قووت

(١٢) ديوانى گۆران، به‌رگى يه‌كه‌م، كۆرئ زانبارى كورد، به‌غدا، ١٩٨٠، لا ٤٦.

ده کرده (۱۳). بیگومان ده کری گه لی و اتا و ده لالاتی لیوه هه لبهینجری.

لای یه که میان، په یوه ندی نیوان «کانی» و «ده ریا» له ریگای بهر اورد کردندا په پیدای بووه: کانی <----> روون <---> له بهر تریفه ی مانگه شه و <---> له بنیا بله رزی مرواری زیخ و چهو / ده ریا <---> بی سنوور <---> شه پۆل بهر تیشکی روژ <---> شلپ و هوور.

لای گۆران نه ماده یه ی که بابه تی بهر اورد کرده که یه، له هه ر لای هاو کیشه که ناوه، یه که میان سازگاره و به روونی و زولال له ژیر زه مینه وه هه لده قولتی که کانیه و دووه میشیان سویره و پان و پوره و پانتایه کی فراوان داگیر ده کات که ده ریا یه. به لام رامبو هاتووه دوو توخمی زور دوور له یه ک «مزگه وت» و «کارخانه» ی کردووه به ماده ی وینه که ی که نه ویش به خستنه بره، واته یه کیکیان له جیاتی نه ی دیکه داده نری. له خوتینده وه یه کی سه ره تای، هیچ په یوه ندیه که له نیوان «مزگه وت» و «کارگه» دا به دی ناکریت، به لام له خوتینده وه ی دووه مدها، ده کری بیرمان بو نه وه بچیت که هه ر دووک جیگای گشتین و به کومه ل خه لکی تیا کو ده بیته وه، له شوینیک بو خودا په ره ساتن و نوژ کرده، له شوینیکی دیکه بو کار کرده. له خوتینده وه ی سیبه م، تیا مزگه وتیش وه کو کارگه نیبه، که تیا یه خه لکی کار بو دواروژ ده که ن، تیا له کارگه، کریکاران تووشی ئیغتیراب نه هاتوون؟ تیا په رستنی خودا جوژه ئیغتیرا بیک نیبه؟ هتد.

وینه ی شیعی بی نه که ته نها ناوکی شیعه، به لکو شیعه که خویه تی. بویه شتیکی سه رنج راکیش نیبه که شیعی ریک ته نها له یه ک وینه پیکه اتبیت. هه ر نه ویشه بانگه شه ی خه یال کردن ده کات و ده بیته داینه مویه کیش له بو خه و بینین. یه کیکی وه کو باشلار له به ره مه دواینه کانی زوره ی کاره کانی بو شیعه و خه یال کردن ته رخان ده کات،

(۱۳) وهرزیک له دۆژ و درهوشانه وه، تارتور رامبو، وهرگیرانی نه حمده دی مه لا، ۲۰۰۱، ئاراس، هه ولیژ، لا، ۴۱.

ده لتی: «نه و وینانه ی که به خراپی ده بنه ماده، نه و وینانه وینه ی ساکارن». بویه وینه ی ساکار شیعه دروست ناکات، نه گه ر شیعه ریشی دروست کرد نه وه شیعی ریکی ساویلکه دروست ده کات.

کاتیکیش باس له وینه ی خراپ ده که یه، مه به ستمان وینه ی ساووه، که له قه راغ ناوی زاکیروه له دایک بووه، نه ک له قولایی ناوه کان. وینه ی خراپ وینه یه کی فوژگرافیه، له بهر نه وه ی قه د ناتوانی دل سوژانه واقیعه مان بو بگوازیته وه، هه ر بویه شه ناتوانی شیعه دروست بکات. وینه ی خراپ له پرۆسه ی بهر اورد کردن له پله ی یه که مدها دروست بوونه، بهر اورد کردن زیندانی به بالنده ی ناو قه فه سی، بهر اورد کردن فرین به ئازادییه وه و گریان به حوزن و نه سه فه وه. نه م جوژه بهر اورد کردنانه له سه ر روکه شی واقیعه دان، هیچ هیزیک و توانستیکی تایبه تی ناوی بو شیته لکردن و رافه کردنیان، واته ئاماره یه کی ریک و راست بو شتییک ده که ن که له ده ره وه ی خویمان دان، یا ئاراسته یه کی ریک و راستی بو ده که ن.

نه م کرده په ش، له راستیدا توانای نه وه شی نابی که واقیعه مان بو بگوژیته وه، وردترین کامیرای فوژگراف توانای نه وه ی نیبه، چمکیکی واقیعه به دل سوژانه بگوازیته وه سه ر کاغه ز؛ چونکه واقیعه له هه موو نه و چرکه ساتانه پیک دیت که خو ی له ژیر ده ستمان راده پسکینن، واته بو نه وه ی وه فادار بین له پرۆسه ی گواستنه وه ی واقیعه بو نیو ده قه شیعی به کامان، ته نها ریگایه کمان له پیش دایه، نه ویش ته جاوژ کردنی تی. باشه، چون ته جاوژی واقیعه ده کریت؟ نه مه له حاله تیکدا که خو شمان به شتییک بین له م واقیعه. تیا نه مه جوژه گه مه یه ک نیبه که شاعیران دایده مه زرتین تا کو شیعه له دونیای سیحر و جادو وه نه زیک بکه نه وه؟

نه خیر! نه م ته جاوژ کرده مومکینه کاتییک که خه ون رو ده چیته نیو ده قه کامانه وه. واته ده ق به نیو پرپه ی سروس و ئیحادا تیده په ری، نه م پرۆسه ئالوزه ش ده که ویتته ژیر باری کار کردن و ته قه لا و نه زمونی

شعیرییه وه. شاعر ده بی تاوس بیت به زمانیکی تایبته که له نیو زمانی گشتیییه وه له دایک بو بیته. هه موو تایبته تمه ندیییه کانی شاعیری تیا نیشته جتییه: بیوگرافیای شاعیر، رۆشنیری، هه موو ئه و تایبته تمه ندییانه ی که له ریگای زمانه وه په یدا ده بن... هتد.

کاتییک باسیش له خه ون ده که بن، ته نهها مه به ستمان له دیده نیگای فرۆیدانه وه نییه، به لکو خه ون له واتا هه ره گشتیییه که ی، مه به ست له خه ون ئه وه یه که هیزی ئه وه ی تیا بیت که رۆشنایی بقوزتیته وه و رووناکیمان پی به خشخشی، خه ون و ئاره زوو دوو خوشکی یه کترین، شاعر ده بی له ناوچه شیداره کانی ئاره زوو وه له دایک بیت. کاتییکش هه ست ده که بن که رووناکیمان بهرکه وتوو، کاتییک که ته زوو یه کی نه بیته له نیوان ئیمه و ده قدا دروست ده بیته، واته دیالوگیکی به بهرکه ت دروست بووه. دهقی شاعیری واته دیالوگ، دیالوگیکی هه میشه یی و له گه لی ئاستدا له نیوان ئیمه و ئه ودا.

به لام پرسیار ئه وه یه چۆن شاعیرییک توانای ته واوی ئه وه ی هه یه که وینه شاعیرییک دروست بکات که هیز و توانای هه بیته؟ توانای ئه وه ی تیا بیته که هه ره یه کسه ره غه زوو مان بکات، داگیرمان بکات و قودره تی خه ونینه مان تیا زیندوو بکاته وه؟ هه ره وه کو بلاچه یه کیش له نیوان دوو پۆلدا چه خماخه بدات، هه ره وه کو برۆتۆن له مه نیفستی سوریا لیبیه کان ئامازه ی بو ده کات و ئه ویش له ریقیردی وه ری گرتوو و ده لی: «تا په یوه ندی نیوان دوو واقع دوور و راست بن، ئه وه ندی وینه ی شاعیری پته و ده بیته (۱۴)».

بو ئه وه ی وه لامی ئه م پرسیاره بده یینه وه، با له ریگای ئه م ئیستیشهاد وه بچینه ناو باسه که:

«گشت تواناکان (قوده ره ته کان) له حاله تی ئاگاداری و وریایی ته واون. وه کو ئه وه ی هه ره توانایه ک ئاماده بیت ئه وه مان پیشکه ش بکات که

پیوستیمان پییه تی. ئه وه مان بداتی که له توانایدا هه بیته پیشکه شمایی بکات. زاکیره، ئه زمون، فه نتازیا، وچان (تهحه مولکردن)، ئازایه تی، چیژ هه ره خیرا له وه تیده گات که چمان مه به سته، به مه رجی که هیشتا خووشمان به باشی سه ری لی ده رناکه بن، زیره کیش، یا عه قلیش ورد ده بیته وه و تیبینی ده کات، تاوتوی ده کات، هه لی ده سه نگینی، فرمان ده دات، ئامۆژگاری ده کات، حافیز (motivation) دروست ده کات، لیته شتی ده قرتینی، له وی شتیکی دیکه، شته کان له یه ک جودا ده کاته وه، فرمان ده رده کات و شته کان کو ده کاته وه، دابه شیان ده کاته وه و له هه ره کو تیه کیش رووناکی و پیوه ری ته واو هه بیته، دیتته وه لام. به لام عه قل شاعر دروست ناکات، به لکو سه یرمان ده کات کاتییک که شاعر ده نووسین (۱۵)».

ئه م ئیستیشهادی سه ره وه بیگومان له ئه زمونی کلۆدیل وه هه له هینجراوه، واته ئه زمونی شاعیرییکه؛ به لام گه لی رۆشنایی ده خاته سه ره کرده ی خولقانیدن. باشه چۆن ده کری، ده لالاتی وینه ی شاعیری ده ستنیشان بکری؟ پیش هه موو شتییک داوا ده کریته که وینه ی شاعیری ره سه ن بیت. هه ره وه کو باشلار ئامازه ی بو ده کات و ده لی: وینه ی شاعیری فیکره یه که له کاتی له دایک بوونه، واته هیشتا نه بوته فیکره و ناشیته فیکره. ئا لیته دا فیکره و شاعر له یه ک ده دن و له یه کیش جودا ده بنه وه. تیرمی «فیکره» واته (idée) که له ره چه له کی یونانی کوندا، (idea) واته «شیکلیکی بینراو»؛ چونکه ته مسیلی بیرتیکی موجه ره د ده کات و له لایه ن فیکرکرنه وه هاتوته دی؛ هه ره بو یه له زمانه لاتینییه کاند، له رووی ئیستیمۆلۆژییه وه په یوه ندیییه کی پته وه له نیوان «وینه» و «فیکره» دا هه یه.

ئه مه ش ده روازه بو باسیکی تر ده خاته سه ره گازه رای پشت: په یوه ندی

(۱۵) پۆل کلۆدیل، رمان له شاعر، ۱۹۶۳، گالیمار، پاریس، لا ۹۳-۹۴.

(۱۴) بروتۆن، به یانی سوریا لی (۱۹۲۴)، فۆلیز، گالیمار، پاریس، ۳۱.

نیوان شیعر و فیکر چپیه؟ ئەمەش یەکیکە لەو خالانەییە کە وا دەکات شیعیی بابەتی و شیعیی فیکرە، زوو خاوەنێتە و هەتێزی خەونینە لە دەست بدات. دکرێ لێرە ئا بەم جۆرە لێک بدیتەو: شیعر ئەوەیە کە شتێک بگەیهنێ و خەونیش بە شتێکی ترەوە بپینێ. لێرە توانستی خەیاڵکردن ئەوە نییە کە واقع بنووسیتەو، بەلکو واقع تێپەر بکات. فیکر تێکرای ئەو پرۆسانەییە کە ئینسان لە پەپوهندی خۆی لەگەڵ واقعییە مادی، کۆمەڵایەتی بەدەستی دەهێنێ کە لە ئەنجامی ئەم پرۆسانەش چمکی لێو دەسگیر دەبێ و کە بەیەکەووە گرتیان دەدا و مەعریفەیی نۆتی پەیدا دەکات. واتە فیکر پرۆسەییەکی راسیۆنال و عاقلانە و مەنتیقییە، کەچی وێنە ڕەنگە ڕەحمی فیکر بێت، پرۆسەیی بێرکردنەو بەشدارە لە دروستکردنی، بەلام چمک دروست ناکات و پەپوهندیی نیوان ئەم وێنانەش نە راسیۆنالە، نە عاقلانەییە، نە مەنتیقییە، بەلام مەنتیقی تاییبەت و ناوەکی خۆی دروست دەکات، پەپوهندی حەممیی خۆی فەرز دەکات و وەکو دابنەمۆیەکیش وزە لێو دروست دەبێت.

بۆیە کاتێک وێنەییەکی کێچ و کال دەبینین، خێرا هەست دەکەین پرۆسەییەکی فیکری بەسەر یا زالە و نەبوو بەچمک، بەلام لە هاوکیشەییەکی زۆر مەنتیقیشەو لەدایک بوو. لەناو جەرگەیی بابەتەو یەخەمان دەگرێ، وێنە توانای ئەوەی نییە بێتە زمان، شاعیر یەخەمان دەگرێ و دەستمان دەگرێ و دەیهوێ بمانباتە ئەو شوێنەیی کە خۆی توانای نییە بپگاتی. وێنەییە کە ئارەزوو دروستی نەکردوو، بەلکو بپچوو ئیرادەیی. بەرامبەر بەم وێنانە شاعیر خۆشی گەلێ هۆشیارە بەرامبەر بە نووسینە و هەر بنووسینیش ئەنجام بەرامبەر بە وێنە کال و کێچانە دەهێنیتەو، چونکە دەسلەلتیکی دەرەکی داوای لێکردوو لە بەرھەمھێنانەو دەی ئەم جۆرە نووسینە.

یا ئەوەتا بەرەو خەونێک دەمانبات کە رووناکبەخش نین، هەر وەکو ئەو خەوانەیی کە بەشەو بینوومانە، بەلام رۆژی داوای توانای گێرانەویمان

نییە، زمان ناتوانی درک بەنھینییەکانی بکات، بەلام ئەوەی ئیمە مەبەستمان لە خەونێکە کە لە مادەیی زمان دروست بوو بێت! بۆیە هەمیشە ئەو جۆرە شیعرانە لە گیانەلادان. ئایا ئەو خەونە روونانەیی کە بەشەو بینوومانە و بەئاسانی دەیگێرینەو، ئۆخۆنی پێ نەبەخشیوین!

لە نیوان شیعیی کە خەون دەبێتە مادە سەرەتاییەکی و شیعیی کە بابەت دەبێتە پالپشتی، دەمانگەییەنیتە دوو پێمانیک: یەکیکیان جۆرە شیعیی کە بەرە و دەرەو وەرەچەرخێ و شیعیی دیکەش کە وەکو ئەلقەییەک مەرۆف بەرەو یەکیتیەک بانگەشە دەکات کە دوو ئاراستەیی هەبێ، یەکیکیان بەرەو ئاسۆ نادیارەکانی دەرەو، ئەوی تریش لە سەرچاوە بزێوکانی ناخ و ڕەگی هاویشتوو.

بۆچی گشت تەقەلاکان زۆرجار دەگەنە بنەستی؟ گەلێ هۆ هەبێ کە شاعیری دیا ریکراو خۆی بەبارودۆخیکی دیا ریکراو وەبەستیتەو و چونکە تەنھا بارودۆخ توانیویەتی دروستی بکات. ئا لێرە سێ توخم بەلایەن کەم کۆ دەبنەو:

۱- بنەمای شاقوولی: کاتێک بەو میتۆدەیی کە ئیمە لێرە پێشکەشی دەکەین بپتورێ.

۲- بابەت: کۆلنەدان، ئازایەتی، وەرەرزکردنەو، نەبەردیی، تێکۆشان، براپەتی، هیوابەخشین، بانگاشەکردن... هتد.

۳- ئایدۆلۆژیا یا فیکری رووت: حافیزیکی فیکری لە پشتهو دەق هەبێ. نەتەواپەتی، مارکسی، ئاینی، فەمینیزم... هتد.

داوای ئەوەی «شیعی» یکی دیا ریکراو دەخوینینەو، ئەگەر خێرا گەشتینە مەبەستەکان، ئەگەر زانیاری داینی و چێژی کەمان بپنێ، ئەگەر بانگاشەیی مەرجهعی میتووی، کولتوری، واقعی رووتی کرد ئەو دەکرێ سەرەتا سەیری بنەمای ئەو شیعی بەکریت، هەرەوھا فیکرەبەک بەسەر دەقە کە زالە، ئەویش بارستایی ئایدۆلۆژییە. مەبەستیش لەم زاراوەیی ئەوەیە کە خاوەنەکی تەعبیر لە سبستەمییکی فیکری گشتیی بکات کە لە کۆتایی

بیتته بهرجه سته یه کی عه قانیدی چ فلهسه فهیی بیت، چ سیاسی، چ ناینی، یا به شتیوه یه کی دیکه، ئەو فیکره گشتییە زال بیت به سەر بهر هه مه هونهریبه که ی، یا به شتیوه یه کی زهق و رووت رهنگی دابیتته وه. ئەگینا ئیمه مه به ستمان ئەوه نییه، تا چ راده یه کی مه عریفه، وهک سهرجه می سهرچاوه فیکریبه کان تیکه هه لکیشی بهر هه میکی هونهری بووبیتن. بۆدلیر له نیو میژووی تاییه تی خوئی، ئەویش ناوه ندی سه دهی نۆزده هه می فه ره نسایه، هه لبه ته بۆدلیر له دوو توپی ئەو کولتوره گشتییە، دهقه شیعیریه تاییه تیبه کانی خوئی نووسیوه ته وه، چ ناینی، چ که له پووری شیعیری پیشخوئی، چ رهوت و تهزووه ئیستیتیکیه کانی سه ده می خوئی، به شدار بوونه له خه ملاندنی سهرتاپای جیهان بینی شاعیر. یا گۆران، ئەویش زاده ی گشت ئەو مملانییه کۆمه لایه تی و سیاسی و فیکری ئەو سه ده مه ی خوئی بووه، ئەویش نیوه ی به که می بیسته می کوردستانه. ئەویش دیسان زاده ی هه موو ئەو خوینده وانیه که له ریگای ئەده بی تورکی و پۆمانسییه تی ئینگلیزی و تهزووی ریالیزی ئیشتراکییه و بهرچاوی که وتوووه. به لام چ به نیسه ته به بۆدلیر، چ نیسه ته به گۆران، سیاقی گشتی هه مان سیاق بووه بۆ یه که کی دیکه ی هه مان سه ده م. ئەوه ی گرینه شاعیر چۆن مامه له ی له گه ل ئەو سیاقه گشتیبه دا کردوووه.

به لام بۆدلیر چۆن مامه له ی له گه ل ده ره وه ی خوئی کردوووه، چۆن هه رسی کردوووه و چۆنیش ئەو واقیعه ی گوازتوته وه، یا به شتیوه یه کی دیکه هه لیه تینا وه ته وه. چۆن تیشوووه کانی له ده ره وه چنگ که وتوووه و له چ دیده نیگایه که وه سه یری دونیای ده ره وه ی خوئی کردوووه، چین مه رجه عه رۆشنبیریبه که ی و چ فه راده تیکی له و باره یه وه هه بووه؟

کاتیکیش ئیمه باسی ئەو سیاقه جیاوازانه ده که یین، مه به ستمان ئەو قۆناغانه نییه که شیعر وه کو قوتابخانه ته ماشا کراوه، شاعیر بوونه وه ریکی کۆمه لایه تی پیروژ بووه، ری پێشانده ر و ده مرآست و له کۆتاییش وه کو مامۆستا سه یر کراوه. له و سیاقه گشتییە زۆر تاییه ته دا

شاعیر، شاعیریبه تی خوئی کردۆته قوربانی چمکی کۆمه لایه تی، ته نویری، ره هبه رایه تی هتد و زۆر جاریش شانازیشی پێوه کردوووه، یا زۆر به راشکاوی و له خوێبوردویییه وه ئەو ئه رکه ی به خوئی ره وا بینیوه. ئەمه ش ده کری بیگه رتینییه وه بۆ دوو هۆ، یه که م فاکنه ریکی کولتووری میژوویییه، که نووسهر، به مه به سستی ئەوه ی په یامه که ی خیرا بگاته گوپگر و خوینهر و کاریگه ری به جی بهیلتی، زوو له بهر بکری، ئەوه ده که که ی هۆنیوه ته وه، دوو ه میشیان که مبوونی که ره سه ی دیکه، له جیاتنی ئەوه ی به شتیوه یه کی باه تییانه و لیکۆلینه وه شیلگیرانه له مه ر کیشه جوداوازه کانی کۆمه لگا باه تی زانستی و تیۆری و راقه کردن و لیکدانه وه بنووسریت، شاعیر به م کاره هه لساوه، به نیازیکی پاکه وه شیعیری خراپی نووسیوه.

چونکه گه لێ ته ون به ده ور شاعیرا ئالۆزکاندراوه و، شاعیریش چۆته ژیر باریکی زۆر قورس و له کۆتاییه ده قی شیعیری خوئی کردۆته قوربانی. هه موو ئەو و اتا و ده لالاتانه ی که له ده وری چمکی قوربانی کۆ ده بنه وه گه لێ له بنه ماکانی زه نییه ته و عه قلییه تی کۆمه لگایه کیشمان بۆ یه کتالا ده که نه وه. یه کێ له و مه فهومه زۆر زه قانه، مه فهومی غه بی و ئاینییه، له دوا پێناسه بهرگیکی عه لمانی و لایه کی کراوه ته بهر؛ به لام له جه وه هردا له ده وری یه ک کیشه خول ده خواته وه.

هه ر ئەو کیشه یه که بنه ما ی شیعیری به ره و زمانی په خشان ره وانه کردوووه و له کۆتاییه شدا له ناو هه یکه لی بنه ما یه کی شاقوولیدا دامه زراوه ته وه. چونکه مه به ست له و جوړه شیعه ره ئەوه بووه که زۆرترین خه لک لیتی تی بگهن، یا راسته ره په یامی خوئی بۆ جه ما وه ریکی پانو پۆر به یان کات. ئەم جوړه شیعه ره له لای زۆریه ی میلله تان بۆ ما وه یه کی دیاریکراو ته بریری خوئی هه بووه، به لام له م دیده یه وه شیعر وه زیفه ی هه بووه و وه کو چه کی به کاره یتراره بۆ هۆشیار کردنه وه، بۆ تپه ره کردنی بیریکی دیاریکراو، ره نگه دوا ی ما وه یه ک هه مان بیر به چاویکی دیکه وه سه یر کرایت.

سهره‌رای شه‌رعییته و په‌وایی کیشه‌کان، چ سیاسی بوو بیتن، چ کومه‌لایه‌تی، چ نه‌ته‌وایه‌تی، شاعر ته‌نھا له یه‌ک مه‌نزووردا خویندراوه‌ته‌وه و نه‌ویش وه‌زیفه‌ی شاعرکه‌بووه. ئەم وه‌زیفه‌دانه‌به‌شاعر، تا رۆژی ئیمروشمان هەر به‌رده‌وامه و لایه‌نگری خۆی هه‌یه و داموده‌زگای تایبه‌تیش ده‌یانپارتی.

۷- خۆیندنه‌وه‌یه‌کی دیکه

په‌نگی کاتی ئەوه هاتی پیداجوونه‌وه‌یه‌کی شیلگیرانه‌مان پیوست بیت بو‌دامه‌زاندنی خویندنه‌وه‌ی ره‌خه‌ نامیزانه و به‌ئامراز و که‌ره‌سه‌ی نوپیه‌وه بو‌ئوه‌ی بتوانی ئاسۆی داها‌تووی شاعر رووناک‌تر ببینی و ده‌روازه‌کانی چه‌ش‌ه‌ی ئەده‌بی و مه‌عریفه‌ش له‌مه‌ر گشت ئەو توخمان‌ه‌ی که ده‌قی شاعری پیکده‌هین بخاته‌ سهر‌گازهرای پشت، نه‌ک به‌و مه‌به‌سته‌ی که وه‌کو تاقه‌ دیده‌نیگا خۆی پیشک‌ه‌ش کات، به‌لکو به‌شداریه‌کی زانستی‌یان له‌مه‌ر په‌رخه‌ی ئەده‌بی‌یه‌وه بکات. به‌ده‌ر له‌ دراوه‌ که‌له‌که‌بووه‌کان که‌که‌له‌پووری شاعری و په‌رخه‌سازییان پیکه‌یتاوه، به‌لکو هه‌ول‌ئ‌ه‌وه‌ بدات که‌ چمکی نوپی و زاراوه‌ی نوی پیشک‌ه‌شی خوینه‌ران و لیکۆله‌ره‌وان بکات. له‌ لاپه‌ره‌کانی پیشوو، پرسیاریکمان سه‌بارت به‌زاراوه‌ی «خه‌یال» به‌رز کرده‌وه و ده‌شکرئ له‌مه‌ر زاراوه‌ی شاعریه‌تیشه‌وه (la poétique) چه‌ند دیریک تۆمار که‌ین. زانستی زاراوه‌ی عه‌ره‌بی، ئەم ئاداته له‌ به‌لاغه‌ت و ئەده‌بیاتی په‌رخه‌ی فه‌ره‌نسییه‌وه ده‌قۆزیته‌وه و دره‌نگ‌تریش ده‌بیته‌ زاراوه‌یه‌کی کوردی؛ خیرا له‌ زیهنی خویننه‌ر ده‌لاله‌تیک دروست ده‌کات که‌ په‌یوه‌ندی به‌شاعرکه‌وه هه‌بیت که‌ له‌ هه‌قیقه‌تدا، کیشه‌ی شاعریه‌ت گه‌ل‌ج‌ فراوانتره‌. بو‌یه‌که‌م جار له‌ کۆلیژ دو فرانس، قالیتری ئەم وشه‌یه له‌ واتایه‌کی نویدا به‌کارده‌هینی و ده‌بیته‌ بناغه‌یه‌کیش بو‌تیوری ئەده‌ب. شاعریه‌ت خۆی به‌ئافرانده‌وه خه‌ریک ده‌کات که‌ له‌ هه‌مان کاتدا جه‌وه‌ر و وه‌سیله‌شه، نه‌ک به‌مانا

ته‌سه‌که‌ی که‌ ده‌ستوور و یاسا ده‌ره‌کییه‌کانی شاعر بگریته‌وه، به‌لکو بواریکی فراوانه و جوگرافیای ده‌قی شاعریه‌ت ته‌ی ده‌کات، بو‌یه شاعریه‌تی رۆمان و شاعریه‌تی مۆسیقا و شاعریه‌تی مۆسیقا و شاعریه‌تی سینه‌ما ده‌کرئ بئاخویننه‌ نیتو ئەم چمکه‌وه. ئەوه‌ی ئیمه له‌م لیکۆلینه‌وه مه‌به‌ستمانه شاعریه‌تی ده‌قی شاعریه‌یه. به‌ کورتی شاعریه‌ت له‌ باره‌ی تیوریه‌ ناوه‌کی و ناخۆیه‌کان ده‌کۆلیته‌وه. له‌م روه‌وه په‌رخه‌ گرینگی به‌بنه‌ما موجه‌ره‌ده‌کان و یاسا گشتیه‌کان نادات، به‌لکو گرینگی به‌ده‌قی کۆنکریت و ده‌گمه‌ن ده‌دات. نه‌ک ته‌ماشای ئەده‌ب له‌ بو‌جوونیکی نۆرماتیف (واته‌ گشت ئەو یاسا و ده‌ستوور به‌وه‌کان)، به‌لکو له‌ ده‌لالاته‌ شاراوه‌کان و چه‌شه و له‌زه‌تی ده‌قی ئەده‌بییه‌وه ده‌دوێ. ئەگه‌ر بیت و بو‌یه‌کی وه‌کو قالیتری چمکی شاعریه‌ت له‌ دوری بزوتنه‌وه‌کانی دا‌هینانی ئەده‌بی بگریسته‌وه، ته‌ماشای بنه‌مایه‌کی موجه‌ره‌دا نه‌کات، به‌لام ئەمه‌ش مانای ئەوه نییه که‌ نه‌توانیت له‌م دیده‌ نیگایه‌وه ته‌ماشای ده‌قی شاعری نه‌کریت و وه‌کو کیشه‌یه‌کی باه‌تیش له‌مه‌ر بنه‌ماکه‌یه‌وه هه‌لو‌تسته‌ نه‌کریت. به‌لام لیره‌ ده‌بی جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه‌ش بکه‌ین که‌ بنه‌مایه‌کی موجه‌ره‌د به‌ته‌نھا به‌س نییه بو‌ئوه‌ی ببیته‌ جه‌وه‌ری ده‌قی شاعری، به‌و مه‌به‌سته‌ی که‌ پیناسه‌کردن و تیگه‌یشتن و سه‌ره‌نج‌دانی بنه‌مایه‌کی موجه‌ره‌د به‌هیچ جوړیک ده‌ق وه‌کو بزوتنه‌وه‌یه‌کی دینامیک ناخو‌لقینی، به‌لام به‌په‌چه‌وانه‌وه، به‌بی بنه‌مایه‌کی بازنه‌بی مومکین نییه ده‌قی شاعری خاوه‌ن کۆ- خویندنه‌وه‌ش وجودی هه‌بیت. ئەمه‌ مانای ئەوه نییه دووری شاعریه‌ت له‌ ده‌قی رۆمان نه‌بیت! له‌ دیده‌نیگای ئیمه‌وه مومکین نییه ده‌قی دینامیک و به‌پیز و پر له‌ وزه‌ی شاراوه‌ بیت و خاوه‌ن کۆ- خویندنه‌وه و کۆ- ده‌لالات بیت، له‌ هه‌مان کاتیش له‌ نیتو بنه‌مایه‌کی شاقوولی چه‌قی به‌ستیت، یا بنه‌ما ناوه‌کییه‌که‌ی شاقوولی بیت. به‌لام، کاتیکیش ئیمه‌ باس له‌ دوو جوړه بنه‌مایه‌ ده‌که‌ین، ناییت توخمه سه‌ره‌کییه‌کانی دیکه فه‌رامۆش بکه‌ین، ئەمه له‌لایه‌ک، له

1- فاکتوری کولتوری و میژووییه

که له پووری شیعیی کوردی، واته عه قلیبه تی ئیمه له مهر شیعه ده، هه میسه له دهه بابته خۆی بینیه ته وه، تاكو گۆران خۆشی، شیعه کانی به پیتی بابته خشته ریژ کراون: شیعر بۆ منالان، شیعی خوشه ویستی، شیعی سیاسی... هتد ئەم چمکه ته نها ئە ده بی کوردیش ناگریته وه، له ئە ده بی عاره بی و ئە ده بی ئه وروپیش، له قوناغه کانی پیشکه وتنی ئە ده بدا بهرچاو ده که ویت. هۆی له بهر چاوی ئەم چمکه ش ده گه ریته وه بۆ تیگه یشتنمان له ئە ده ب و شیعریش به شیتوه یه کی تایبه تی. چونکه بیث ئه وه ی شیعر زمان بیث بابته بووه، بیث ئه وه وجودیکی ئیستاتیکی هه بیث، له لایه نگیڕ گه راوه. شیعر له کۆتاییدا وه کو گوتار مامه له ی له گه ل کراوه، به و مه به سته ی ئایا ده بی ئەم گوتاره ئە ده بییه چمان پی بلتی! ئەم ئاراسته یه ش نه ک ته نها هه ر ئە دیب و شاعیران بهر پرسن به رامبه ری به لکو خۆتینه ریکی زۆر و زه بن و به پله ی یه که میسه ده زگا سیاسی و پرو پاگه نده بییه کان، ئە وانیش بهر پرسیارن و ده کری وه کو هۆکار بخۆتند ریته وه. بۆ ئه وه ی شیعریش وه کو هه ر ژه نریکی دیکه ی ئە ده بی بیته گۆره پانی جه نغه کۆمه لایه تی و سیاسی و بگره ئایدیۆلۆژییه وه؛ به لکو گه یشتیشه ئە و ئاسته ی که ری باز و قووتابخانه یه کی ته و او که له ژیر واقعییه تی سۆسیالیستی ده ناسریته وه خشته ریژ کریت و چوارچیوه ی بۆ ته رتیب بکریت و جیهان بینییه کی کۆمپلیتیشی به خۆبه وه گرت - گۆلدمان، لوکاش - . که واته شیعر ده بی ته ماشای واقیع بکات، ده بی له واقعی کۆمه لایه تی بکۆلیته وه و دزیوی و گه نده لیبی ئە و واقیعه بخاته روو، دیارده کۆمه لایه تییه زه قه کان بخاته ژیر تیشکه وه و له مهر گشت ئە و دژیابه تی و دژوارانه بدوی که ئایدیۆلۆژیایه ک خۆی پتوه خه ربک ده کات، بیگومان به زمان و که ره سه ئیستیتیکی جیاواز، له ریگای شیواز و ستیلی تایبه ته وه، له ریگای زمانی میتافۆر و خوازه کاندای، به لام له ناو خندا، له دوا ته قه لادا، ده بی خۆی به کیشه تایبه تییه کانه وه خه ربک

لایه کی دیش، مه به ستمان له شیکله جیگیره کان نییه، چونکه یه کیکی وه کو بۆ دلیر زۆریه شیعه کانی به کیشی ئە سه که نده ری و هه شتبرگیه ی و سۆنی (۱۶) و هتد دارشته وه، یه کیکی وه کو گۆران سه ره تا سه رووی عاره بی به کار ده هیته ی پاشانیش ده گه ریته وه بۆ کیسه ساده و خۆمالییه کان، بۆ نمونه هه وت برگیه ی و به سه راوی (AA; BB; CC)، یا یازده برگیه ی و به سه راوی (AA; BB; CC) یا ته نوع له چوار برگیه ی و به سه راوی (AB; AB. AAAA; BB) (۱۷)، یا چوار چوارینه ی پینج برگیه ی و به سه راوش (AABA) یه کیکی وه کو شتیرکۆ بیکه س که به رده و امییه که بۆ شیکله کانی گۆران، ره نغه ته نوعاتی شتیرکۆ بیکه س له مهر کیسه وه له وه ی گۆران هه ژارته ریته! پاشان چه ند به لگه یه ک ده هیته وه.

له مهر ئەم شیکله ده ره کییه انه وه، له هه ندی شوین هه لۆیسته یه ک ده که یین، نه ک له بهر ئە وه ی لیکۆلینه وه له و پرو وه چی بکه یین، چونکه به نیسه بت ئیمه شیکلی شیعر ته جاوی ئەم شیکله ده ره کییه انه ده کات، به لام بۆ ئە وه ی بتوانین له پال ده سنیشان کردنی بنه مای شاقوولی و بنه مای باز نه بی، له توخمه کانی دیکه ش ورد بینه وه و سه رنجی جیهانی شیعه که وه کو تیکراییه ک به دین و له گشت ئە و هۆکارانه بکۆلینه وه که وا ده کات ده قیتک سه ر به م بنه مایه بیته یا سه ر به و بنه مایه .

بۆ ئە وه ی وردتر و ته تبیقی تر له مهر ئەم کیشه یه بگیرسینییه وه، ئە وه له به شه ته تبیقییه که ی ئەم لیکۆلینه وه یه دینییه وه سه ری.

یه کی له و هۆکارانه ی که به شداری کردوه که شیعر خاوه ن سیما و خه سله تیکی دیار بکراو بیته، هه لبه ته یه که م:

(۱۶) سۆنی له چوارده دیره شیعر پیک دیت: دوو چوارینه و دوو سینییه .

سه رواکانیش به م جۆره ریژ ده کرین: (ABBA; ABBA; BAA; BAB).

(۱۷) شیعی پایز! لا ۱۶۳.

بکات و بابە تى خۆى بخەملىنى، ئەگىنا لە «مەدينەى فازىلە» دەربەدەر دەكړئ.

بېگومان رەنگدانەوہى ئەم رېياز و قۇناغانە زۆر بە کالو کرچى، تا نەلېن زۆر ساويلکانه ئەدەبى کوردى قۇزتيبەوہ. لە کۆتاييدا، بە کۆمەلئ، يا بە تەونى رەمزی جیگير ئامازە بۆ گشت ئەو بوحران و قەيرانانە دەکات که خۆى تيا بينیوہ. ھەرچەندە ئامازە بۆ شوړش و بەرگريى کردن دەکات، بەلام چيا دەکاتە رەمزە نەزىوہکانى، لەبارەى نیشتيمانەوہ دەپهوى بدوى، يا دەدوى و ديسانەوہ دەگەرپتەوہ بۆ ئارکيتيپە ھەرە کۆنەکان، ئەویش دايکە و لەودا ھەموو کيشەکان بەرچەستە دەبى! ئەگەر شەوہزەنگ و شەوى ئەنگووستەچاو بېتتە ئامازەپەکی راستەوخۆى زبندان و دەردەسەرى و زولم و زۆردارى، ئەوہ لە پزىسكى ھەتاو و کازىوہدا رووہکەى دى ئەو واقيعە خۆى بەيان دەکات. واتە لە دوا خوښندنەوہدا، شيعر ئەوہندەى خەونى بە ئازادىبەوہ بينیوہ، ھەندە نەپويستووہ خۆى لە گشت تەگەرە و کۆسپە ھەمەچەشنەکان رزگار بکات، چ کۆسپ و تەگەرەى زمانەوانى بيت، چ پەيوەندى بە جیھانبينى شاعیرەوہ ھەبیت، چ پەيوەندى بە کلتيشەى حازرەدەست و رەمزی سواوہوہ ھەبیت.

ئەگەر ئەرکى زمانەوانى شاعیر ئەوہ بيت کہ لە وشەى پەتى بگەرپت و فەرھەنگى تايبەتى خۆى دروست کات، بەلام وەکو ئەرکيى نەتەواپەتى تەماشای کراوہ، نەک ئەرکيى شيعراپەتى، ئەوہ بېگومان لە رووى جیھانبينيشەوہ خۆى بە کيشە زەقەکانى سىاسى و کۆمەلاپەتیبەوہ گرى داوہ و لە لاپەنگير و جەماوهرىكى فراوانيش گەراوہ بۆ ئەوہى قبوول بکرت و تەبەنى بکرت. ئەگەر لە يەکئ لە سيماکانى ئەم جۆرە ئەدەبە جیھانى بو، ئەوہ ھەلبەتە ئەم رېيازە، لە شیکلى جياوازدا لە نيو ئەدەبى کوردیش دەرکەوت و لە شيوہى جياواز خۆى دەرەخست. ئەوہ تا دەبينين، لای روانگەپەکانيش، کہ مەبەستيان بو ئەدەب و شيعر چوارچيۆه رېژکەن، ئەوانيش نەک تەنھا گەلئ نيشکالاتى فيکرى و ئىستيتيکى و

بەلکو ئايديۆلۆژيشيان ھینايە ئاراوہ کہ دەکړئ ئەو خالانەى کہ روانگەپەکان لەسەر کاريان دەکرد لەم چەند خالەدا بەندريژ بکړين:

- ۱- «نووسيمان قال بووى نازارە... بۆيە دژى نازار ئەجەنگين؛
  - ۲- جوانى پەرستە... بۆيە ناشرينى ناگرتتە خۆى؛
  - ۳- نوئ خوازە... بۆيە لە کۆن ياخى ئەبيت؛
  - ۴- سەرپەست و نازادە... بۆيە گشت کۆت و زەنجيرتک ئەپچرنتت؛
  - ۵- شوړشگيرە... بۆيە لە ئاستى ھيچ کۆسپ و مەترسيپەکاندا سل ناکاتەوہ؛
  - ۶- مرؤقى کورد ئەينووسيت... بۆيە بۆ نەوہى کورد ئەبيتە مەشخەل (۱۸).
- چاوخشانىک بەسەر ئەم ئامانجانە، يەکسەر لە تىگەيشتنىکى چەواشە لەمەر شيعرەوہ دەگەين، يەکئ لە چمکە گرینگەکانى شيعر ئىستيتيکايە. جوانيش وەکو لە بەندى دووہم ئامازەى بۆ کراوہ، تەنھا بە بەشيتک لەو ئىستاتىکا دەژميرت. ئەگەر بەميژووى ئەم زاراوہپەشدا ھەلزين، ئەوہ بۆ يەکەم جار بۆ مگارتين ئەم زاراوہپە بەکار دەھيتن و مەبەستيشى ئەوہپە کہ دەستيشانى ديسپيلينىکى نوئ بکات کہ خۆى بە ليکۆلینەوہى فەلسەفى و زانستىپى ھونەر و جوانىپەوہ خەرىک بکات و لەم خالانەدا کۆى دەکاتەوہ:
- ۱- ئىستيتيکاي ھونەرى رووت، لەبەرئەوہى ھونەر جۆرە مومارەسەپەکە و ئىستاتىکاش رامانىکە لەو مومارەسەپە و لە بەرھەمىکى ديارىکراو.
  - ۲- ديداکتىکى (تەعلیمی) ھونەر وئەدەب.
  - ۳- رەخنە کہ بەھەلسەنگاندنىکى بەھاکان دەدرتتە قەلەم.
  - ۴- ئىستيتيکاي ساپکلۆژى.
  - ۵- ئىستيتيکاي ئەخلاق.

(۱۸) شادمان قادر ھەسەن، بزووتنەوہى روانگە و شيعرى نوئى کوردى، دەزگای

سەردەم، ۲۰۰۱، سلیمانی، لا ۳۸.

به لّام ئيمرۆ، ئيستيتيكا دوو مه فهووم ده گريته وه: يه كه ميان، كه به «جوان» ناوی ده بهين، جوړه ئيديالتيكه كه له ته سامی و له «جوانكيله» جودا ده كړي ته وه، بهم پييه ليكولينه وه له مهر جوانييه وه به به شتيك له ليكولينه وه يه كي فراوانتر ده ژمي ريت، وه كو ديراسه تي جه وه هر، جواني و ته سامی و جوانكيله يي و ناسكي، شيعرييه ت و تراژيډيا و كو ميك و دراماتيكي كاري هونري، دوو هميشيان كار ه كتهر و خه سلته تي به هاي ئيستاتيكي به گشتي ده دري ته پال «جواني». كاتيک له به ندي دوو همدا، كه ده لين «جواني په رسته... بويه ناشريني... هتد» يه كسه مه فهوومي ئيستاتيكا ي كون خوي يه كئالا ده كاته وه كه له مهر بنه ماكاني فه لسه فه ي نه فلاتوون سه قامگير ببوو، روون ده بيته وه؛ نه و يش هاوشاني جوان و باشه يه، يا نه وه تا ته جلا كړني جواني له چمكي باشه وه سه ره لده دا و سېكوچكه كلاسيكيه كه قوت ده بيته وه: راست و جوان و باش. يا وه ك تيگه بشتني هيگل بو چمكي ئيستاتيكا، به نيسبه ت نه و يشه وه جواني وه ك روويه كي هه قيقه ت خوي ئاشكرا ده كات. له م به ندي دوو همدا باسي نه وه ناكات كه هموومي روانگه ييه كان خو خه ريك كړنه به جوانييه وه، به لكو په رستني جوانييه. ليتره نه ك ته نها هه موو به هاكاني ئيديالتيه ت روون ده بيته وه، واش ده كات كه به ندي يه كه ميس به تال كاته وه كه داوا ده كات نه ده به كه يان دژ به نازار بجه نكي، نه مه له كاتيكا خوشي بو په رستني جواني تاماده كړدوه!

نه گهر بيت چمكي مؤدريه تا بدري ته پال بودليتر، له ته ك گشت نه و چمكانه ي كه شاعير ده يه ينيته نيو نه ده به وه، شيعريش به تايه تي، يه كيك له و توخمانه ش نه وه بوو سه ر له نوي نه م هاوكيشه يه سه روين ده كات و بودليتر له جياتي نه وه له جواني بگه ريت له ناشريني ده گه را، له جياتي نه وه له باشه بگه ريت له خراپه و «فه ساد» ده گه را. پيويستيشه به شپوه يه كي فه لسه فه ي له بوچوونه كاني بودليتر له مهر شيعره وه تيگه ين. نه و، مه به ست له بودليتره خوي به ئيستاتيكا ي ناشرينه وه خه ريك ده كړد، نه مه ش ديسانه وه خاوه ن ئيستاتيكا ي خوي بوو. له دوا پيناسه دا ده كړي

بليين ناشرينيش خاوه ن ئيستاتيكا ي خوي ته تي. نه نجاميش، جوانترين و ده گمه نترين شيعري به زماني فه رهنسي بو جيته يشتووين. ئايا نه ده بيك ته نها خوي به جوانييه وه خه ريك بكات، له كوتاييدا ساويلكه نايه ته پيش چاو؟ هه ر هه مان كيشه له لايه ن رامبووه بو يه كجاره كي نه م گرفته كوتايي پي ده هيتيت و ده ليت: «جوانيم له سه ر نه ژنوم دانا، بينيم تاله، دژويتم پي دا».

نه گهر به كار هيتاني جوانيان له جياتي ئيستاتيكا به كار هيتايي، نه وه كه وتوونه ته هه له يه كي گه وره ي فه لسه فييه وه، نه گه ريش نا، نه وه جواني په رستن، هيچ شتيكي نه وتو ناگه يه ني، جگه له مانا ته سه كه يه كه ي نه بيت كه نه و يش ئيداليزه كړني جوانييه كه له نه ده بي كلاسيكي كوردييه وه ده گاته نه وان و له كه له پووري نه و روپيش ده گه رپته وه بو سه رده مي راپه رين، واته سه ده ي پازده و شازده و له لاي كومه له ي «پليياد» كه ده كړي به «چلچرا» ته رجه مه بكرت، ده گاته نه و په ري ته كامل و پيگه يشتن، شاعيراني وه كو رو نسا ر و دو بيتاي و ژنه شاعيري وه كو بيتيت دوگي ي بوون، هه لبه ته نه وانيش كار بگه ري شاعيراني ئيتاليايان له سه ر بووه، نه م جوړه شيعره ده گه يه ننه تر و پكي ته واوي خوي.

هه روه ها له گه ل به ندي سييه ميس ده كه ونه دژوا ريه كي گه وره وه، چونكه له به ندي سييه ميشدا بانگاشه ي نه وه ده كه ن كه نو يخوازن و له كون ياخي ده ين. ئايا كون و نوي به چ پيوه ريك ته ماشا كراوه، ئايا مه به ست له چمكي زه مه نييه يا پيوه ري ديكه هه ن بو نه وه ي كون و نوي پي هه لسه نكي تن؟ ئايا نه و به ره مانه ي كه نه و كات نو سران، ئيستا به كون يا به نوي ده بي بخو ندر يته وه؟ ليتره ش به چاويكي نيسبييه وه ته ماشاي كون و نوي نه كراوه. نو يخوازي له نه ده بدا هه ميسه هه ر زه مه ني به سه را تيپه ري وه، كاتيک خاوه ن هه لويست نه بووه سه به رت به چمكي نو يخوازي خوي!

چونكه چمكي نو يخوازي، په يوه ندي به چمكي زه مه نييه وه نييه و هه روه ها نو يخوازيش به نياز خوي له كونخوازي رزگار ناكات، به لكو

هه‌لۆتێست و هه‌لگرتنه، یا هه‌لۆتێست وهرگرتنه له‌مه‌ر نوێخواری خۆیه‌وه. ئەمه به‌واتای نوێخواری له‌ بوازی ئافرانندی هونەری و ئەدەبیبییه‌وه هه‌میشه به‌پڕۆژیه‌ک ده‌کات که ته‌واو نابێت، واته، هه‌ندێ هه‌لۆتێست وهرگرتن له‌مه‌ر به‌ره‌مه‌ کۆنه‌کان گرینه‌که، هه‌نده‌ش هه‌مان هه‌لۆتێست له‌مه‌ر ئەو به‌ره‌مه‌ی که ئێستا دهنوسرێن گرینه‌کی هه‌یه؛ وه‌کو چۆن له‌ کۆندا نوێخواری هه‌بووه و له‌ ئاینده‌شدا کۆنپه‌رست هه‌ر ده‌بێ. نوێخواری ئازابه‌تی نییه، به‌لکه‌ جیهان‌بینیه!

ئیمه‌ ده‌بێ له‌ میکانیسمی ناوه‌کی به‌ره‌مه‌ی ئەده‌بی بکۆلێنه‌وه. بزانی تاج راڤه‌یه‌ک پیتی ناوه‌ته‌ تخویه‌ نادیاره‌کانه‌وه و تاج راڤه‌یه‌کیش وه‌سیله و ئامانجی پێکه‌وه‌ گرێ داوه. هه‌موو مه‌نیفیتێتی ئیشکالییه‌تی خۆی ده‌هینیته‌ کایه‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی قالب بۆ خۆی دروست بکات، یا له‌ جه‌وه‌ه‌ردا قالبی بزیویش بێت. جا با ئەم مه‌نیفیتێسته‌ هی یسوربالییه‌کان بووین یا هی داداییه‌کان، یا هی روانگه‌ییه‌کان هتد بووین.

نامانه‌وی زیاتر له‌سه‌ر بنه‌ده‌کان بگه‌ڕێنه‌وه. به‌به‌ندی شه‌شه‌م کۆتایی پێ ده‌هێنن. ئەویش: «مرۆقی کورد ئەینوسیت... بۆیه‌ بۆ نه‌وه‌ی کورد ئەبیتته‌ مه‌شخه‌ل». ئەم بنه‌ده‌ دوو خالمان به‌لایه‌ن که‌م بۆ روون ده‌کاته‌وه، یه‌که‌میان، ئەم ئەده‌به‌ بۆ نه‌وه‌ دهنوسریت، واته‌ بۆ زه‌مه‌نیکی دیاریکراو، هه‌روه‌ک ده‌زانین نه‌وه‌یه‌ک له‌ ۳۰-۳۵ ساڵ پێک دێت. ئەی نه‌وه‌کانی پاش وی؟ دووه‌میان، ئەم ئەده‌به‌ پێگه‌ پێشاندهره، واته‌ ده‌یه‌وی پێگه‌ به‌خۆینه‌ران پێشان بدات و له‌ تاریکیی رزگاریان بکات. ئەده‌ب - ئاوینه، ئەده‌ب - مه‌شخه‌ل، ده‌بیتته‌ ئامانج و رۆلی رێ پێشاندهر و په‌هه‌ر ده‌بینن. و ۳۰ ساڵ به‌سه‌ر ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌ تێپه‌ری. ده‌توانین بڵین، ئەمه‌ ته‌نها ئامانجی روانگه‌ییه‌کان نه‌بوو، به‌لکه‌ پاشان ده‌بیتته‌ به‌یداغیکی گشتی و ئەده‌ب له‌ژێر ئەم هیله‌ گشتیانه‌ دهنوسرانه‌وه‌ و ده‌خوێندراوه‌. ئەم چوارچێوه‌یه‌ به‌شێک له‌ چێژی خوێنه‌رانی خه‌مڵاند و تاكو ئێستاش

به‌یداغی شه‌کاوه‌ی ئەده‌بی کوردیه‌. رهنگدانه‌وه‌ واقیعی سوسیالیستی به‌ئاشکرا خۆی تیا ده‌دۆزێته‌وه، با ئامانجه‌ ده‌ره‌کیسه‌کانیش شتی تر بووین!

ب - زمان و ئیشکردن له‌ناو زمان

ماده‌ی رووتی شیعر زمانه. له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەم دیارده‌ ئینسانیه‌ ئالۆزه شیعر و جوودی نییه. به‌لکه‌ به‌شێوه‌یه‌کی گشتیش کاتێ له‌ باره‌ی ئەده‌به‌وه قسان بکه‌ین، ده‌کرێ له‌گه‌ڵ بارت ئەمه‌ دووباره‌ بکه‌ینه‌وه‌ بڵین: «ئەده‌ب له‌ زمان پێک دێت، له‌و کاتێ که‌ ئەده‌ب ئەو ماده‌یه‌ به‌کار ده‌هینن، واته‌ پێش به‌کارهێنانی ئەم ماده‌یه‌، زمانه‌که‌ خۆی و اتاداره: که‌واته‌ ده‌بێ ئەده‌ب خۆی بخزیتێته‌ نێو سیسته‌می‌که‌وه‌ که‌ هی خۆی نییه‌ به‌لام سه‌ره‌رای هه‌موو شتیکیش بۆ هه‌مان ئامانج ته‌قه‌لا ده‌دات: ئەویش کۆمۆنیکاسیۆنه، واته‌ ئالۆگۆر» (۱۹).

به‌لام له‌ ده‌ره‌وه‌ی زمانیش، رهنگبێ له‌رانه‌وه‌ی گه‌لا دارێک شیعریی بێت، رهنگبێ ئاوابوونی خۆر، زاکیه‌ هه‌ره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانمان تیا ببوونیتته‌وه‌ و جۆره‌ ئیجساسیکی شیعریی داگیرمان کات، ده‌توانین هه‌روه‌کو هۆلدرا لێن ده‌یوت: «شاعیرانه‌ له‌ جیهاندا بژین». ده‌کرێ باسی گه‌لێ هه‌ست و نه‌ستی قوولیش له‌م ژيانه‌ بکه‌ین که‌ ته‌زوویه‌کی شاعیرانه‌ به‌نیو‌قه‌برغه‌ی دا تێپه‌ری، هه‌ندێ جار به‌بێ ته‌بریر و زۆرجاریش ته‌بریری خۆی هه‌یه، به‌لام

(۱۹) رۆلان بارت، لیکۆلێنه‌وه‌ی په‌خنه‌یی، سۆی، پاریس، ۱۹۶۴، لا ۲۷۲. هه‌روه‌ها ده‌بێ لێره‌ ئاماژه‌ بۆ نه‌وه‌ش بکریته‌ که‌ ئیمه‌ زمانمان له‌ بری (langage) دانا. له‌ زمانی کوردی زمان له‌ هه‌مان کاتدا: (langue - لغه)، و (langage) ه. چونکه‌ له‌ زانسته‌ زمانه‌وانیه‌ هاوچه‌رخه‌کان، واته‌ له‌ سوسور به‌دواوه، ئەم زاراوانه، به‌ئاشکرا ئاماژه‌ بۆ سێ شتی زۆر جیاواز ده‌کهن. (langue) زمان له‌ شێوه‌ موجه‌ده‌که‌ی، وه‌کو ده‌لێن زمانی کوردی؛ (Parole) به‌کارهێنانی تاکه‌سه‌ی زمانیکی دیاریکراوه‌ ده‌ری «ئاخاوتن»ی له‌ جیاتنی دابنن و (langage) ئەو توانا ئینسانیه‌ که‌ به‌کارهێنانی زمان شک ده‌بات بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هیترا بچیتته‌ دیالۆگ و ئالۆگۆره‌وه.

ئىمە لىرە مەبەستمان لە دەقىكى بابە تىيە، مەبەستمان لە دەقىكى مېژوويى كۆنكرىتە.

هەرودەكو لە شوپنى دىكەش باسما كۆرد، لە نىوان پەخشانى رووت و شىعەرى رووت، ماوەيەكى زۆر دەمىننەتەوه كە زمان چالاكىيە هەمەچەشنەكانى تىبا دەنووتى. ئەگەر هەمان پىتوهرەكەى ژان كۆهن بەكار بهيتىن لەمەر هەلسەنگاندنى زمانى شىعەرى و زمانى پەخشان، دەبى پىتوهرى «لادان» بەكار بهيتىن. كۆهن قومووحى ئەوهى هەبوو كە زانستىك بهيتىتە كايەوه كە بەزانستى شىعەرى ناوژەد بكرىت. بەشىتوهرەكى ئامارەبى سى قوناغ وەردەگرىت و مېتۆدەكەى خۆى تەتبيق دەكات. ئەو سى قوناغەش: كلاسىكى و پۆمانسى و پەمزىيەتە. مېتۆدى لادانىش بەكورتى دەكرى ئەم چەند رستەيەى لەبارەوه بلىين. كۆهن بەشىتوهرەكى ئامارەبى واتە ئىحسانى لە ئاستى شىعەرى و لە ئاستى دەنگ و لە ئاستى دەلالەت: پالپشت = ئىسناد و لە ئاستى دەلالەت: دياربكردن = تەحدىد(۲۰) و لە ئاستى دەلالەت: پەيوەست، لە ئاستى تەرتىبى وشە(۲۱) و لە ئاستى وەزىفەى شىعەرىيەتەوه لىكۆلەينەوهكەى ئەنجام دەدات. هەلبەتە ئەم زاراوانە تايبەتن بەبەلاغە و رىزمانى فەرەنسى، چونكە زاراوهى تەحدىد ئەو گرنگىيەى يا ئەو تايبەتتەيەى كە لە زمانى فەرەنسى هەبەتەى، هەمان گرنگى و تايبەتەى لە زمانى كوردى نىيە، بۆيە كاتىك مېتۆدەكەى ئەو لەبارەى شىعەرى كوردى، يا هەر شىعەرىكى دىكەوه تەتبيق بكرىت، دەبى ئاگادارى ئەم لايەنانە بىن.

لەم رووهوه بۆ قوناغى كلاسىكى كۆرنى و پاسىن و مۆليەر وەردەگرىت و بۆ قوناغى پۆمانسىش لامارتىن و هيگۆ و قىنىي وەردەگرىت و بۆ دوا قوناغىش رامبۆ فيرلىن و مالارمى. بۆ نمونە كاتى دىتە سەر ئەو ئاوەلئاوانەى كە وەزىفەى نرخاندن بىن نىيە و كەوتوونەتە پىتش ناوهوه، ئەوه

(۲۰) مەبەست لە ئادەتى نەكیرە و مەعریفەیه.

(۲۱) مەبەست لە رستەسازىيە: زانستى لىكسىكۆلۆژى.

لاى كۆرنى ۶ و لاى پاسىن ۸ و لاى مۆليەرىش ۵، بەلام لاى لامارتىن ۱۹ و لاى هيگۆ ۱۸ و لاى فىنىي ۱۶، هەرودەها لاى رامبۆ ۱۷ و لاى فيرلىن ۱۵ و لاى مالارمى ۱۹ جار دووبارە بوونەتەوه(۲۲).

ئىمەش لەگەلى رىك دەكەوين: بەگوتەى ئەو زمانى پەخشان زمانى مەنتىق و لىكدانەوه عەقلىي و هاوكيشە زانستىي و ماتماتىكىيەكانە كە وىنەى و مېتافۆز بەدەگمەن تىبايە دەردەكەون. (تەنها هەندى چمكى ماتماتىكى لىتوهرەچى كە هەندى جار سەمبولەكانى وەزىيەكى شاعىرانە دەبەخشنە خوتنەر، بۆ نمونە سەمبۆلى «هەتاهەتايى».) ئەگىنا، تالە زمانى پەخشان نرىك بىنەوه، هەندە هىزى خۆى ل دەست دەدات و هەندە ئاراستەكەى خۆى روون دەكاتەوه، دنىاي تەفسىر و لىكدانەوهكانىش تەسك دەكاتەوه. بەكورتى هەر دالىك ئاماژە بۆ مەدلولىك دەكات.

زمانى شىعەر هەر وەكو ئەو «قورە سوورە وايە كە پىتوبستى بە پىتوهرىكى تەواوى خۆل و ئاوه(۲۳)». ئەگىنا ناپىتە ئەو قورە سوورەيەى كە گۆزەى پىن دروست دەكرىت. ئەم كۆردەيەش نەك تەنها پىتوبستى بە سەنعەت هەيە. بەلكو پىتوبستە لە ئارەزووه هەرە قوولەكانى شاعىرەوه لەدايك بىت. چونكە ئىنسان كائىنەكە ارەزوو دروستى كۆردووه، نەك پىتوهرىستى. هەر ئەم هىزەى ئىرووسە كە سەرودەى كۆردەى خەلقى شىعەرى دەكات.

ئەو زمانەى كە وىنەى شىعەرى دروست دەكات، دەبى رەگەكانى لە قوولايىيەكانى ئىنسان دابىت و توانستى خەيالكۆردن و خەوبىنىنى تىباىت و بتوانى دنىاي هەست تىبەرىنى و لە دەروازەكانى دنىاي نەست بدات، بۆ ئەوهى بەرجەستە تىبەرىنى و خەونەكانى مادەمان بۆ بنووسىتەوه. بەلام هەستەكان دەبى ئامادە بن، گەشە پىتدراوین و پەروەردە كراوین، ئەمەش

(۲۲) لە زمانى فەرەنسى بەشىتوهرەكى ئاسايى ئاوەلئاو دواى ناو دەكەوتە، ئەوان دەبخەنە پىتش ناوهوه، بۆ نمونە ئاوەلئاو نرخاندن: پىتوهرەكى مەزن، ئاوەلئاو نەرخاندن: پىتوهرەكى گەفرەنگ.

(۲۳) باشلار، ئاوه و خەونىنىن، ژۆزى كۆرتى، ۱۹۴۲، پارىس، لا ۹۴.

تهنها به ئەزموونی جوړاوجوړ دهخه ملّیتیریت. بۆ ئەو هی واقیعی ههست پیکراو تهی بکریت و نهسته کان بکهونه شنهشن، دهبی وشه نهفهسهیکی تری تیا بناخوئی.

ئەو نهفهسه رهنگیی له ناخی شاعیرهوه بکهوئته جوّش. ناخی شاعیریش، شوئینیکی تهی و شیدار و غه بیئامیژه، ههروه کو دهبین کاتی باشلار باس له جوانیی دهکات، سه رچاوه که هی دهگه رینیتته وه بۆ خهون و خهونبین و دهلی حهوا له خهونهوه له دایک بوو هه ر بۆیه ژنان کائینی جوانن. ئا لیره جوانیی و خهون ئاوئزانی به کتر دهبن، جوانییه که له باشوئی خهونهوه شو ر بوو بیته وه، خهونیک له دامینی جوانییه وه له دایک بیته. ئەم دوو جه مسه ره تیکناللا وهش له ناخه قووله کانی ئینسانن.

به لّام بۆ لیکوئینه وه هی که شیلگیرانه، دهبی جهخت له سه ر توخمه کان بکهن، دهبی له دور پیکهاته کان بگیره سیینه وه، چونکه ئیشکالییه ته کانی زمانیی شیعریی له زور شوئین ته جه لا ده کهن. هه ر وه کو ده زانین زمان له سیسته م پیکهاتوو و ئەم سیسته مهش له موفردهه، موفردهه له دهنگ و هه ر موفردهه ده هی کهیش و اتایه ک یا چه ند و اتایه کی هه یه که ده چیتته سیسته مه یکه وه و هه ر زمانیکیش خه سه له تی فۆنه تیک و گرامه ر و سانتاکس هتد خوئی هه یه. له کو تاییدا هه ر زمانه ی په نجه ره یه که ده پروانیتته جیهان و میژوو یه کی دیاریکراویش به شدار بووه له خه ملاندنی کاتیک له زمانیی کوردییه وه سه یری جیهان ده که بین هه مان شت نابین و هکو ئەوه ی که له په نجه ره ی زمانیی فهره نسبییه وه یا له زمانیی عه ره بییه وه پروانینه جیهان، چونکه هه موو واقیعیکی زمانیی خوئی فهرز ده کات. زمان ته نها ئاخاوتنیش نییه، به لکو ره فتار و هه لسه وکوت و بوونه له جیهان. لیره تاییه مه ندییه کانی شاعیر ته نها ئەوه نییه که شاره زایی له و زمانه بیته که شیعریی پی ده نووسی. واته مه بهست ئەوه نییه زمانیی شیعریی به ره و په تییه ت به ریت، که هه ندی جار زمانیی کوردی هه نده په تاندراره، هه یج روچیککی تیدا نه ماوه. یا شاعیر وشه ی جوانی ره سه نی کوردی کو بکاته وه

و بیترنجییتته دهقه که یه وه، چونکه له بینینی شاعیرانه ی ته ندرسته وه، وشه به هایه کی ده ره کی نییه، ته نها هه ر له و سیاقه شیعه رییه ی که پیی دروست ده بیته، ده بیته هه لگری واتا و ده لالاته کانی خوئی.

کاتی ده ورتیت فلّانه شاعیر زمانه که ی ره وان، له بوچوونیکیی زور ته سه که وه ته ماشای شیعه ر کراوه، واته فلّانه شاعیر ده یان ناوی گو و گولزار و دنیای لادی و کشتوکالّسازی و چه ندین ئاوه لئاوش ده لکییتته قه د به کتری، به لّام ئەم کورده یه، ئەگه ر له زمانیی کوردی که ممی ئاسان نه بیته، به لّام له زمانانی دیکه، هه نده به سه فه ره ههنگی رووه ک و زینده ورانی ده ریا و دهشت و ده ر وهرگریته، بۆ ئەوه ی سه دان ناوی غه ریب و نه بیستراو کو بکریتته وه. ئایا کو کورده وه یان مانای له دایکبوونی شیعه ر ده گه یه نیت! که واته ده بینین کیشه ی شیعه ر موفرده ی رووت نییه، چونکه موفرده کائینیکی بی گیان و بی روّحه، له ده قدا له دایک ده بیته وه. چونکه موفرده له حزووری ده قیکی شیعه رییدا ده چیتته پرۆسه یه کی تاییه ته وه، پرۆسه ی دهنگ و ریتم و کیش و تیچکرژانه نیو به کتریه وه. ده بی ئەوهش بزانی که نه ک ته نها هه ر موفرده مولکی گشتییه، به لکو زمانیش، مولکی که سیک و نه وه یه ک نییه، به لکو له گه ل میژوو یی گروو پیکی دیاریکراودا گه شه ده کات و له ناو ده چی و وشه ی لی ده قرتیتندری و وشه ی بۆ زیاد ده کری و مولکی میلله تیکه. ئەگه ر بیته و هه موو هه ولتیکی زمانه وان ی له دیدی ئەوه وه له دایک بیته که بیه وی وشه بیگانه کان راو بکات، ئەوه ئەو وشه گه له به مردووی له دایک ده بن، ئەگه ر بیته و عه فه ویی و سروشتیانه په یا نه بن. ئەم دیارده یهش نه ک ته نها هه ر زمانیی کوردی ده گرتته وه، به لکو هه موو زمانه زیندوو ه کانی دنیا ده گرتته وه^(۹). کرۆک بووی زمانیک ئەنجامی پرۆسه یه کی دووردریژ و

(۹) توپۆ، سه ر به کوتله ی راستره و بوو؛ سه رده میک وه زیری کولتوری فهره نسی بوو، برپاریکی ده رکرد هه ر کتییه ک له بواری هونه ر و روژنامه گه ری و هتد وشه ی ئینگلیزی به کاربه یینی ده بی سزا بدریت؛ هه وله که ی سه ری نه گرت.

نه فەس درێژه، نەك تەنھا دەزگا و تاكەكانی ئەو كۆمەڵە بەشداری تیا دەكەن، بەلكو زبەننەتییەتی زمانەكە خۆشی بەشداری ئەم پڕۆسەییە دەبێت. بەلام شاعیر ئەو كائینەییە كە لە دووتویی زمانەكەیی خۆیدا زمانیککی دیکە دەهێنیتە كایەوه.

۸- زمان لەناو زماندا

شاعیر وریای ئەوهیە كە لەناو سیستەمی زمانیک ئیش دەكات كە ئەو دروستی نەكردوو، بەلكو مامەڵەییەكی تایبەت و جوداوازی لەگەڵدا دەكات. دەتوانین بڵین، شاعیر هەولێ ئەوه دەدات، لەناو زمانی گشتی، زمانی خۆی بدۆزیتەوه و بەلكو دژی زمانی دایكیش هەلۆتست وەرگرت و لە زۆر باریشدا، بەرەوروی بێتەوه. بۆیە لەم ڕوووه ئەگەر تەماشای شاعیر بكەین، ئەوه بەتاوانباری لە قەڵەم دەدەین. شاعیر تاوانبارە بەرامبەر بە زمانی میلیلی خۆی، چونكە لە كۆتاییدا شتیكمان پێ نالێ هەموومان رێك بین لە سەری، بەلكو لە نیو تەونی و اتاكان ئاژاوه دەنیتەوه. بۆیە لە گۆشە هەرە تەسكەكەییەوه سیاسەت بەچاویكی پڕ لە راراییهوه سەیری دەقی شیعیری دەكات. ئەو گورزە و اتایەیی كە لە دەقیكەوه دەردەپەری، رەنگبێ بەرپۆهەرانی دامودەزگا داپلۆسەرەكان سەغڵەت دەكات، چونكە ئەوان لە واتای یەك دووری و یەك تەفسیر و روون، ئەویش هەلشاخین بێت بەدەوری بۆچوونە تاكڕهوهكان.

ئەم ڕەچەییە كە شاعیر دەیگریتە بەر، واتە ئەم ئیشكردنە زۆر تایبەتە لەنیو زمان، بوار دەدات كە شاعیر ستیل و شیبواز و فەرەهنگی تایبەتی خۆی دروست كات و ئەمەش پەییوەندی بەتۆری چمكەوه هەیه. بەلام سنووری ئەو تایبەتەندییەتە لە كۆی دەست پێ دەكات و لە كۆتیش كۆتایی دیت؟ لە نیوان راستەخۆیی و زمان - پەییام تا ئالۆزكاندنیک كە رۆحی چرچ و لۆج دەبیت و دەژاكێ، مەسافەییەكی زۆر بەپیت و بەرەكەت هەیه بۆ مومارەسەكردنی شیعیر. شیعیرش وەكو مۆسیقایە ناتوانی فیل بكات، یا ئەوتە گۆیمان قبوولی دەكات یا رەتی دەكاتەوه. چ دەقیك خاوەن

هەلگری فرە دەلالات و چ دەقیك لە یەك دووریدا خۆی دەناسینێ و چ دەقیكیش ئالۆزەكاوه؟ لێرە هەلبەتە باس لە تەم و مژناكەین، چونكە ئەم كیشەییە نەك تەنھا زۆر رێژەییە، بەلكو بەئاسانی دەكرێ گەمەیی نارەوای پێ بكرێ.

لە نیوان سیبەری رووت و هەتاوی رووت، كەشێك هەیه كە وشە تیا یا چەكەرە دەكات، دەلالەت لە دەوری خۆكۆ دەكاتەوه و خۆی بۆكۆ - خۆتندنەوه ئامادە دەكات. موفەرەدە گرینگیی خۆی هەیه، بەلام گرینگیی وشە لە دنیاكەیی دیکەوه پەیا دەكات، نەك بەو فەرەهەنگۆكەییە كە لە كۆتایی نامیلكەییك بەرچاومان دەكەوتیت، دەبێ ئەویش بڵین ئەم تەقلیدە ساویلکەییە تەنھا هەر لە شیعیری كوردیدا بەرچا و دەكەوتیت. وشە یا موفەرەدە ژبانیککی تایبەتی هەیه و ئاوێزانە لەگەڵ ژبانی شاعیر، پێش ئەوێ و اتایەكی بەرجەستەیی هەبیت، رازیککی هەیه، پێش ئەوێ هەلگری مانایەك بێت وەكو ئەوێ فەرەهەنگ پێشكەشانی دەكات، خاوەن مۆسیقایەكە. دەكرێ لەم ڕوووه بڵین كە و اتاكان خول دەخۆن و بازنەین، هەر بۆیە ئالیری شیعیر بەسەما دەچوینێ و پەخشانیش بە رۆیشتن. سەما جوولانەوهیەكە ئەندامانی لەش بۆ نا - ئامانجیککی نەجیبانە پیادە دەكات، چالاکییەكی جەستەییە بەبێ ئەوێ ئاراستەییەكی ئاسۆیی هەبیت، واتە نایهوی لە پنتیکەوه بەرەو پنتیککی دیکە بروات، واتە سەمای ئاراستەیی نییە، بەلام رۆیشتن دەبێ ئاراستەییەكی دیاربكرای هەبیت، دەبێ لە پنتیکەوه بگاتە پنتیککی دیکە، و اتایەكی بەرجەستەیی یەك بوعدی هەبیت، ئەویش زمانی پەخشانە.

سەما دەكرێ وەكو وەجد سەیر بكریت، مەبەست لەو سۆزەییە كە لە كەشێكی تایبەتییهوه سۆفی یا هەر بوونەوهرێكی دیکە مومارەسەیی كەشی رۆحانی بكات، دەیگاتێ. لە زمانی شیعیرییدا بە گلۆسالییا دەناسریتەوه، گلۆسالیاش دیاردەییەكی تایبەتە كە بەحالتی وەجد دەكرێ بیسرنێ، بەلام جۆرە وەجد و حالگرتنیکە كە زمان و اتا ئاساییەكانی خۆی لە دەست دەدات

و له نیتو - نا- واتادا ده مینیتنه وه، ئەمەش نەك به مەبهستی بئە مانایی و ناماقوولی، بەلكو زمان له ناو خۆی كار دهكات و هەندێ جار دووپات بوونهوه بگرهیهك یا دهنگیكی دیار كراو حالهتی تایبهتی لای خۆیتەر، ته نانهت لای شاعیر خۆشی دروست دهكات. گهراوهیهكه بۆ حالهته سه ره تاكان، نەك ته نهها میتشك، بەلكو سه ره تا پای جهسته دهچیته په یوه ندیبه کی قوول هوه. ئەمەش یه کیكه له ترسناکترین گه مه ی شیعری، چونکه چۆن بتوانین نا- واتا له ناماقوول جودا بکهینهوه؟

له میژووی شیعریش، ئەم دیاردهیه هەر وهکو ئوکتافیۆ پاڤ ئاماژهی بۆ دهكات و دهلی: «له میژووی شیعردا، گلۆسالییا و دیارده هاوچه شنه کان به شپوهیه کی نیمچه سیسته ماتیک ده رده که ون (٢٤)» چ له شیعری ئیسپانی، چ له شیعری فه ره نسی، ئەم دیاردهیه به شپوهیه کی تایبهت دووپات بووه ته وه، ئەمه و بیجگه له ئەزمونی داداگان که ده یانویست زمان له بارستایی واتا سواوه کان پاک بکه نه وه. شاعیرێکی وهکو ئویدوبوژۆ، ده یویست ورده ورده زمان به ره و بوونی ته واو به ریت، واته زمان نه بیته ئاماژه بۆ واقعیی بابته تی، بەلكو زمانه که خۆی توانای بوونی هه بیت. مەبهست له بوژانه وهی هیزی که فو کو ل به خشی نی زمانه. ئەم کردهیه ده کړئ به سرووشیش ناوبریت، که زۆر جار به «ئیحا» ده ناسریته وه، به لام شیعیر ته نهها مایه ی ئیحا نییه، هه ره وه کو شیعیر ته نهها مایه ی کارکردن و خۆمه شغوول کردنیش نییه. ده کړئ له م رووه وه ئەگه ر بیت و زا راوه ی نوێ به کار به ینین، ئەوه جو ره ئەل شیمییه که له نیوان هوشیاریی و نا- هوشیاریی، سه قامگیر ده بی. هوشیارییه ک که ره سه کان به سه ره ده کاته وه، وریا و چالاکانه موماره سه ی ژیان ده کات و په یوه ندیبه کی پته ویش له گه ل زماندا په یا ده کات، نا- هوشیاریش، زه خمیکی خه ون ئامیتز و پاله په ستوبه ک له ناخه قوول هه کانه وه هور و ژم ده هینی.

له سه ره تاکانی سه ده ی بیسته م زمانناسی سوپسری سو سویر، زمان له نیتو

(٢٤) ئوکتافیۆ پاڤ، خۆیتندنه وه و پامان، دیلیرانات، پاریس، لا ١٤.

ته ونیتک ده خۆیتیتنه وه، واته زمان. هه ره وه کو له وه و پیتش لیک ده درایه وه، له لیستی وشه و موفرده پیتک نه هاتوه، به لکو له ته ونیتک که له نیتو ئەو ته ونه دا ماناگان به ها وهر ده گرن. بۆ نمونه «نیر» ته نهها له پال «می» دا واتای هه یه. ئەمه له لایه ک و له لایه کی دیش په یوه ندی (دال و مه دلوول) ده کاته یه کی له و چه قانه ی که له سه ری ده گیرسیتنه وه. هیشتا به کوردی زا راوه یه کی پر به پیستمان نه دۆزیتنه وه، چونکه ئەگه ر بلتین ده نگ و واتا، ده نگ تیرمیکی زۆر گشتییه و بواری زمان ته ی ده کات، به لام لیره ده بی له تیرمی «ده نگ» دهنگی پیتی زمان مه به ستمان بیت. خو ئەوهش ده زانین که گرتی په یوه ندی ده نگ و واتاش ده گه ریتنه وه بۆ زه مانی ئە فلا تون. له کتیبه به ناو بانگه که ی «کراتیل» که ده یوت هه موو ئەم په یوه ندیبه سروشتییه. واته په یوه ندی نیوان دهنگی وشه یه ک و واتا که ی خۆرسکه. به لام زمانه وانی نوێ جهخت له سه ره ئەوه ده که ن که ئەم په یوه ندیبه سروشتی نییه به لکو ته وافوقییه، واته له رینگای ریککه و تنیکه وه هاتوته دی، با ئەم ریککه و تنهش زمینی بیت. ئەگه ر سروشتی بوایه، له هه موو زمانه کان به درهخت ده و ترا درهخت و به ئاسمانیش ئاسمان. کورد به شپوهیه کی زمینی له سه ره ئەوه ریککه و تون که به ده رگا بلتین ده رگا و مەبهست له و فورمه لاکتیشه ییه که به شپوهیه کی باو له ته خته یا له مه عده ن دروست ده کړت و بۆ چوونه ژووره و ده رچوونی شوینتیکی داخراو به کار دیت. هه موو وشه یه کیش ژیان و زا کیره ی خۆی هه یه که به ئتیمۆلۆژی ده ناسریتنه وه. وشه ته شریح ده کړت و له ژیر توپژه کانیدا ده نگ و واتای دیکه خۆیان مه لاس داوه، ئەمه ئیشی شاعیره و ئەو ده بی لییان بگه ریت، لیره شاعیر ئەرکیۆلۆگ پیتک ده گن.

ئەگه ر به شتیکی له تایبه ته ندیبی شیعیر ئەوه بیت که له رینگای ئیحا وه بگه ریتنه وه نیو زمان، خو کاریکی سروشتییه که شیعیر بیه وئ ئەم په یوه ندیبه بگه ریتیتنه وه بۆ باری سروشتی خۆی و ده نگ و واتا له یه ک ماره بکاته وه و هیتزیکی سیحراویان بۆ بگه ریتیتنه وه.

له و باره یه وهش، ئوکتافیۆ پاڤ، داستانی بابل وه کو نمونه ده هینیتنه وه و

لەم ڕووەوە پەنجە دەخاتە سەر کیشەیهکی بنەرەتی، ئەویش پەيوەندی نێوان تاک و کۆیە. سەرەتا مەرۆف هەموویان بەیەک زمان قسەیان دەکرد، بەلام پاشان مەرۆف لەخودا یاخی دەبێ و لێرەو مەرۆفەکان پەرت و بلاو دەبنەو و ئیتر هەر گرووپە و بەزمانیک دەدوێ. بۆیە بورجی بابیل ئاماژە بۆ ئەو پاشاگەردانییە سەرەتاییە دەکات و تەعبیر لەو حالەتە دەکات کە زمان زۆر بوو و ئیتر کەس لە کەس حالی نابێت. پیشتر ئینسان هەموو خاوەن یەک ڕۆح بوون و بەیەک زمانیش قسەیان دەکرد، بەلام ئینسان لە ڕۆحی گەورە یاخی بوو و لێرەو زمان خەسلەتی کۆی وەرگرت، هەر کۆمەڵە مەرۆفیک زمانیکی تاییەتی بەخۆی هەیه. بەواتایەکی تر، پیش پاشاگەردانیی بابیل ڕۆح و زمان یەک شت بوون، ئەم پەرت و بلاوییە سەرەتای میژوو و بەسەرەتای زمانەکانیش دەژمیتردێت.

کاری شاعیر لە نێوان مەرەکردنەو دەنگ و واتادا، تەنها لە ڕێی گەمە زمانەوانی لە ئاستیکی سادەدا بەرقەرار نابێت، بەلکو پیتویستی بە جیهانبینییە کەو هەیه کە هەمیشە لەسەر کەشفکردن ئیش دەکات، واتە هەمیشە هەنگاوێکە بەرەو نەناسراو، هەمیشە هەوڵێکە بەرەو ئاقارە غەیب ئامیزەکان، راستیشە کە کرداری کەشف لەناو زماندا خۆی دەخەمڵێنێ، بەلام ئەم خەمڵاندنەش لەسەر پەتیک یاری دەکات کە هاوسەنگی دەبێتە سەنگی مەحەک بۆی. هاوسەنگیش مەرج نییە لەسەر کیش و سەرەوای دەرەکی بەرقەرار بووبێت، مەرجیش نییە سەر ئاوهوای شیعری سەرەست بێت، بەلکو، هەرەک چۆن لە سەرەمی کلاسیکدا، شیعری خەللاق بە دەستوورە دەرەکییەکان دەنووسرا و هەرەها شیعری خراپیشی پێ دەنووسرا، لە شیکلە شیعرییە سەرەستەکانیش دیسانەو، شیعری خراپ و چاکی پێ دەنووسرێ، هەموو ئازادییەک مەرج نییە شیعری لێو بزی.

بەو مانایە کە تەقینەوێکانی زمان لە ڕینگای پاشاگەردانییەکی بەئەنقەست مومکەن نییە دروست بێت، بەلکو پیتویستی بێتە بەشیکلی

ئۆرگانیکی کردەو ئافراندن. ئەم بۆچونە گشتییە دەکرێ ورد کریتەو و لەسەر هەموو پنتیک بگیرسیینەو و هەلوێستەیهکی لەسەر بکەین، بەلام ئەو کات لە سنووری ئەم لیکۆلینەو دەردەچێ. گەر بەشیتوێهکی ڕەها بدوین، دەکرێ ئاماژە بۆ جیهانبینی - ڕوئیە - vision - و ڕوئیای خەونبین - visionnaire - شاعیر درێژ بکەین. ئەگەر بێت و تا ڕادەیهکی ماقوول، جیهانبینی **بەرابەری** ڕوئیە بوەستیت، بەلام زاراوهی خەونبین پێ بەپیتستی ڕوئیا نییە. -visionnaire- توانایەکی ناوکییە کە کەسیک پێی دەتوانی جوغزی دەرەکی بەرجەستەکان تەو کات و ناووهی شتەکان ببینی، ئەمەش هەلبەتە پەيوەندییەکی پتەوی لەگەڵ توانستی خەیاڵکردنەو هەیه.

مەبەست لە جیهانبینی سەرتاپای پەيوەندییەکانە کە شاعیر وەکو ئینسان بەدەرەو خۆی دەبەستیتەو، لەم بۆچونە شیعەر و زمان و کەلهپووری دەگریتەو. ئەمە جگە لە کەرەسە زمانەوانییەکان کە بناغە و بنچینە هەموو دەقیکن، شاعیر پیتویستی بەجۆرە تەجانوسیک و هاوتاهەنگییەکی ناوکی هەیه کە لە هزری شاعیردا چەکەرە دەکات و دەخەمڵێ و پێ دەگات، بۆ ئەوێ دەق بێتە گۆرەپانیک کە ڕۆلی کۆکەرەو ببینی. کەواتە خۆتەر لە دەسپیکدا، پیت ئویش هەلبەتە شاعیر دەبێ ئامادەگی ئەوێ تیا بێت بۆ ئەوێ ڕچەیهک بدۆزیتەو کە ڕۆشنایی لێو لەدایک بێت. ئەمە گرفتیکێ راستەقینەیه کە لە دەقی شیعری ئیمرۆماندا بەرچاو دەکەوێت. مەبەستمان لێرە ئەوێه کە لە نێوان شیعری بابەت ئامیز و شیعریکی دیکە کە نیازی ئەوێ هەیه کە خۆی بێتە «غایە و وەسیلە»، جۆرە چەواشەبوونیک هاتۆتە کایەو کە گەمە زمانەوانییەکان لە دەرەو هوروزم دەهێن، مایە لیکدانەوێهکی عەقڵی برینگە و بەدەر لە شی و تەرابی خەیاڵکردن، چونکە دەق لە ناووهی خۆی پێ نەگەبشتوو، هەر چەشنی میوه، دەبێ لە ناووه پێ بگا و ئینجا بەرەو توێکل و دەرەو خۆی پروات. ئەم ناهاوسەنگییەش چوار خالمان بۆ ڕوون دەکاتەو:

۱- نیازی نوڤخوازی، (لیره تهنه‌ها نیازمان ده‌قی شیعرییبه، ئە‌گینا نوڤخوازی پرۆسه‌یه‌کی گشتییی همه‌لایه‌نه) تهنه‌ها له‌ ڤیگایه‌کی عه‌قلانییه‌ته‌وه‌ سه‌رچاوه‌ وه‌رنا‌گریت. راسته‌ بو‌ ئه‌وه‌ی ڤه‌خه‌کامان ورد و پوخت بن، پتویستمان به‌که‌ره‌سه‌ و زاراوه‌ و چمکه‌ که‌ ئە‌نجامییکی سروشتی عه‌قلییبه، به‌لام ئیمه‌ مه‌به‌ستمان که‌ کرده‌ی ئافراندنه‌ که‌ کرده‌وه‌ی عه‌قلانی رووت نییه‌. به‌واتایه‌کی دیکه‌ سه‌رچاوه‌ی نوڤخوازی له‌ ڤیگای بی‌کردنه‌وه‌یه‌کی رووته‌وه‌ نایه‌ته‌ کایه‌وه‌، به‌لکو له‌ ناو ڤه‌حمی هاجیسه‌وه‌ ده‌رده‌په‌ڤی، هه‌رچه‌نده‌ ئە‌م کرده‌یه‌ به‌ده‌ر نییه‌ له‌ خوڤندنه‌وه‌یه‌کی ڤه‌خه‌یی و باه‌تیانه‌، به‌لام ئە‌م دوو چمکه‌ به‌جوڤتیک تیکه‌ه‌لکیتش ده‌بنه‌ به‌شیک له‌ ژبان و بوونی شاعیر. که‌واته‌ نوڤخوازی کرده‌یه‌کی ناوه‌کییه‌ نه‌ک ده‌ره‌کی. نوڤخوازی نیاز نییه‌، هه‌لو‌تسه‌.

۲- ئە‌وه‌ که‌ره‌سانه‌ی وه‌کو (زمان، موفرده‌، مۆسیقا، ڤیتم، وینه، بنه‌ما هتد) که‌ ده‌بنه‌ ماده‌ خامه‌کانی شیعر ده‌بی به‌ته‌واوی بخه‌ملین. ئە‌مه‌ش به‌شپۆه‌یه‌کی سه‌ره‌کی په‌یوه‌ندی به‌موفرده‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ شاعیر ته‌مه‌لوکی ده‌کات. که‌ باسی موفرده‌ده‌ش ده‌که‌ین. ڤه‌نگبێ باس له‌ بیوگرافیای شاعیر بکه‌ین. که‌ به‌ده‌رژایی ژبانی په‌یوه‌ندییه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی له‌مه‌ر زمانه‌وه‌ ده‌گریتسه‌وه‌. راسته‌ موفرده‌، مۆلکی کۆمه‌لگایه‌، به‌لام که‌ساندنێ موفرده‌ و ته‌قاندنه‌وه‌ی ئاسۆکانی واتا، تهنه‌ها کاتیک ده‌توانی بینه‌ دی، کاتیک که‌ شاعیر له‌ ڤیگای کرده‌یه‌کی ژۆر وریاوه‌ به‌ده‌ستی ده‌هینی. هه‌موو وشه‌یه‌ک کاتیک له‌ ته‌نیشته‌ وشه‌یه‌کی دیکه‌ داده‌نریت، تهنه‌ها غه‌رابه‌ت نایکاته‌ ده‌ق، به‌لکو له‌ ته‌نیشته‌ دانانه‌ چ ڤۆشنایه‌کی لێوه‌ له‌دایک ده‌بیته‌! شاعیریش وه‌کو مۆسیقازان، ده‌بی نۆته‌کانی به‌جوڤی ئاویته‌ی یه‌کتر بکات، که‌ نۆته‌ی نه‌شاز جیی نه‌بیته‌وه‌. ژۆر‌جار وشه‌یه‌کی «جوان» ناشرین ده‌بیته‌ و وشه‌یه‌کی ناشرینیش جوان. وه‌کو ئە‌وه‌ وایه‌ که‌ نۆته‌یه‌ک که‌ ژۆر به‌رز بیته‌، به‌لام ناخه‌رابیته‌ سیاقیکی نزمه‌وه‌.

۳- نه‌بوونی «روونیینییه‌ک» له‌ ڤوئیه‌دا که‌ چمکه‌کان به‌جوڤی تیکه‌ل ده‌بن تهنه‌ها ئالۆژی ده‌بیته‌ یه‌کی له‌ خه‌سه‌له‌ته‌ هه‌ره‌ گرینگییبه‌کان. لیره‌دا، په‌یوه‌ندی شاعیر به‌هه‌موو ڤووداوه‌کانی دنیا‌یه‌وه‌ ده‌به‌ستیتسه‌وه‌. سه‌رتاپای کیشه‌کان ده‌گریتسه‌وه‌: په‌یوه‌ندیان به‌داموده‌زگاکان، به‌کیشه‌کانی سه‌رده‌م و کولتووره‌ جیا‌وازه‌کان. (سه‌رتاپای په‌یوه‌ندییه‌کان). هه‌لبه‌ته‌ ئە‌م خاله‌ تهنه‌ها ده‌بی وه‌کو با‌گراوندیکه‌ بخوڤندریتسه‌وه‌. ده‌کرێ به‌کولتووری هاوچه‌رخیش لیک به‌دریتسه‌وه‌.

۴- کورت و ڤرکردنی ئە‌زمون و ته‌جره‌به‌ حه‌یاتییبه‌کان که‌ ئه‌ویش تهنه‌ها له‌ ته‌قه‌لایه‌کی زبهنی رووته‌وه‌ له‌دایک نابیت به‌لکو به‌جوڤه‌ مامه‌له‌کردنیک ده‌بی بخوڤندریتسه‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل دنیا‌ی ده‌ره‌وه‌ سه‌قامگیر ده‌بیته‌.

کاتی ده‌وتری شیعر ژبانه‌، به‌و واتایه‌ به‌کاردیت، که‌ خه‌سه‌له‌تی حه‌وانه‌وه‌ی تیا بیت، خه‌سه‌له‌تی جوولانه‌وه‌ و جوڤه‌ سه‌فه‌رکردنیکیش بیت به‌ره‌و خوڤنه‌ر. دوا‌ی خوڤندنه‌وه‌، یا له‌ کاتی خوڤندنه‌وه‌دا، جوڤه‌ ژبانیکی تاییه‌تمان پێ به‌خشی. به‌کورتی ده‌ق ده‌بیته‌ تۆبه‌ک و ئیمه‌ی خوڤنه‌ریش زه‌مینیکی به‌بیت بین و ئاوسمان بکات.

خوڤنه‌ریش مافی ته‌واوی خوڤه‌تی به‌دوا‌ی واتادا بگه‌ڤی، چونکه‌ شیعر له‌ دوا‌ی شیکردنه‌وه‌، «په‌یامیکه‌» ده‌بی بخوڤندریتسه‌وه‌، واته‌ ده‌بی قابیل به‌خوڤندنه‌وه‌ بیت، هه‌لبه‌ته‌ بو‌ پرۆسه‌ی خوڤندنه‌وه‌ش پتویستمان به‌کو‌دانن و کو‌د هه‌لو‌ه‌شانده‌وه‌یه‌. ئیمه‌ ڤروامان به‌ ده‌قییک نییه‌ که‌ داخراو بیت، وه‌کو ده‌قی ئیرمیتیک. کو‌د هه‌لو‌ه‌شانه‌وه‌ش کرداری خودییبه‌، به‌لام سنووری هه‌یه‌. واته‌ ڤه‌نگه‌ ده‌قییک شتیک به‌من بلێ و شتیک دیش به‌خوڤنه‌ریتیک دیکه‌ بلێ. له‌ پال چێژی تاکه‌که‌س، مه‌عریفه‌ی تاکه‌که‌سیش سه‌نگی مه‌حه‌کن، به‌لام شیعر ده‌بی واتای هه‌بی! واتاش لیره‌ ده‌بی به‌ کو‌د بخوڤندریتسه‌وه‌.

بەشى دوو دەم

شيعر واتايە؛ بەلام ج واتايەك؟

ئەگەر بېت و بەفەلسەفە باسى شيعر بگەين، رەنگى تەنھا بەيەك دوو رستە لە وەلامىك نزيك بېنەو، يا هەر نەبى بگەينە سىبەرى وەلامىك؛ ئەمەش سەرەراي ئەوئى جۆرە حەوانەوئەيەكمان دەداتى، لە هەمان كاتيشدا لە قوولايى ناخمان هەست بەنارازى بونىك دەكەين. پېشەكى ئەوئى دەزانين كە زېهن و ئارەزووى ئىنسان ئەم كېشەيەيان بۆ چارەسەر دروست نەكردو، چونكە لە كۆتاييدا شيعر يەككە لە دووربە ئۆتۆلۆژىيەكانى ئىنسان. سەرەراي ئەوئى پرسبارەكە بەبى وەلام ئاراستەى بوون و بونەوەر دەكرت. لە هەمان كاتيشدا، هەموو دەقتىك جۆرە حەپەسان بونىكە بەرامبەر بەكارى ئافرانداو. ئىنسان بەرەو نا-زەمەنىك پەلگىش دەكات كە خۆى لە ناواخنى زەمەنى ماديدا دەژت. رەنگى سەرەراي پنتەكانيش لە يەك خالدا بەكېگرنەو، يا كۆ بگرتنەو:

ئەدۆنىس لە كتيبى «الصوفية و السوربالية»^(١) دەيەوئ لە دوو دياردەى فيكرى - هونەرى بگۆلئتەو. ئەوئىش لە نيوان رېيازى سورباليەت و سۆفيگەريە: رېيازى سورباليەت كە لە سەرەتاي سەدەى بېستەم وەكو تەزووبەكى گرېنگ هەموو پانتايەكانى هونەر و ئەدەب و سېنەما و شانۆ هتد دەگرتەو. ئەگەر بېت تەرجەمەى حەرفى بگرت، دەكرئ بە «سەرۆى واقيع» تەرجەمە بگرت، بەلام ئەم رېبازە لەناو جەرگەى واقيعىكەو سەرى هەلدا و بەجۆرئى گەلئى تايەتېش سوود لە لىكۆلئىنەوكانى فرۆيد وەردەگرت و لەسەر كەلاوكانى دادائىيەتيشدا هەلدەستتەو. خەون و غەربزە و چيژى ياخييون دەبنە خەسلەتەكانى ئەم رېبازە، هەروەها دژ بەلۆژىك و ئەخلاق و كۆمەلگا و هەموو جۆرە

نيزامىكيش (ordres) رادەوئەستت. لىرە دەبى خەون بەواتا نا- هوشياربىەكەى سەير بگرت و دەبىتە يەكئى لە ستوونە هەرە پتەوكانى و تا رۆژى ئيمرۆشمان سورباليەت دەروازەكانى ئافراندى بەتەواوى يەكئالا كردو و هەميشە ئىنسان بەرەو ناديار و نەناسراوكان داوئەت دەكات. هەروەها رېيازى سۆفيگەرى، يا تەسەوف، هەر لە سەدەكانى نوئى زابىبەو، جۆرە تەفسىر و خوتندەوئەيەكى باتىنى، لە پال خوتندەوئەيەكى زاهىرى لە جىهانى ئىسلامدا گەشە دەكات و لەگەل خۆشى فيكر و ئەدەبىياتىكى بى وئە دەهتتە كايەو. يەكەميان لە رۆژئاوا خەملاو و دوو مېشيان لە رۆژەلاتى ئىسلامى گەشەى كردو^(٢). ئەدۆنىس لە خالى هاوبەش دەگەرئ، بەبەلكە و نمونە و ئەنجەتى باسكارئىكى جىديەو، گەشە بەتېزەكەى دەدات و لە ئەنجامدا دەگاتە ئەوئى كە بلئى: «النقطة العليا» لاي سورباليەكان و «توانەو لە زات» لە لاي سۆفيەكان، دەگەنەو يەك. ئەمەش بەشپك يەكئى زېهنى ئىنسانيمان بۆشى دەكاتەو، بەتايەت لەم دوو حالەتەدا، رۆچوونىكە بەرەو قوولايەكانى ناخى ئىنسانى. دوو دنباى جىاواز، بەدوو ئامرازەو، ئەم دوو دنبايە هەندە لەيەك نزيك دەبنەو، تووشى نەسەرەتەنمان دەكات. مەبەست لە هېنانەوئەى ئەم نمونەيەى سەرەو ئەوئەيە كە چالاكى مېشك لە بوارى ئافراندى، لە يەك خالدا پىك دەگەن.

دەكرئ ئەوئىش بلئىن كە هونەر بەگشتى و شيعرئىش بەتايەتى لەلاى هەموو كۆمەلگاكان و جودى هەبوو و هەيە، ئەمەش ديسانەو ئەوئەمان بۆ روون دەكاتەو كە ئىمەى مرۆف سەرەراي جىاوازيە كۆلتوورى و زمانەوانى و جوگرافى و مېژوويەكانمان و هتد كە هەر كۆمەلگايەك بەشپەيەكى جىاواز گەشەى پئى كردو و بەويست و پىداويستى خۆى خەملاندوئىتى، بەلام شتىكى بنەرەتى پىكەو دەمانبەستتەو، ئەوئىش

(٢) ئەوئىش دەزانين كە سۆفيگەرى تەنھا خەسلەتى ئاينى ئىسلام نىبە، لە هەموو

كۆلتورەكاندا رېباز و تەزوو هەن كە رەگ و رېشەكانيان يەك دەگرنەو.

(١) ادونىس، الصوفية و السوربالية، الساقى، بيروت ١٩٩١.

۱- باشه جیاوازی مانای هیهه؟

ئایا جیاوازی خولیایه، یا نیازه، ویسته یا خورسکه؟ ئایا مهحوی هوشیارانه ویستی له نالیی جودا بیت، یا چونکه مهحوی خوی جیاواز بوو؟

دهکری باسی دوو جیاوازی بکریت:

یهکه میان له ئاستی تیختهکاندا و دووهمیشیان له ناو دهقی شیعی خویدا بهدی دهکری. یهکه میان بهواتای ئهوهی که شیعر وهکو تهرحیکی ئهدهبی دهبی له تابلو و له موسیقا و له شانوانامهیهک و له رومانیک جودا بکریتهوه. ئه مه مانای ئهوه نییه که له تابلو دا موسیقا نه بیت و له شانوا تابلو نه بیت. بهلام پیتش ئهوهی چمکهکان تیکه له کین، با له یهکتر جودایان کهینهوه.

دووهمیشیان، دهقی شیعیی خاوهنی ئوتۆنۆمی خۆیهتی، واته دوای ئهوهی دهقیکی شیعیی له دایک ده بیت. دهبی توانای ئهوهی هه بیت به بی خاوهنه که ی بژیت و برژیتته نیو دنیای دهقانهوه و تاکو مابیت جیاوازی له نیو دهقه شیعییهکان بیاریزی. ئه جیاوازییهش شتیکی نهگۆر و موتلهق نییه، ئه ویش له لایه ن کۆمه لئی فاکتهری ده رکی و ناوه کییه وه بهرپوه دهچیت و ئه م فاکته رانهش بزۆک و جیگیر نین.

یهکی لهو جیاوازییه نهش ئه وه یه که دهق فری ده داته نیو فاکتهری زه مه نه وه؛ کاتیکیش باسی ئه م فاکته ره زه به لاهه ده که یین، تووشی جو ره روو به روو بوونه وه یه کی زۆر سه خت ده بی نه وه. واته چمکی میژوو ده لکیته دامینی ده قه وه، له لایه کی دیش ده که وینه نیو جو ره جه نگیتی پتوبسته وه، ئه ویش له نیوان ئاره زووی هه مانه به رامبه ر به ده قیتک، یا راستر بانگه شه یه که له قوولایی ناخی شاعیره وه سه ره له ده دا. جو ره هاواریکه به رووی ئه به دییه ت، زه مه نیش وه کو چمکیکی با به تی ده یه وئ هه موو دیارده کان لووش بدات، یا هه ر نه بی جی په نجیهی خوی به سه ربانا

خولیا بوونمانه به کردهی ئافراندن که له ناوه رۆکدا شیعییه ت به مانا هه ره فراوانه که ی ده گریته وه. جا هاجیسی ئینسان چ وه ک پیداو بیستی چ وه ک ئاره زوو یه ک ده گریته وه. ئه گه ر لای ئه سکیمۆیه کان سن سه د ئاوه لئاو هه بیت بۆ رهنگی سپی شتیکی سه رسورهینه ر نییه، چونکه لای ئه مازۆنییه کانیش به قه د ئه وهی ئه وان ئاوه لئاویان بۆ رهنگی که سک هه یه. زمان وه کو شووشه یه ک سه یری دونیای لیه ده که یین. نه ک ته نها ئه مه و بهس، به لکو له ناو کۆمه لگا که خو شی، جوداوازی به دی ده کریت، زمانیش رچه زمانی لیه په یدا ده بیت، به سه ر توژی کۆمه لایه تی دابهش ده بیت، رۆلی سایکۆلۆژی - کۆمه لایه تی، ته مه ن، ره گه ز هتد جی په نجیهی خوی به سه ربای جی ده هیتلی.

پیتش ئه وهی بانگه شه ی ته فسیری میتافیزیکی بکه یین و له یه کیتی رۆح و رۆحی گشتی بگه رپین، به وه رازی ده یین که ئیمه هه موومان ره گه زی ئینسانمان پچ ده لین. نه عوم شو میسکی گه شه به بیردۆزی زمان وه کو چالاکی خورسک له لای ئینسان ده دات. به گۆره ی ئه و نه ک ته نها زمان به بی ناو و کردار و ئاوه لئاو وجودی نابیت، به لکو هه موو زمانه کانیش له یه ک شت هاویه شن ئه ویش بنه مای ناوه کی و بنه مای ده سکرده، ئه م قودره تهش به شیکه له پیکهاته ی بنه مای می شکی ئینسان و له رسته یه که وه، واته له بنه مایه کی جیگیره وه ده توانین تا هه تاهه تایبی رسته ی دیکه ی لیه هه لپینجین.

پرسیاری گرینگ به نیسه ت ئیمه وه، ئه و بینینه تی کراییه نییه، به لکو گشت ئه و جوداوازییه نه یه که ده قه شیعییه کان له یه کتر نزیک ده که نه وه، تاکو دوو دهقی شیعیی جیاوازییه ن زۆرتر بیت هه نده له یه که وه نزیکن، به پیچه وانه شه وه راسته، واته دهقی لاسایی کراو زیاتر له ده قه ئه سلویه که دوور ده که ویتته وه تا ده قیتیک داهینراو، هه ر بۆیه به رامبه ر به ده قیتیکی کۆپیکراو و سیبه ری لاسایی پتوه دیار بیت، تووشی سه غله تیمان ده کات.

جێهێلتی. بۆ نموونه ئایا ئیمه مه به ستمان له خۆتێنه ری هاوچه رخه، به هه مان
شێوه ده قێکی نالیی ده خۆتێنه وه وهک خۆتێنه رێکی هاوسه رده می شاعیر؟
ئایا مه عریفه که له که بووه کان رۆلێکی ته و او نابین له داتاشینی چێژی
ئێستیتیکی ئیمه؟

لێره وه نه گهر له هه یج شتی حالی نه بین، خۆ له وه تیده گه بین که ده قی
شعیری سه ره رای ئه وه ی خه سلته تی شعیریان تیا هه یه، گهر به هه مووشیان
شعیر بو ترین، نابێ ههر هه موویان له یهک ئاست دانرین و له یهک
ئاستیشدا ببینرین.

سه رتا پای ئه و شعیره ته علیمیانه ی که له سه ده ی هه ژده می فه ره نس ی
شان به شانی فه لسه فی رۆش نه روی په یامی خۆی ئیعلان ده کرد، زۆر
جودا وازن له گه ل نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده م و نا کرێ به یهک چاو
ته ماشایان بکریت و له سه ر یهک ئاست دانرین. یا ئه و شعیرانه ی که ههر
له ناوه ندی سه ده ی نۆزده هه مه وه، که حاجی کۆبی ئه م ته رحه ده بوو ژتێته وه
و تا کو رۆژی ئیمپرۆشمان ههر به رده وامه، نابێ له گه ل جو ره شعیریکی دیکه
تیکه ل کرین، که له دیده نیگایه کی ته ره وه هاتوونه ته دی. شعیریش پیش
ئه وه ی ژهنرێک بیت، گشت ئه و هۆکار و فاکته رانه ش گرینگن که بوونه ته
هۆی و جوودی ده قێک. مه به ستمان ئه وه یه ده قێکی شعیری له پیناوی
شتیکی غه یه شعیری نووسرا بیت، جیا وازه له شعیریک که ته نها له
پیناوی ئه وه نووسرا وه که ببیته ده قێکی شعیری.

واته هۆکاره ده ره کییه کان، ئه وانیش گرینگ ی خۆیان هه یه. ئه گهر
ئاو ریک له ئه ده بیاتی نوێی کوردی بده ینه وه، ئه وه ده بینین تا کو ئیستاش
نه مه تی شعیری حاجی کۆبی نهک به سه ر ته رحه کانی دی زاله، به لکو له
زۆر دیده شه وه به تاقه شعیری نوێی ده ژمێردرین. نهک ئه مه و به س، به لکو
هه ولێ ئه وه ش ده دریت له م جو ره شعیره وه فیکری ناسیۆنالیستی کوردی
پێ بخه ملریت، ئه مه دوو شکستمان بۆ روون ده کاته وه، شکستی شعیری
له پال شکستی ناسیۆنالیسم، چونکه نه بابه تی شعیر ناسیۆنالیسمه، نه

بابه تی ناسیۆنالیسمیش شیعه ره. ئه م دیارده یه ش هه ندی په یوه ندی به
بارو دۆخی سیاسی و کۆمه لایه تییه وه هه یه، هه ندی په یوه ندی به شعیر وه کو
کرده یه کی تاک و ده گمه نه وه نییه. چونکه هه میشه ئه وانیه ی ده یانه وی
ناسیۆنالیسمی کوردی ساغ بکه نه وه په نا ده به نه به ر شعیر، چونکه ته مه نی
په خشان له نیو نووسرا و ئه ده بیاتی کوردی ته مه نی زۆر کورته. واته
بیرکردنه وه ی راسیۆنالیسمه ی کوردی ته مه ن کورته. به رای ئیمه ش
یه کیکی له خه سلته ته پته وه کانی ناسیۆنالیسم په خشانه نهک شعیر. چونکه
ههر به په خشان ده کرێ گه شه به چمکه تیۆرییه کان بدریت و راقه بکرین و
له و باره یه وه لیکۆلینه وه چی بکرێ. ده کرێ له رێگای په خشانه وه میژووی
ناسیۆنالیستی نه ته وه کان بخۆتێندرتیه وه. کۆنترین ده قی په خشان هی ئه و
نه ته وانهن ده میکه فیکری ناسیۆنالیسمی تیا یانه گه شه و نه شو نما ی
کردووه.

بۆیه له م په نجا ساله ی دوایی، له پینا و سه پاندنی فیکری ناسیۆنالیستی
کوردی، هه میشه هه ول درا وه ئه و جو ره شعیرانه بکرینه به ردی بناغه،
ئه گهر هه ندی جار خانی وه کو نموونه ده هیترتیه وه، به لام حاجی وه کو
وه چه رخان ده ژمێردریت. به لام ئه م وه چه رخانه به قه د ئه وه ی فیکرییه،
شعیری نییه. وه چه رخانیکه له نه مه تی بیرکردنه وه نهک له نه مه تی
شعیری. ئه گهر خانی به ته وای بیر ناسیۆنالیستی له لا گه لاله بوو بیت
ئه وه ی هه ولێ ده دا به ده قێکی په خشان چه ند نوخته یه ک بخاته سه ر چه ند
حه رفی!

له لایه کی دیش، چونکه عه قلی کوردی هه میشه ئه و جو ره شعیرانه ی
هه لبژار دووه که له گه ل کیشه هه نوکه یه کانی په یوه ست و تیکه له لکیش
بووه. ئیتر ئه ده ب، یا شاعیر له مولکی شه خسییه وه بووه ته مولکی گشتی
و جو ره په رده یه کی پیرو زیشی به سه را دامالرا وه. ئه م دیارده یه ته نها
دیارده یه کی کوردی نییه، چونکه مۆلییه ر و لافۆنتینیش هه مان پیرو زیان
بۆ فه ره نسییان هه یه، شکسپیریش به نیسه بت ئینگلیزه کانه وه هه مان

شته (۳). به لّام ئەم نمونانە نابنە ئەنجەتی ئەوەی رەخنە ئاراستەیی ئەم نەمەتی بێرکردنەوێه نەکریت.

به لّام کاتیکیش ورد دەبینەو و حاجی توفیقی پیرەمێرد دەخویننەو، تووشی شاگەشکە دەبین چونکە کاتی باسی نالی کردوو، زۆر بەوردی له کردهی شیعر دواوه و دەلّی: «ئەگەر شیعر بە غایە - وەسیلە نا - عەد بکریت و ئەگەر شیعر عیبارەت بیت له سەنعەتیکە بەرزە بەدییە... و ئەگەر له شیعردا ئیبداع شەرطیکە ئەعظەم بیت، بێ گومان (نالی) گەورەترین شاعیری کوردە (۴)».

ئیمە پرومان بەفاکتەری کرۆنۆلۆژی هەیه، واتە شیعریش وەکو هەموو چالاکییەکی دی ئینسان، چالاکییەکی میژوووییە، به لّام په یوهندی نیوان فاکتەری زەمەن و شیعر له وه ئالۆزتره به بهک دوو دیر باسی لێوه بکریت. شیعر هەیه له سەر دەمی کدا، توانای ناخاوتنی زیاتره تا له سەر دەمیکی دیکه. ئەمەش ئەو دەگەیهنێ که دەق زیندوو و له گەل دەرەوی خۆی له دیالۆگ دایه. بۆ نمونە ژۆژ لا تور (۵)، هونەر مەندیکی فەرەنسی سەدەیی شازدوو حەقدە بوو، له سەر دەمی خۆی به نەناسراوی ژیاوه، تابلۆکانی له سەدەیی بیستەمدا کەوتنە بەر رۆشنایی و دان بەبلیمەتی ئەو هونەر مەندییا نرا. نمونەیی تریش هەیه که به پێچەوانەیی ئەمەیه. شیعره په یامدارەکانی گۆران له سەر دەمی گۆران خۆی، به لّکو تا سالانی حەفتاش به ها و نرخی زۆرتری هەبوو تا له رۆژی ئیمرو. یا دەقەکانی حەلاج چەندی سەدە تووشی سستی هاتن و خەویان لێکەوتبوو، تاکو په کێکی وەکو ماسینیۆن دەیدۆزیتەوه و جارێکی دیکه دەکەونەوه زمان له گەلمان. ئەمە ئەو دەگەیهنێ که دیالۆگمان له گەل دەقی شیعریی به کجاردکی نییه.

(۳) بروانە «ئیمپریالیسم و کولتور» ئەدوار سەعید، فەیار، ۲۰۰۰، پاریس.

(۴) نالی. دیوانی نالی. لا ۷۲۰.

(۵) هەرچەندە ئەمە نمونەیی هونەر مەندیکی، به لّام کاری ئافراندن، له رەچەلە کدا چالاکییه.

ئەم سەر بەخۆییە به بێ تەماس ناژیت، ئەم جوداوازییانە تەنها له گەل به کتر هەلە کەن. ئەمەش بیرمان بۆ فیكره ی سیستەم راده کیشیت. هەرچەندە زاراوه ی سیستەم زۆر ناچیتە عەقڵی شیعره وه، به لّام هەموو دیار دەیه کی زیندوو بۆ ئەوهی وجودی خۆی بیاریژیت، پێویستی به سیستەمیکی دیاریکراو هەیه.

واتە دەقە کافان له په یوهندی دان. تیکهه لکیشی به کتر دەبن. له بهر سیبەری به کتر پی دەگرن، رۆشنایی به کتر هەلە مژن و ئاوی به کتر دەخۆنەوه. ئەمەش له زاراوه ی به لاغیدا به (entertextualite) واتە تەماسی دەق، یا لێخشانێ نیو دەقەکان نازەد دەکریت.

فەراده تەنها له گەل کۆدا مومکینه هەل بکات. ئەگینا وجودی نییه. زۆر جار باس له خودی جیاواز و خودی نامۆ و خودی خلاق دەکریت. ئیمە دەتوانین رسته به ناویانگەکی رامبۆ دووپات کەینه وه و له و پرووه ده توانی گەل رۆشنایمان بداتی. رەنگبێ باس له «من» بکریت گونجاوتر بیت له خود. چونکە خود، واتە زات، زاتیش تیکرای ئینسانە که دەگەیهنێ، به لّام ئەگەر باس له «من» بکریت ئەوه شتیکی جیاواز تر و سفت تره. «من» هەمیشە له گۆزەر دایه، «من» سەفەرێکی بیکۆتاییه و هەمیشە خەرنە له نیوان «من» و ئەو کەسە دهلی «من» دا دروست دەبیت. واتە ئەو کەسە که دهلی «من» هەمیشە «من» هەکی خۆی له رابردوو جیهیتشتوو، با رابردوویه کی نزیکیش بیت. رامبۆ دهلی: «من په کێکی تره = (je est un autre)»، نالی «خود» په کێکی تره، یا خودی من په کێکی تره. جا به فەرەنسییه که ی جووتی دووفاقه دەنیتەوه:

۱- په که میان له پروی ریزمانه وهیه: (est) فیعلی موساعیده بۆ که سی سییه می تاک به کار دیت، له کاتیکدا (je) راناوی تاکی قسه که ره. (je) له گەل (est) رهوت ناکات و له پروی ریزمان و رسته سازییه وه ناته واوه.

۲- له پروی واتایش، ئەوه دەگەیهنێ که دوو «من» له به ک کائیندا

دهژین. یه که مین نارتوره که پیاسه دهکات، دهخهوی نان دهخوات و خهون دهبینی، نهوی تریش رامبوویه که شیعر دهنوسوی. واته «نهو» ټیک له «من» دا دهژیت، یا راستر «من» له «نهویک» دا دهژیت. چونکه دهست گرتنه سهر «من» تنها مهرگیکی راسته قینه یه.

ههر ههمان فیکره له لای سؤفیانې ئیسلامیشدا باس کراوه و به که موکه به که جوادوازیبه وه، به للام زور له یه کتر دهکن. نهویش نهو به که کاتې سؤفی دهگاته پلهی وهجد، ذاتی ئیلاهی «نهو» له ناو ذاتی سؤفیدا «من» دهتویته وه، ذاتی سؤفی دهرپته وه، «من»، تنها ههر ذاتی ئیلاهی «نهو» ده مینې. نهو «هؤ» هی که سؤفیان حالی پتوه دهگرن، واته دهچنه باریکی دهروونی زور تایبه ته وه، «من» یکی خه سلته ته سایکلوزیبه کانی خوی له دهست داوه. سؤفی ههرچیبه که دهلی، نهو خوداونده به زمانی نهو وه قسان دهکات. «من» دهرپته وه و «نهو» جیگای دهگرتنه وه. چونکه ههمو «منهکان» له کو تاییدا، تنها ههر «نهو = هؤ» ن و بهس. به للام له تیگه یشتنیکی راسیونالیستی هه لبه ته نهو کیشه یه جوداوازه. واته تفسیری دیکه ش قبول دهکات. نه مهش دهچپته بواری دهرووناسیبه وه.

که واته دوو «من» له ناو شاعیر دایه، یه کیکی منیکی بابه تیبه، نهو هی دیکه ش منی ناخه، منی تاکه، منی جیاوازه، منی بیگه رده و نهو هی دپته زمان، نهو هی خاوهن خه لقی شیعیبه.

دوو مامه له کردن له گه ل زماندا دینه ناراه. «من» له گه ل زمانی گشتی، «من» له گه ل زمانی شیعی. دهشکری بلتین دوو په یوهندی له گه ل زماندا دروست ده بیت. یه که میان په یوهندی له گه ل ریزمان و دهستوری سانتاکس و گشت نهو یاسایانه ی که نهک تنها ریزمانی زمان پیک دههین (۶)،

(۶) ههر بۆ زیاتر ناگاداری، باسی شهش خال دهکین که ژان کوهن به لادان ناوی ده بات:

۱- زمان هه ولی نهو ده دات که په یامه که ی به شیوه کی ریکوپیک بگات، =

به لکو ده بنه ریزمانی کولتووری کومه لایه تی و رهفتار و هتد که نهک تنها سیسته می زمانیک به رپوه ده بن، به لکو ته واوی چمکه کانی دیکه ش. چونکه کاتیک ئیمه باسی زمان دهکین، باس له زور شتی تریش دهکین. ده توانین رسته که ی هایدگر دووپات بکه یه وه که زمان به مه نزلئ ئینسان ده چوینی. واته ئینسان تنها له ناو زماندا ئینسانه. په یوهندی دوو میشیان ئیشکرده له ناوه هی نهو زمانه. جوړه له یه کماره کردنی نیوان شاعیر و زمان ده چویندریت، تا راده یه که ده بنه یه که جهسته. بویه شیعر نووسین به زمانی بیگانه مومکین نیبه. به للام موفاره قه یه کی سهر، ههر وه کو گوپته دهیوت، «نهو هی زمانی دیکه ی بیگانه نه زانی، زمانی

= نهویش له رپگای جوداوازیبه فونه تیکیبه کانه وه، به للام کیش و سهر و ری له په یامه که دهگری.

۲- زمان رسته ریک دهخات، نهویش به هوی په یوهندی ده لالی و ریزمانه وه، به خال و یرگولیش وه کو پالپشت یارمه تی نهو په یوهندی ده دن. هونینه وهش ری له م کاره دهگری و خوی بۆ خوی راوهستانی ده لالی و نه زمی دیاری دهکات.

۳- زمان بهو جوړه ئیش دهکات که وشه یه که له دواي نهو یتره وه ریز بن به گوپره ریزمانی زمان، به للام شیعر به پتی پتویست پاش و پش قبول دهکات.

۴- زمان پشت بهو ده به ستیت که سیفه تی باو و ناسایی به خشیته شت، شیعر خه رقی نهو سیسته مه دهکات ناوه لئاو ده داته پال شتی نا - باو وه کو «ناسمانی مردو».

۵- زمان شت ته حدید دهکات به هوی جیاوازی نیوان جوړ و رهگزی شت، شاعیران هه ولی نهو ده دن نهو رپبازه بشکین.

۶- هه ندی جار زمان بۆ نهو شتیک دیاری بکات، نهو په نا ده باته بهر ناماژه کردن بۆ نهو شته له زمینی بارودوخیک دیاریکراو. به له ناو چوونی بارودوخ، ناماژه کردن باهخی نامین. نهو له شیعر دا جیاوازه، بۆ نمونه «من» نهو کاته به های دهین که قسه که ریک بلتی من، نه گینا هیچ مانا یه کی نابیت. چونکه که سی سیبه می غایب، ناتوان بلتی «من». به للام منی شیعر جیاوازه. «ژان کوهن، بنیه اللغه الشعریه، ترجمه محمد الوالی و محمد العمری، المعرفه الادبیه، دار التوقال، ۱۹۸۶، لا ۷).

تایبه تی خوشی نازانی». ئەمەش جوړه دوورکەوتنه و هیه که له زمانی یه کهم و گهړانه وهی دیکه ی بهره و هه مان زمان. قسه که له دوو دووربیدا له گهڵ زمان هه لده کات: پروانینیک له دهره وه بو زمانه وه، بوونیک له ناو زمانه که. ئەم رسته یه ی گویته، ته نها له ناستی یه که مدا ده کړی به ئیعتیبار وهرگیریت. واته مه بهستی ئەو کاتیک شاره زای زمانیک ده بین، پروونتر زمانه که ی خو مان ده بین. یا به شیوه یه کی دیکه، له دهره وه ده توانین زمانه که ی خو مان ببین. به للام ئەی ئەو ته ی بردنه نیو ناستی دوو مه چون سه قامگیر ده بیت؟ دوورکەوتنه وه له زمانی دایک، رۆچوونه نیو موفرده و سانتاکس و بنه مای زمانیکی تره وه، یارمه تیمان ده دات که کاتیک ده گه رپینه وه بهره و زمانی یه که مان، وه کو ئەوه ی غه ربانه له ده رگای مالی ناشنا یه ک بده بین.

منی یه کهم له گه ل جیهاندا یه. له گه ل ئەو رهوت ده کات، تا راده یه ک ته بایه له گه لی و هه مان کو ده کانی به کار ده یتن. به للام منی دوو مه تیکومه کانی ددها و سه ر له نو ی دروستی ده کاته وه. منی یه کهم فه ردیکه له ناو کو مه لگا، منی دوو مه شه ری له گه ل ده کات. که واته ئەم دوو منه هه میشه له جهنگ دان، که سیان به سه ر ئەوی تر بانه وه سه رناکه ویت، به لکو ده قی شیعر ی لی له دایک ده بیت. مه به ست له م جهنگه سه رکه وتنی یه کیکیان نییه به سه ر ئەو یتردا، چونکه سه رکه وتنی یه کیکیان، شکستی ته وای کائینه که ده گه یه نی، به لکو نامانج و ئاره زوو له م جهنگه، ئەو نه چه سانه وه یه که ره سوولی چه مزاتوف له شو ئینیک نامازهی بو ده کات و ده لی شاعیر ئەو کائینه یه که چه سانه وه نازانی چییه! کاتی منی یه کهم هه ولی شیعر نووسین ده دات، ئەوه به بی ناگاداری «بنه مایه کی شاقوولی» به سه ر ده قه که ی دا زال ده بیت، کاتیکیش منی دوو مه ده که ویته نیو جیهانی شیعره وه ئەوه به بی هۆ داوی «بنه مایه کی باز نه بی» ده کا بو هه لکردن.

پرسیاری فه لسه فی یا سایکلۆژی ئەوه یه منی دوو مه کتیبه؟ بوچی نالیی

شیعر ده نووسی به للام فه قتیبه کی دیکه نه گه یشته ناستی ئەو؟ پاشان له ناستی جیهانی، واته له ناستی مرۆفایه تی چ په یوه ندیبه ک له نیو ئەو منه دوو مانه دا هه یه؟

ئەم پرسیاره رهنگی هه ر وا ئاسان نه بیت وه لامي دانه وهی، چونکه به ره و گه لی دیسیپلینی دیکه ده مانبات. منی دوو مه رۆحی خودایه له ناومان، کیشه یه کی میتافیزیکی قووت ده بیته وه! ئەو ئارکیتیبه یه که یونگ باسی لیوه ده کات، کیشه یه کی سایکلۆژییه! تیکرای زاکیره ی ئینسانه تیمان؟ به پای من له جیاتی ئەوه ی هه ولی وه لامدان وهی ئەو پرسیاره بدریت. ده کړی فی لیک له م ئیشکالییه ته به کین و بلین، مرۆف کائینیکی کو به تاکو تاک، له مملانی دایه. ته نها میژووی تایبه تی خو ی ناژیت، به لکو له ناو و له گه ل میژوودا ده ژیت. واته هه میشه کو - ده نگیک ده وری لی داوه. واته له ناو میژوو ده ژیت میژووش له ناو ئەودا نیشه جتیبه. ره گی منی دوو مه رۆچوته ناوچه شیداره کانی ئاره زوو، واته ئیرو س. له گه ل خافیبه بو رد یه که ده گرینه وه کاتیک له مه ر شیعر ی ئیلیتیس ده و ی و ده لی: «له جیهانی ته کنیکدا، له هه ققه تدا، ئیرو س له ناو ده چیت و وشه یه ک هه ر ته نها یه ک ده لاله ی ده بیت، ئەویش نامازیه بو شتیکی مادی پرشت ده کات و به س، توانای خه یالکردن نامینی که شاعیر بیوچان هه ولی بو ده دات، چونکه ئەم خه یالکردنه به هه شته و پرووناکییه کی نا- مادیه، ئەوه ی که چوک به نه بسورد - پوچی - بیمانایی - ده دات (۷).

به للام ئەم ئیرو سه پیوستی به وه هه به که به ناو رووناکی لوگوسدا تیپه ری، له بیژنگیدا، وزه و توانای خه لکردنی پی به خشی، ئیرو سیکه ره گانی له ناوچه شیداره کانی ئاره زوو به للام چلو پویه کانی به ره و هه تاو بهرز بوونه ته وه. ئیرو س خانمی شیعره، یا شه یسانی شیعره که له شیوه کانی «عه بقر» وه ده هاتن و به رۆکی شاعیری دوورگه ی عه ربیان ده گرت، یا «موز

(۷) پیشه کی بو نه کسبو ئیستی، خافیبه بو رد، گالیمار، ۱۹۸۷، لا ۲۵۶.

(Muse -) -هکانی یونانی کۆن، کیژۆلهکانی زیوس و مینومۆزینن که په یامی ئیحابهخشیان بۆ شاعیران و هونهرمه‌ندان ده‌گوازته‌وه؟

۲- ئیریۆس دایکی شیعره

هه‌موو ئه‌و کاره‌کته‌ر و خه‌سه‌له‌تانه‌ی که ده‌درینه پال و هه‌سف کردنی کرده‌ی ئافران‌ن ئه‌مانه‌ن: که‌فوکۆلی، وروژان، ئاوسبوون، له‌دایکبوون، ژان‌گرتن، نه‌حه‌وانه‌وه هتد هه‌رچه‌نده مـیراتی رۆمانسی به‌ده‌ر نییه له ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئه‌م تیرمانه، به‌لام ته‌عبیریکی راستگۆ له کرده‌ی ئافران‌ن ده‌که‌ن. زمانیش له زۆریه‌ی هه‌ره زۆری زمانه‌کانی جیهان، نه‌ک ته‌نها ره‌گه‌زی مـییه، به‌لکو ئه‌م جوهره‌ش وه‌سف ده‌کریت: زمان ده‌ریایه، ئۆقیانوسه، بی‌بنه (۸)، که‌واته ده‌بیته ره‌حم و شوینی دالده‌دانی شاعیر.

شاعیر له‌و قوولاییه ئیش ده‌کات. له‌نیوه‌وه دنیا تاریک و گه‌رمه‌ی که تیشکی تیا‌ه‌شار دراوه. له‌خۆراییش نییه که شیعر به‌خه‌ون لیک ده‌دریته‌وه، خه‌ون جگه له‌و هیز و توانایه‌ی که له‌ دوو تویی خۆی هه‌شاری ده‌دات، مۆلگه‌ی زمانی یه‌که‌میشه، واته مه‌زلێ منی دووه‌مه.

تیگه‌بشتنی ئیمه‌ش بۆ زمان گه‌لی لق و پۆیی لی جودا ده‌بیته‌وه. جگه له‌وه‌ی که به‌چاویکی زانستانه ته‌ماشای بکه‌بن، گرتی سیاسی و نه‌ته‌وایه‌تیشی لێوه په‌یدا ده‌بیته. زۆر جار به‌چاویکی زۆر زیاد له‌ پیتیست

(۸) مه‌حوی ده‌سه‌لات ده‌داته ده‌ست منی دووه‌م و ده‌لێ:

هه‌ر که‌س طالب به‌ دووری مه‌عریفه‌ت کۆ کردنه

په‌ر له‌ دور ده‌ریایه‌کی بی مه‌هله‌که‌ی خنکانه شه‌و

(دیوانی مه‌حوی، ۱۹۸۴، کۆری زانیاری کورد، لا ۰۲۶۰.)

ده‌کرێ ئه‌م به‌یتیه‌ی نالییش به‌م جوهره لیک بدریته‌وه که به‌ئاشکرا باسی دوو جوهره

په‌یوه‌ندی خۆی ده‌کات: منی یه‌که‌م و منی دووه‌م. نالی ده‌لێ:

به‌صوهرت: جه‌له‌وتیی، غه‌رقی عه‌لاقی هه‌ر وه‌کوو خه‌لقیی

به‌مه‌عنا: خه‌له‌وتیی، مه‌ستی مونا‌جات و موجه‌پرده‌ی!

(دیوانی نالی، چاپی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۶، لا ۰۶۳۱)

و هۆشیارییه‌وه سه‌یری شیعرمان کردووه. هه‌میشه هه‌ر ئیمه به‌ره‌و ئه‌و چوینه و نه‌مانه‌یشتوو ئه‌و بیته و غه‌زوومان کات.

په‌یوه‌ندی خۆینه‌ر له‌گه‌ل ده‌قی شیعریبیدا، به‌رای من ده‌بی بگه‌ریته‌وه بۆ دووه‌، بگه‌ریته‌وه خالی یه‌که‌م، ئه‌ویش ده‌بی وه‌کو شاعیر بکه‌وتیه ئاره‌زووبازییه‌وه له‌گه‌ل ده‌قی شیعر، خۆی ته‌سلیمی ده‌قی شیعر بکات. به‌لام ته‌سلیم بوونه به‌بی و اتا کۆتایی دیت؟

لیرده‌دا، ده‌کرێ ئاماره‌ بۆ واتا بکه‌بن. له‌م رووه‌شه‌وه دوو ئاستی واتا دروست ده‌بن. واتای رووکه‌ش، که سه‌ر ئاوی زمان ده‌که‌ویت و هه‌موو که‌سیک درکی پی ده‌کات. وه‌کو چارۆگه‌ی که‌شتیبه‌ک وایه، به‌چاوه‌له‌په‌رین ده‌بهریت و ئاستی دووه‌میشیان که‌وتۆته ژیر ئاوه‌که‌وه و پیتیستی به‌هه‌ول و کۆششی زیاتره.

به‌شیکی زۆری شیعر کوردی له‌سه‌ر ئاستی ده‌ریای زمان ئیشییان کردووه، واته منی یه‌که‌م هاتۆته زمان و واتای رووکه‌ش به‌پێوه‌ی بردوون. منی یه‌که‌م زال بووه و دارده‌ستی به‌ده‌سته‌وه بووه و ده‌سه‌لاتی ده‌قه به‌پێوه‌ی بردووه. راسته شیعر یه‌که‌جار له‌دایک ده‌بیته، به‌لام چه‌ند ده‌ژیت؟ منی یه‌که‌م داموده‌زگا و ریکخراو منیکه ته‌نها به‌ بای ئیمه‌رۆ ده‌جوولیته‌وه. ره‌نگبێ له‌ یه‌ک واتاشی هه‌بیته و هه‌ندێ جار سیبه‌ری واتایه‌کی دیکه به‌ بالاییه‌وه بنووسن، به‌لام دیسانه‌وه دروستکه‌ری سیبه‌ری واتاکه‌ش دیسانه‌وه هه‌ر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی منی یه‌که‌مدا هاتۆته دی. کاتێ باس له‌ کۆ - خۆیندنه‌وه ده‌کرێ وه‌کو گه‌مه‌ی ئاویته وایه کاتێ به‌رامبه‌ر یه‌که‌تر داده‌نرین، تا بیکۆتایی عه‌کسی یه‌که‌تر ده‌که‌نه‌وه. یه‌کێ له‌ ده‌رده هه‌ره کوشنده‌کانی شیعریی کوردی، نه‌ک هه‌مووی، به‌لکو به‌شیکی زۆری، ده‌ردی هۆشیارییه. تا گه‌مه ناماقووله‌کانیش هۆشیاری هه‌وداکی به‌ده‌سته‌وه‌یه. چونکه له‌م ئاسته‌دا راهێنانی مێشک و راهاتن له‌سه‌ری زۆر ئاسانتره و هه‌واوه‌تره، په‌ی بردنه هه‌وازه‌کانی خه‌یال و گه‌مه‌کردن به‌هه‌وداکی ئیحا و سرووش و ناوه‌شیاری، گه‌مه‌یه‌کی سه‌خته. سه‌خته ئه‌و هاوسه‌نگییه‌ی

که له لایه‌ک عه‌قل جه‌مسهریکی به‌دهسته‌وه بیت و له‌لایه‌کی دیش نه‌ست و جه‌مسهره‌که‌ی دیکه‌ی به‌دهسته‌وه بیت.

به‌لام و اتاکانی ژیره‌وه، و اتاکانی ژیر دهریا به‌که مه‌به‌ستی هه‌وه‌ل و ناخیری هه‌موو ده‌قیکه. به‌لئ له قوولاییشدا و اتایه‌ک هه‌یه. به‌لام چ و اتایه‌که؟ و اتان ئیمه دروستمان کردووه، به‌لام زۆرجار سه‌ر له چۆنییه‌تی دروستبوونی دهرناکه‌ین، «خود» خاوه‌ن ئه‌و ده‌قه‌یه، به‌لام «منی» دووهم سه‌روه‌ی کردووه. ده‌کرئ لیتره‌ باس له و اتا - داینه‌مۆ بکه‌ین، و اته و ه‌کو موه‌لیدی وزه، هه‌میشه و اتاگه‌لی لی جودا ده‌بیته‌وه و ده‌به‌یته‌ به‌ره‌م. به‌کورتی ده‌کرئ بلتین، شاعیر و اتایه‌کی زیندوو ده‌داته ده‌ق، خوینهر به‌به‌ره‌می ده‌هینتته‌وه. شاعیر له‌سه‌ر سنووریدا هه‌لده‌کات و بواری ده‌داته خوینهر په‌ی به‌ وهرزه‌کانی بکات. ئا لیتره‌وه په‌شمه‌ی ده‌ق به‌ده‌ستی خوینهره‌ویه، ئه‌ویش هه‌نده‌ی شاعیر لیپرسراوی ئه‌م موغامه‌ره و که‌شفکرده‌یه. لیتره‌ش ده‌بی هه‌میشه سیفه‌تی کۆ بدرتته‌ ئه‌و و اتایه‌ی که شاعیر ده‌یخولتیتتی. «من» شتیکی تایبه‌تی نالی، به‌لام ئاماژه‌ بو شتگه‌لیکی تایبه‌تی ده‌کات. ناوی نوێ له‌ به‌رجه‌سته و بوونه‌وهر و ماده‌کان ده‌نیت. وه‌کو ئه‌وه‌ی دنیا هه‌میشه له‌ کاتی له‌دایکبووندا بیت.

له‌ خۆراییی نییه‌ له «عه‌رد شینه وه‌کو پرته‌قال» ه‌که‌ی ئیلیوار راده‌میتین؛ رسته‌به‌ک هه‌لگری وه‌زه‌یه. یا بو‌نمونه‌ زۆرجار له‌ ده‌قیکه‌دا هه‌ست به‌بوونی ره‌نگ ده‌که‌ین، به‌بی ئه‌وه‌ی له‌ هه‌یچ شوپنیک ئاماژه‌ی بو‌کراییت، هه‌ست به‌ موسیقا ده‌که‌ین، به‌بی ئه‌وه‌ی په‌یره‌وی کیشی پرگیی کراییت، به‌لکو هه‌ندئ جار هه‌ست به‌ سه‌رواش ده‌که‌ین، به‌بی ئه‌وه‌ی سه‌روا له‌ گوړئ بیت، یا هه‌ست به‌ جوولانه‌وه و بزوتنه‌وه ده‌که‌ین به‌بی ئه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ باسی کردییت. شاعر ره‌نگی جۆره‌ بزوتنه‌وه‌به‌ک بیت! هه‌ر ئه‌مه‌یه که باسی ئه‌لشیمی ده‌ق ده‌کریت. وه‌کو ئه‌وه‌ی دوو ماده - موهرده‌ پرژینه‌ به‌که‌وه ماده‌ی سییه‌م دروست بیت، که له‌ یه‌کدانی دوو وینه‌ی شیعری، وینه‌یه‌کی تر غه‌زوومان بکات.

شیعرییه‌تی ده‌ق، په‌یوه‌ندی به‌و ژیرخانه‌یه‌وه هه‌یه و له‌و ئاسته‌ قووله‌ ئیش ده‌کات. ره‌نگی چاکترین ده‌قی شیعری ئه‌وه بیت که دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی به‌که‌م ته‌نها هه‌ر تووشی حه‌په‌سان بین و له‌ هه‌یچ تینه‌گه‌ین. ره‌نگیشه‌ تینه‌گه‌یشتن، ئامانجی سه‌ره‌کی هه‌موو ده‌قیکی شیعری کۆک بیت. به‌لام مه‌به‌ست له‌ تیگه‌یشتنیک نییه‌ له‌ نیو ته‌مومژدا بئالۆزکی، به‌لکو تینه‌گه‌یشتنیکه هه‌نگاوی به‌پیت به‌ره‌و ئاقاره‌کانی مه‌جه‌وول و نه‌ناسراو هه‌لده‌مالئ. ئه‌وکات یارمه‌تیمان ده‌دات په‌ی به‌رینه‌ ئه‌و پانتاییه فراوانانه‌ی که دنیا نه‌زانین و نادیاریی پی ده‌لین. شاعر له‌ ئاماژه‌یه‌که‌وه ده‌ست پی ده‌کات و به‌ره‌و نادیاریه‌کان رۆ ده‌چیت. ئایا شاعر ته‌نها بو ئه‌وه نییه هه‌نگاوه‌کامان به‌ره‌و هه‌واره‌ نادیاریه‌کان هه‌لمالئ؟

با به‌یلین ده‌ق غه‌زوومان کات، بیگومان شتیکیمان تیا جن ده‌هیلئ که قابیل به‌هه‌راش بوونه!

بەشى ئىيەم

شعر لە دوا پىناشە تەنھا ھەر بىنەمايە

۱- رىيازى ئىشكرەن يا مەتۆدى لىكۆلینەو

بۆ ئەو ھى مەتۆدى ئىشكرەنمان روون كەينەو، پىبوستمان بەراقە كەردنى
چەند خالىكە كە دەبنە پىكھاتەى ھەر بىنەمايەك:

ا- سەرەتا و كۆتايى ھەر قەسەيدەيەك.

ب- وینەى سادە/ وینە تۆكە.

ج- پەيوەندى رووكەشى نىوان وینەكان/ پەيوەندى ناوھى نىوانيان.

د- پەيوەندى لۆژىكى و مەنتىقى نىو توخمەكان/ پەيوەندى نا مەنتىقى
نىو توخمەكان: پەيوەندى شىعەرى؛

ھ- بابەت و پەيوەندى لەگەل ناوئىشانى دەقدا.

ھەلبەتە ھەموو دەقتىك بىنەماى ھەيە. ھەموو بىنەمايەك لە توخمى ھەرە
بچووگەو ھە بۆ توخمى لە خۆى گەورەتر دروست بوو. ئىمە لىرە وینەى
شىعەرى بەبچووگەتر توخم دادەنەين، ئەمەش وەنەبى لە وینەى شىعەرىبىش
بچووگەتر نەبى، بەلام لەم لىكۆلینەو لە سنوورى وینە دەوەستەين. چونكە
دەنگى فۆنئىمەكىش دەكرى لە پىكھاتەكانى بىنەما دابىرەت.

بۆ ئەو ھى بىنەماى شىعەرىك شاقوولى بى، دەبى ئەم پىكھاتەيە لە چەند
توخمىك دروست بووبىتەن. ئەم توخمەنەش دەبى لە دەقتىك زىاتەر دەرکەون
و بەشىوئەيەكى سىستەماتىزە دووبارە بووبنەو بۆ ئەو ھى بكرى لەو بارەيەو
لىكۆلینەو ھى زانستى لەسەريان بكرىت. ھەر وەكو كۆھن دەلى: چۆن دەبى
زانستى شىعەرىبەت ھەبىت، ئەمە لە حالە تىكدا ئىمە شىعەر و زانست لە
دوو جەمسەرى دژ بەيەك دادەنەين! بەلام لە ھەمان كاتىشدا مومكەنە
خەملاندنى كەرەسە و ئادەتتىك بۆ ئەو ھى لە شىعەر بكوئىتەو.

ئەم مەتۆدەى ئىمە دەكرى بەسەر ھەموو دەقتىكى شىعەرى دىكە
بەپىنەت. واتە ھەموو خۆپنەرىك، دەتوانى ھەمان مەتۆد بەكار بەيىنى
بۆ ئەو ھى بەسەر ھەر دەقتىكى دىكەدا بىسەپىنى. چونكە ئەم توخمەنە
دووبارە بووانە دەبنە جىبى سەرنج و دەكرى تىبىنى بكرىن و بىشكىنەين و
بىنە بابەتتىك و زانستىانە مامەلەيان لەگەل بكرى.

بىنەماى شاقوولى، شاقوولىيە لە دروستبوون، شاقوولىيە لە پىكھاتە و
توخمەگەلىكەش بەشدارى تىبا دەكەن، وەكو «رۆژى»، «شەو»،
«جارىكەيان» يا ھەر توخمىكى دىكە كە ئامازە بۆ چمكىكى زەمەنى
بكات و ئامازە بە زەمەنى فىزىكى بكات. نەك تەنھا ئەمە و بەس بەلكو
ئەم چمكە زەمەنىيە لە بواریكى كۆنۆلۆژى مەنتىقى مامەلەى لەگەل
كراو، يا ئاوتىسەى دەق بوو، يا بەكارھىنراو. واتە بە چمكىكى
زەمەنىيەو دەست پى دەكات و لەسەر ھىلىكى زەمەنى گەشە دەكات و
توخمى زمانەوانى وەكو ئامرازى پەيوەندى مەنتىقى، ئامرازى ھۆ و ھۆكار،
ئامرازى پرسىيار و ھەلامدانەو، واتە گشت ئەو ئامرازانەى لە ھۆ و
ئەنجامى -العله و المعلول- مەنتىقى پىكدەين، بەشداربوونە لە بىنەماى
دەقەكە. ھەر وەھا سەرەتا و كۆتايى لە پەيوەندىيەكى مەنتىقى دان، يا
ئەو ھەتە ئاسانى دەكرى ئەو ھەو داىەى كە ئەم دوو جەمسەرە پىكەو ھى
دەدات، بدۆزىتەو. ھەلبەتە ھەموو دەقتىكى شىعەرى بابەتەيانە دەبى
سەرەتايەكى ھەبى و دەشەبى كۆتايىيەكىش كۆتايى بەدەق بەيىنى، واتە
مادىيانە دەق كۆتايى پى دىت، بەلام لە بزوتنەو ناوھىيەكانى دەق لە
گەشەكەردن ناوھىتەت، ھەر ئەمەش وا دەكات دەقتىك كۆسپى زەمەنى تەى
كات. شىعەر كۆتايى دىت بەلام بزوتنەو و ئىنتىباغەكان كۆتايىيان نايەت.

۲- شیکردنه وهی دهق

له شیعریکی گۆراندا که له ژنیر ناو نیشانی «شههید» که به یادی شهشی
ئه یلوول، شهری بهردهرکی سهراوه نووسراوه، دیسانه وه دهکری به شیعریکی
بنه ما شاقوولی لیک بدریتته وه. ئه مهش دهقه که یه:

شههید (۱)

هه زار و نو سه د و سی بوو، ئه یلوول که پوژ هه له هات:
غریوی ویستنی هه ق که وته ناو شاری سلیمانی؛
(هه لۆ بهگ) ئه و جوانه ی پر دلی بوو بو وه طهن ئاوات،
له پیش جه معیکه وه تا به سهرا رووی هه له مه تی هانی.

له گه ل یارانی ئه یوت: «ئه ی حوکومهت! تا نه که ی ته ثبیت
حقووقی کورده واری، نایه وی کورد ئینتیخابات؛
ئه وانه ی بانگ کراون و تو به قووهت ده وریان ئه گریت:
دهنی و قازانج په رستن، هه یج نه بی پی یان مو بالات!

ئه وانه که ی له میللهت بوون هه تا ته مشیلی ره ئبی که ن؟
حوکومهت! ئیمه کوردین، وا ئه لێین: «نامانه وی نوو اب
که داوینی غه رهن بگرن به هه ردوو ده ست، وه طهن به رده ن!
نه که ی، مه شروع نییه... ده رکه له سه ر سه ودا بی ئینتیخاب!...»

ئه مه جومله قسه ی و ئامالی یارانی هه لۆ به گ بوو،
نه نامه شرووعی تیا بوو، نه ته جاوز بوو له ئه منیییهت...

(۱) دیوانی گۆران، بهرگی به کهم، کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۸۰، لا ۲۶۵-
۲۶۷.

که چی عه سکه ر به مه ترالیوزه وه بو قه تللی عام ده رچوو؛
درايه بهر شهقه ی شه ستیر رجا و ئامالی میللییییهت!

شهقه ی شه ستیر و قرجه ی ده ستپیز و هه له مه تی سونگی
به خوینی وردی بی تاوان شه پۆلی خسته سه ر جاده:
نه ما جوانی که سونگی نه یسیمین سه د که رهت سنگی،
نه ما پیروی له ریزی گولله بووی قه لبی ئازاده!...

هه لۆ به گ گولله بی ئه ووه ل له رانی دا، دووهم ده ستی:
که خو ی و قه ومه که ی وا دی، به چه شنی شیر نرکانی،
په لاماری که دا بو ظابطی: یه ک زلله خپ خسته...
ده مانچه ی سه نگ له ده ستی و ئاگری دا تا وه کوو توانی...

به لام فیشه ک نه ما، هه ر ظابط و یه ک دوو نه فهر که وتن...
له پاشا عه سکه ریش ده ستپیزی لی کرد و به لادا هات؛
له سه ر ده ریایی خوین بوو که شتی بی عومری به ره و مردن
ئه چوو، ئه یوت: خوا حافیظ، ئه وا ئه مرم وه طهن! هه بهات!

له باوه شتا پشووی عومرم نه دی تاوی به سه ره به ستی،
هه تا مردن زه ی زنجیری دیلی له گه رده ما،
ژیانم عار و ذیللهت بوو پیلاوی دوشمنما،
به خوین بی و، گل هه لی لووشی، که وای، هه یکه لی هه ستی!...

خواکه ی بولبولی باغی سه را!... هه رچه نده پایزه،
به خوینی خۆم گولت بو ئا و ئه دهم، سا بلاوینه!
له گه ل! ئه و جوانه پاکانه ی له ده ورم مه یه تیایان ریزه
له خوینا وینه شیواوین، به دایکمان بناسینه!...

کوټایي: ساغکردنه وهی فیکره ی شیعره که، به وانه یه کی نه خلایقی کوټایي به دهقه که دههیتی. فیکره ی شیعره که وهکو حیکمه تییکی هه تاهه تیی، رهنگی قسه ی نهسته ق دهکاته بهر و له دهوری: «فرمیسیک له لایه ن دایکه وه و توله ش له لایه ن رۆله وه» چه ق ده به سیتیت. ئەم فیکره یه ده بیته کرۆکی گه لئ بابه ت و دواچار شیعی کوردی خۆی پتوه خه ربیک دهکات.

کاتیکی له م دهقه ورد ده بینه وه و هه موو توخم و پیکهاته کانی هه لده وه شینینه وه، خیرا له بابه ته که دهگه یین و ده شزانین نامانجی ئەم دهقه چیه و چیه ئەو هۆکاره ی که له پیناویدا ئەم دهقه نووسراوه؛ ئەویش چمکی «شه هیدبونه». ههروه ها ئەو فیکره یه ی که ده بیته پالده ر و پالپشتی ئەم دهقه و وهکو باگراوندیکی رۆشنفیکری دهقه که، ئەویش دهیه وئ پیمان بلئ: «مردن له پیناوی ولات شه هیدبونه». کاتیکیش توخمه کان پیکه وه گری دهه یین و به زنجیره ی وینه و رووداوه کانا دینه خوارئ، دهگه یینه ئەو قه ناعه ته ی که ئەم دهقه سه ر به «بنه ما شاقوولی» یه. چونکه له لایه ک سه ره تا و کوټایي به شتیه یه کی شانوی واقیعی دامه زراوه، له لایه کی دی بنه ما درامیه کان: شوین، کات، پالنه وان، هۆکار، میلله ت، دژه پالنه وان، رووداو و کوټایي، هه موو له پیکهاته شاقوولیه که ی ئەم دهقه به شدارن و ئەم توخمانه پیکهاته ی رۆمان و شانۆن، واته توخم بۆ گپرانه وه.

پیش نه وه ی ئەم دهقه شیعیر بیت، بابه تیکه ده کری بکریته درامیه کی به ک په رده یی هه ر له شتیه ی «گولی خوتناوی» له سه ر دا برتیریت. به لام شاعیر هاتوه به وه زن و قافییه هۆنویتییه وه و کردۆیتی به شیعیر. دوای خوتینده وه یه کسه ر هه موو ده لالاته کان ته سلیم ده بن، ئەم دهقه کۆ-خوتینده وه ره ت دهکاته وه. تاکوله وینه شیعیری و میتافۆر-خوازه- و دروستکردنی حاله تی چه په سان و بیه وئ بواریک بۆ لامومکین بکاته وه، وجوودی نییه. ئەم دهقه ی گۆران پیش قونای ریالیزمی ئیشتراکی

بلئ به و بووکی تازه ی یه ک شه وه م گه ر هاته سه ر نه عشم، نه لئ خۆی بۆ وه طه ن کوشت و له رپی عه شقی منا نه ژیا... وه ظیفه م بوو له پیناوی ولاتیکی سه رم به خشم: که تۆی په روه رده کرد بۆ من له داوینی چیا و که ژیا!...

ئه گه ر خوی گه وره به خشی پیت هه تیوی، پتی بلئ: رۆله له من فرمیسیکی ویست باوکت، له تۆش داوا ئەکا تۆله!...

هه له بجه، ئەیلوولی، ۱۹۲۳

شیکردنه وه ی دهق:

سه ره تا: سال: ۱۹۳۰، مانگی ئەیلوول، له کاتی رۆژه لاتن - توخمیکی کرۆنۆلۆژی -

شوین: شاری سلیمانی

هۆکار: ویستنی چه ق

قاره مان: هه لۆبه گ

ناره زایی ده ربین به رامبه ر به حوکوممه ت، به بۆنه ی نمایه نده وه هه لئژاردنه وه.

(شاعیر لایه نگیری هه لۆبه گه)

که چی !! قه تلئ عام ده ره و

هه لۆبه گ پیکا

به لام ده ست دهکاته وه و نه فه سه ریک و یه ک دوو نه فه ری دیکه ده کوژیت

پاشان سه رباز ده سترپی دهکات و هه لۆبه گ ده مرئ

پاشان، غیناییه تیک ده رباره ی خۆشه ویستی نیشتمان

وه زیفه ی هه لۆبه گ نه وه بوو که له پیناوی ولات سه ر بنیته وه

نووسیوییتی، بهلام شیعیرتیکی واقیعییه، بهلکو بابه تیکی رۆژنامه گهرییه و هۆنراوه تهوه. ئەمه له حاله تیکدا له شیعی «بۆ جوانی سهره پڕی» باس له ههستیکی ناسکی عاشقانه دهکات. ههستکردن به جوانی ژنی، دهکری له م سهردهمه رووی بدات، وهکو دهکری پێش چهند سه دهدهیه کیش له مهو پێشیش رووی دابی:

بۆ جوانی سهره پڕی (۲)

بۆ یهك شهو لای دایه ئەم دێیه رتی ویلم،
به یانی، رۆژهه لات، سوار ئەبم جیی دیلم...

وهك ساواى یهك شهوه، كه دى پاش نه مانى
چۆل ئەبێ به یهك جار له ناوونیشانى،

ئەم دێیه جی دیلم: بێ نیشان، بێ شوین پێ،
ئەى پهری! سل مهكه، لامه ده بۆ لا پێ!

ئەى نیگا نیوکه چهى ئەو چاوه مهستانه!
شۆر مهكه بۆ بهر پێ، بهرز و گهش پروانه!

په نجهى ناز به ریده له چمكى مشکی شهرم،
دهرده كهوئ لىوى ئال، زولفى خاو، كولمى نهرم،

سل مهكه له مهیلی به گهرمى پروانیم،
پیاویکم جوانییه قیبله گای ئایینم؛

سهرنجیک من ئەیدهم لهو بهژن و بالایه،
له سینهی پاکه وه بۆ جوانی ته نیایه،
ئەمهوئ كه ده رچووم له م دێیه به یانی،
خاتیره م هه لگري جوانترین نیشانى!

چونكى ناخ! ئەگه رچی ئیوه من ئەمرین،
به لام تو، خووت و دیت لای من هه ر ئەمه پین؛

تۆش له گه ل هه ر جوانیک ئەبینم تا ئەمرم،
ئەبیته مرواری بۆ ملوینکه ی شیعرم!...

جوانی وهکو چهقی ئەم شیعره، ده بیته «پنتی بالا» و له دهوری ئەم چهقه ش گشت توخمه کانی دی کو ده بنه وه و به شدار ده بن له بهرجهسته پیدانی ئەم ههسته ناوه کییه. واته توخمیک نه هاتوه بیته ته واوکه ری مه نتیقی توخمیکی دیکه، به لکو وهکو توئ هاتوته سه ری و هه نده ی دیکه به پیزی کردوه؛ هه مووشیان له دهوری خالیک کو بوونه ته وه. لیره زه من وهکو چمکیکی ده رکه ی ده سپرته وه و جیگا بۆ زه مه نیکی تاییه ت و ئەبه دی خو ش ده کات. ئەویش چر بوونه وه ی گشت ئەو که فوکولانه یه که له دهوری ئەم ههست به جوانی کردنه کو بوونه ته وه. هیچمان بۆ ناگی رپته وه، جو ره پزیسکیکه دیت و ئاوا ده بی، چه شنی برووسکه به بهر ده مانا تی ده په ری. ئەگه ر گرمانی ئەوه بکه ین که سه ره تا «شه ویکه له لادییه ک» به لام ئاسان نییه کوتایی ئەم شیعره دیاری بکریت، چونکه ئەم دیه نه له زاکی ره ی شاعیر جیگیر ده بی و به یینی هه ر جوانییه کی دیکه زیندو ده بیته وه و جاریکی دیکه ده بوژیتته وه.

ئەگه ر بیت و به هیلکاری ئەم شیعره هه لوه شینینه وه، ئەوه له ناوه ندی باز نه که له جیاتی «پنتی بالا» «جوانی» دابنن، چین گشت ئەو توخمه نه ی

(۲) دیوانی گۆزان، بهرگی یه که م، کو ری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۸۰، لا ۲۶- ۲۷.

که وهکو پزبسک له م چهقهوه په رت و بلاو دهبنهوه بۆ ئهوهی دهلالات و
واتاکان بهرهم بهین؟

۱- جیهیشن و دوورکهوتنهوه له جوانیی؛

۲- چرکه ساتیکه و دهسپتهوه؛

۳- جوړه دژایه تیبهک له نیوان خولیا و دهسبهرداری دروست دهی؛

۴- گهړانهوه بۆ پیاوه لاندانی جوانیی؛

۵- پی داگرتن له جیهیشن و سهفه کردن؛

۶- جوانیی وهکو توخمیک له گه ل شاعیر دایه؛

۷- زیندوو بوونهوهی بوونهوهی جوانیی و شوین (لادی)؛

۸- ناویزانی جوانیی و شاعر که بهها بهیهکتر دههخشن.

دهبینین، «جوانیی» وهکو «پنتی بالآ» که له دهقی بازنهیی شوینیکی
تهوهی داگیر دهکات و وهکو چهق توخمهکانی دیکه له دهوری چهق
دههستن و ههستهکان خاو دهکاتهوه و ئارهزووی پهنگخواردوهکان بهرله
دهبیته.

ئهم هشت توخمهش دهکری، بینه بهخشینی دهلالاتی دیکه، ههروهکو
پارت به (significance) ناوی دهنی؛ واته دهلالهت دهلالهتی دیکه
دههینیتتهوه بهرهم و وهک بازنهیهکی لی دیت. چون دهکری ئهم توخمانه
لهسه هیلیتیکی رووکهشی درامی دابنین، واته سههتا و ناوهند (گری) و
کوئیایی بۆ دیاری بکری. مومکین نییه، بهلام ئهمهش ئهوه ناگهیهنی که ئهم
شاعر له نیو بگره و بهرده و توند و تیژی ناوهکی خوئی بهدهر بیته!
ههچهنده دراما تیرمیکی له بواری شانوه پیمان دهگات و بهمانای
«حدث» یا رووداو دیت، بهلام دهی له درامای شیعیری جیای کهینهوه.

زورجار شیعیری درپژ و نههتهیکی گپړانهوهی بهسهرا زال بووه، له
ئهدهبیاتی کوردی بهشیعیری درامی ناونهوه. «رووداو» یا «حدث» له
شاعردا، دهکری له نیوان دوو موفهدهه روو بدات!

شیعیری خاوهن بنهمای شاقوولی، وینهی ساده جیتی وینهی پتهو و توکمه

دهگریتهوه. وینهن له ئاستیکی رووکهشدا، ئیشی لهسهه کراوه، ئهگر له
پهیهندی بهراوردکردن بیته، ئهوه دوو توخمی ئاسایین، یا ئهوهته له
رووبهریکی زور کهم مهودادا خهملیندراوه.

دهبینین له شیعیری «مقهست» ی شیکو بیکهس^(۳):

له ناو شارهکهی «مهم» ی بوئاندا

له چهقی ریگهی دپریکدا... روژی

وشهیهک کهوت و

نهیتوانی بفری!

وهختی مقهستی هات و دنووی

مهلی حهرفیکی دهنگ خوشی ئهوی

له بندا قرتان!

روژها و روژی و ههه ههمان مقهست

له ژیر ههههسی کتیبدا تاسا

چونکه دهمی بوو

لافای رقی

ههزاران وشه

له خوئی ههلهسهان!

له م دهقه شیعیرییه سههتایهک دهبینین، ئهویش «شارهکهی مهم» ه دهست
پی دهکات. بهتوخمیکی زهمنی ئهویش «روژی» پی دهرگای باسهکهمان
بۆ یهکئالا دهکاتهوه و تیبینی حالتهی «وشهیهک» مان بۆ دهکات که توانای
فرینی نهی. دیسانهوه توخمیکی دیکه زهمن که ئهم «کورتیه باسه»
دهخاته رپهوی زهمنیکی مهنتیقییهوه: «روژها و روژی» و شاعیر له
هوکاری ئهم حالته دهگری و بومانی دهستنیشان دهکا ئهویش بهئاداتی
لیکدانهوه «چونکه» هتد. ئهم شاعر تهعبیر له فیکرهیهک دهکات زیاتر

(۳) بهپی رینووسی شاعیر خوئی، دهقهکان دنووسینهوه.

تهعبیر بیټ له وینهیهک میتافورهکان ناتوانن فریای ئەم دهقه بکهون و له دادی گێرانهوه رزگاری کهن. بۆ نمونه «وشهیهک کهوت و نهیتوانی بفری» وینهیهکی شیعری ناسکه، بهلام ئاخراوته سیاقیکی ناشیعرییهوه و بهلکو لهمش زباتر، توخمی گێرانهوه بهسه شیعرییهتی ئەم دهقه زاله. لیتره بنهمای شاقوولی بهم جوړه خوژی دهردهخات.

مقهست که ناوینیشانی شیعرهکهیه، له هه مان کاتیشدا بابهتی شیعرهکهیه و فیکرهی شیعرهکهشی له ئەستۆ دایه. مقهست = پهقابه = سانسۆر = کۆنترۆل. لیتره تهونی دهلالات کۆتایی دی. ئەو کۆ - خویندنهوهی که شیعرفه رزی دهکات، لیتره تووشی بنهست دی. بهکورتی ئەم شیعره تهعبیر له غهزهبی جهماوهر بهرامبه رسیخووری دهکات و سه رکهوتنی حهقمیش بۆ جهماوهر دوویات دهکاتهوه. لیتره نکولی ناکرێ لهم فیکرهیه، بهلام کاتێ بهشیعرفه ردهبرێ، ئەوکات مهودا و فهزای شیعری و خه یال تهسک دهکاتهوه. شیعرفیش ههروهکو دهزانین بهکورتی و درێژی نییه، بهلکو به چرپی و پری و کۆکردنهوه و دارپشتنه. گرینگیش نییه باسی چی دهکهن، بهلکو چۆن باس له شتیکهوه دهکهن. یابانیهکان، بهتایبهتی له شیعری هایکو گهلی سه رکهوتنهوه شیعری کورت و چر و پریان وتوه. هه ر بۆ نمونه ئەم نمونهیهی خوارهوه دههینینهوه که هی شاعیری زه نی ناودار زایوکانه که له سه دهی نۆزدهههه ژیاوه که دهلی:

به ره و کۆتایی مانگی چرۆکردن که هیشتا بهفریش دهباری:

له نیو فراوانی

ناسمانی بهفرانبار

قازی کیتی دهفرن

باله کانیان زۆر سپی

بیگومان له نیو بهفرا (٤)

وینه گرتنی ئەم ساته وخته زۆر تایبهته، لهیه کدانی چهند بزوتنهوه و جولانه وهیهکن، زۆر بهکسپی و هیمنی به بهرده مانا تیسده پهرن و رووناکییه کمان تیا جی دههیلن که مه بهستی هه موو هایکویه که. لیتره وشه ی «سپی» ته نها هه ر یه ک جار تیکه ه لکیشی شیعره که بووه، بهلام سه رتا پای ئەم دهقه ئاماژه بۆ سپی دهکات، سپی رۆ دهچیته ناخمان.

له نیو فراوانی

ناسمانی بهفرانبار = سپی

قازی کیتی دهفرن = سپی

باله کانیان زۆر سپی = سپی

بیگومان له نیو بهرا = سپی

شاعیر جووله یه ک له سپی دهکیشی؛ چ بزوتنه وهیه کی بازنه ییه که دهشبیته بنهمای شیعره که!

کاتیکیش دهگه رینه وه شیعری «نوشتانه وه» ی شیکۆ بیکه س، هه ست به جوړه بزوتنه وه و دینامیژمیک دهکهن که به خهراوه ته ئەم شیعرفه و له گێرانه وه رزگاری بووه؛ هه رچه نده زنجیره رووداویک پیکه وه گێردراون!

هه رچه نده رووداوی توخمیکی گێرانه وهیه، بهلام بوونی له شیعرفه ردا زۆر گرینگه، بهلام چۆن ئەو رووداوه دارپزراوه، چۆن ئاویته کراوه و له چ توخمیکی وینه یه ی دروست بوونه، هیزی حه په سان و نا مومکین چۆن جیتی بۆته وه. هه ر وهکو له سه ره تاش ئاماژه مان بۆی کرد دهکری دراما له دهقیکی شیعرفیدا له نیو دوو موفه رده روو بدات به بی ئه وهی رووداوی شیکلی ده ره کی وه رگرت. رووداوی شیعرفی مه رج نییه بکه ر و پاله وانیک بیټ، دهکری دوو فونیم زه نگبده وه و ببه رووداویکی شیعرفی. دهشکری شیعرفه که کورت بیټ.

له پال رووداویش، چمکی زه مه نی دهکری له دهقیکی شیعرفی به کار بیټ، وهکو «جار تیکیان»، «رۆژ تیکیان»، هتد بهلام ده بی له سیاقی

(٤) ئاوهنگی لوتس، ریوکان و تایشین، گالیمار، ٢٠٠٢، پاریس، لا. ٣١.

گيڙانه وه قوتارکرايبتن، مهرجيش نيبه بهم توخمانه ئاماژەکردن بۆ زهمەن مه‌يسەر بيٽ. رەنگبى گەلای دره‌ختيک ته‌مه‌نيکمان بۆ روون کاته‌وه، سه‌ره‌تاي وهرزيک بيٽ يا کوٽايى چاخيتک! کاتى ده‌لئين شيعر کيميايه، واته‌ په‌ى ده‌به‌ينه دنياى ناويتته و ئاويزان و سيحر و ئەفسوونه‌وه! واته جوړه ناويتته‌بوونيتكى سيحرناميز ده‌بى يه‌خه‌مان بگري و هه‌ميشه وشه سيټهر به‌سه‌ر وشه‌ى ديکه‌وه جى بهيتلى، هه‌ميشه تيشک به‌داميتنى وشه‌ى ديکه‌وه داچوړى.

نوشتانه‌وه

گولاله‌يه‌ک

بۆ توتريکى نوشتايه‌وه

ده‌ستى ماچ کرد!

که لیبۆوه و... هه‌ستايه‌وه

رەنگى سوورى پڙابووه به‌ر:

پتي توتريک و

هه‌تا مردن

به‌داخى رەنگى زه‌رده‌وه

تلايه‌وه!

ليڤه شيركو بيكەس زمانىكى چرى به‌كاره‌يناوه، هه‌رچه‌ند سيټه‌ريكى رۆمانسيى كه‌ميك زيمان ده‌كات، به‌لام بنه‌مايه‌كى بازنه‌بى هه‌يه.

له‌م شيعره‌ كورته‌دا، رووداو به‌مانا فراوانه‌كه‌ى ترنجاره‌ته نيئو ئەم وپنه شيعره‌كان، سه‌ره‌راى ئەوه‌ى گه‌مه‌ كردن به‌رەنگى سوور و رەنگى زه‌رد يه‌كه‌ميان هى گولاله‌ سووره‌يه و دووه‌ميشيان رەنگى داخ و جه‌خاره، فيكره‌ى شيعره‌كه‌مان بۆ روون ده‌كاتوه و سه‌رتاپاي شيعرى كلاسيكى و فۆلكلورى كوردى به‌«رەنگى زه‌رد» ته‌عبير له‌ سيس بوونه‌وه و ژاكاني عاشقانان كردۆته‌وه. ئەم ته‌عبيره‌ بووه‌ته «تۆپيک» واته‌ هيزى رەمزيبه‌تى

له‌ده‌ست داوه و بووه‌ته تيرميكى جيگير. هه‌روه‌كو «كوى يار»ى شاعيرانى كلاسيكى، يا سه‌مبولى «زولف و مار» كه شيعرى كلاسيكى به‌تير و ته‌سه‌لى به‌كارى هه‌يناوه. ئەمه‌ش ماناي ئەوه نيبه‌ كه ئەم تيرم و رەمزانه ئيتر ده‌بى له‌ ئەرشيلى شيعرى داينرين، نه‌خير ده‌كرى به‌كار به‌يترينه‌وه به‌لام چۆن؟؟ له‌لايه‌كى ديكه‌شه‌وه جوړه تيكه‌هه‌لكيشيبه‌كه ئەم شيعره‌ى دروست كر دووه كه به‌ره‌و ناوه‌ى خو‌ى ده‌بزو. هه‌رچه‌نده له‌ توانايدا هه‌يه كو-ده‌لالات له‌ ده‌ورى خو-كو بکاته‌وه، له‌ بنه‌مايه‌كى بازنه‌بييدا پيکها‌ته‌كاني له‌ په‌يوه‌ندى دان. ئەوه‌ى ئەم شيعره‌ رزگار ده‌كات، ته‌نها ئەو رژانه نيئو ئەوه‌ى تره‌يه.

له شيعرى «سه‌ر»دا سى په‌يوه‌ندى دروست ده‌كات؛ ئەم سى په‌يوه‌نديه زۆر مه‌نتيقى له‌ ريگاي وپنه‌وه دروست بوونه:

١- له‌ په‌نجره‌ى ژووړيکه‌وه

كچيكي جوان...

٢- له‌ په‌رژيني باخيکه‌وه

باوه‌شى گول...

٣- له‌ گيرفانى منيشه‌وه

قه‌له‌مه‌كه‌م

(سه‌ريان هه‌ينايه‌ ده‌رى)

١- كچه‌كه‌ بۆ

دلخوازه‌كه‌ى

٢- گوله‌كان بۆ

منداله‌كان

٣- قه‌له‌مه‌كيشم بۆ شيعرى

تا پيکه‌وه

ويتنه‌ى هه‌ر هه‌مويان بگري!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌رام‌بهر ههر وینه‌یه‌ک کرده‌یه‌ک یا رووداو‌تیک هه‌یه و له‌کۆتایی‌شدا قه‌له‌مه‌که وینه‌ی ههر هه‌موویان ده‌گرێ، به‌لام ئه‌م زنجیره رووداوانه، یا ئه‌م زنجیره وینه‌یه‌که، به‌شێوه‌یه‌که دامه‌زراوان که به‌سه‌ره‌تایه‌ک ده‌ست پێ ده‌که‌ن و قه‌له‌میش، مه‌به‌ست له‌گرتنی وینه‌کانه‌ کۆتایی به‌م شیعره‌ ده‌هێنن، ده‌بنه‌ دوو جه‌مسهره‌ داخراوه‌که‌ی ئه‌م ده‌قه. هه‌روه‌ها له‌ نیوان «په‌نجهره» و «کچی جوان»، یا له‌ نیوان «په‌رژینی باخ» و «باوه‌شی گۆل»، یا له‌ نیوان «گیرفان» و «قه‌له‌م» هه‌یج جووره‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ناتاسایی دروست نه‌بووه. واته‌ شاعیر نه‌هاتوه‌ به‌وینه‌ی ساده، په‌یوه‌ندی ئالۆزمان بۆ دروست کات، به‌لکو به‌وینه‌ی ساده په‌یوه‌ندی ساده‌ی دروست کردووه، ههر ئه‌مه‌ش زمانی په‌خشان و بنه‌مای شاقوولی داوه‌ته‌ ئه‌م شیعره. واته‌ نه‌ ده‌توانن حه‌په‌سان دروست بکات، نه‌ ده‌شتوانن ئۆخرنێکی شیعریان پێ به‌خشی.

له‌ ئاستی کیشیش، له‌ نیوان دیری هه‌شت برگیه‌یی و چوار برگیه‌یی دارپێژراوه. ئه‌م کیشه‌ سووکه، هه‌نده‌ی تر له‌ خزمه‌تی زمانی په‌خشان ته‌واو بووه.

له‌م شیعره‌ فیکره‌ی «داهینان» یا «شیعر نووسین» کرۆکی باهه‌تی شیعره‌که‌یه. جووره‌ هاوته‌ریبیه‌که له‌ ئارادایه؛ ئه‌م هاوته‌ریبیه، جووره‌ رۆحیه‌کی ستوونی داوه‌ته‌ ده‌قه‌که. شیعری ستوونی، واته‌ «عه‌موودی» ته‌نها له‌ شیکلدا ستوونی نییه، به‌لکو له‌ بۆچوون و اتاکانیشدا ستوونییه. ستوونییه له‌ زه‌هندا، ئه‌م دیاردیه‌ به‌شێوه‌یه‌کی زه‌قتر له‌ مۆسیقا و هونه‌ری ته‌شکیلیدا به‌رچاوتره. واته‌ ئه‌و پێرسێکتیشه‌ی که سه‌رده‌می راپه‌ڕین ده‌یه‌یتیه‌ته‌ کایه‌وه، ته‌نها ههر چمکیه‌کی ته‌شکیلی نه‌بوو، به‌لکو بیناسازی و ئه‌ده‌بی و له‌ کۆتایییدا نه‌مه‌تیک بو له‌ بیرکردنه‌وه. گشت ئه‌م چمکانه، دواتر که‌وتنه‌ ژێر پرسیاره‌وه، شه‌شپالووییه‌کان، به‌ته‌واوی مه‌نزووریان تێکشاند و مۆسیقای جازیش، ئه‌و هاوته‌ریبیه‌ خلیچه‌یان سه‌ر له‌ نوێ دروستکردنه‌وه.

هاوته‌ریبی له‌ ئاستی وینه:

په‌نجهره = کچی جوان ----- < بۆ دلخواز

په‌رژینی باخ = باوه‌شی گۆل ----- < بۆ مندالان

گیرفانی کراس = قه‌له‌م ----- < بۆ شیعری

هاوته‌ریبی له‌ ئاستی کیش:

له‌ په‌نجهره‌ی ژوو‌ریکه‌وه = هه‌شت برگیه

کچیکی جوان ... = چوار

له‌ په‌رژینی باخیکه‌وه = هه‌شت

باوه‌شی گۆل... = چوار

له‌ گیرفانی منیشه‌وه = هه‌شت

قه‌له‌مه‌که‌م = چوار

هاوته‌ریبی له‌ ئاستی دیده یا جیهانبینی:

شیعر وه‌کو هه‌ستیه‌کی مرۆفانه‌ خه‌ون به‌ دونیایه‌کی هارمونی و یه‌کگرتوو و بێ خه‌م و خه‌فه‌ته‌وه‌ ده‌بینن، کچ بگاته‌ دلخوازه‌که‌ی و باوه‌شه‌ گولیش

بدریته‌ منالان و شیعریش له‌ سه‌رووی هه‌مووبانه‌وه‌ فره‌ فیکات!

ئه‌م هاوته‌ریبیه‌ که‌ خۆینه‌ر بێزار ده‌کات، وه‌کو جۆلانه‌یه‌که و له‌سه‌ر

ریتیه‌کی خا و دیت و ده‌چی! له‌ شوینیه‌کی دیکه‌ دینه‌وه‌ سه‌ر کیش له‌لای

شیرکو بیکه‌س، چونکه‌ ده‌کرێ وه‌کو باهه‌تیه‌کی رووتیش سه‌ر بکریت.

ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنج و تیبینی شیعره‌ کورته‌کانی شیرکو بیکه‌س

بکه‌ین، ئه‌وه‌ هه‌ست ده‌که‌ین که‌ له‌ زۆریه‌ی زۆریان به‌ ته‌کنیکیه‌کی تاییه‌ت

نووسراوان که‌ له‌سه‌ر هه‌مان هیلکار دارپێژراوان. به‌و واتایه‌ی که‌ بنه‌مای

شیعره‌کان ئاماده‌گیان له‌ زه‌هنی شاعیردا هه‌یه‌ پێش ئه‌وه‌ی

نووسراپیتنه‌وه، چونکه‌ زۆریه‌یان به‌م شێوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ دارپێژراوان: ده‌ق له‌

چهند توخمیک دروست ده‌پیت، ههر توخمه‌ و به‌وینه‌یه‌ک یا زیاتر ته‌عبیری

لێ ده‌کرێ و باشانبیش دوا توخم هه‌موو وینه‌کان له‌ ده‌وری خۆی کۆ

دهکاتهوه. ئهوهی لیتره شایانی باسکردنه، سروشتی وینهکانه و په یوه نهدیی نیوانیانه و په یوه نندی هه مووشیان به دوا توخم که قفلتی دهقه که ده دات (۵).

ئیمه برومان وایه که بنه مای شاقوولی و بنه مای بازنه یی په یوه نهدییان به باگراونده هونه ریه کانی شاعیره وه هه یه، له دوا پیناسه شدا په یوه نهدییان به جیهانگه رایبی شاعیره وه هه یه. دهشکرئ شاعیریک بو هۆیه کی دیاریکراو دوو دهق بهینینه وه به رهه م، به کیکیان سهر به بنه مایه ک بیت و ئهوی دیکه ش سهر به بنه مایه کی تر.

دهشکرئ له گشت ئه و هۆکار و فاکته رانه ش ورد بینه وه بو ئه وهی بزانیان فلانه جیهانگیری چون خه مالاوه و چین بنه ما فیکری و ژینگه یی و به لکو شو پینه وه ژیانامه ی نووسه ریک دیاریکرا، به لام مه به سستی ئیمه له م لیکو لینه وه ئه وه نیسه خویندنه وه یه کی ژیتیتیک یا سایکلوتزی ئه نجام بدهین، ده بی ئه وه ش بوتریت که ئاماژه کردن بو هه ندئ خال رهنه گه تیشک به او یترینه سهر هه ندئ قورئینی تاریک. هه رچه نده ئه وه ش ده زانیان که کاری ره خه دوزینه وهی که لینه تاریک و تنوکه کان نیسه، به لکو هینانه دی ده قیتیکی دیبه. واته ئیشی ره خه په نجه خستنه سهر «حقیقه ته کان» نیبه، هه ندهی ئه وهی به ره مه هینانی میتا - لۆنگاژیکه (۶). ئه م ده قه ش ده یه وئ له

(۵) بو نمونه بروانه شیعره کانی: «دوا وشه، ۲۷ جار، مشار، سهر، هه لوتست، هه نگوین و بو نالی، جۆگه».

(۶) میتا واته له پال. به مه به سستی به ره مه هینانی ده قیتیکی دی له پال ده قه ئه سلایه که. پیتگری «میتا» ده گه پیته وه بو سه رده می یۆنانی کۆن. وه کو ده لپن له سه رده می کتیبخانه که ی ئه سکه نده ریه، که به گه وره ترین کتیبخانه ی دنیای کۆن ده ناسریت، به شیک بو زانستی فیزیکی ته رخان کرابو، به لام برئ کتیب هه بوون زۆر به باشی نه ده توانرا پۆلین بکریت، ئه وانه بان له پال یا له ته نیشتی به شی فیزیک دانا و ئیتر پیمان ده و ترا «میتافیزیک» واته ئه و زانسته ی که له ته نیشتی به شی فیزیک دایه، پاشانیش ئه م به شه ده بیته به شیک سهر به خۆ له ده وری ئه و کیشانه چه ق ده به سستی که له ده ره وهی سروشتن یا له و دیوی سروشتن: مه به ست له دنیای غیب و بالا یه.

بانه تیک بکو لینه وه و سه رنجی سه رتا پای ئه و هیمایانه بدات که ده قیتیکی ئه ده بی دروست ده که ن، مه به ست له م سه رنجدان و تیبینیان هه ش ئه وه یه ئایا تا چ راده یه که ئه م هه موو هیمه گه له له نیتو ته ونیتیکی موته لازیمدا دروست بوونه (۷).

یه کیکی له و چمکانه ی که شاعیریک و ه کو بو دلیر خۆی پیتوه خه ریک کوردبوو، چمکی «جوانی» بو، له پال ئه م چمکه ش «ژن» وه کو بوونه وه ریک زۆر تاییه ت رۆ ده چیتته نیتو کیشه کانی شاعیره وه. ئه م کیشه یه ش له لایه ک په یوه ندی به ژیانی شار له وه هه یه چونکه له ته مه نی شه ش سالیدا دایکی شوو به جه نه رالیکی له شکر فیه رنسی ده کات و هه ست ده کات ئیتر له با وه شی گه رمی دایکی تو ره ه لده درئ، له لایه کی دیش، بو چوون و تیگه یشتنی بو دلیر بو چمکی «جوانی» خۆی له خۆیدا، له سه ر توند و تیژییه ک به نده و دووری فه لسه فی و رامانی هه یه. جوانی ئارامبه خش نیبه، به لکو سه رچا وهی نار هه تی و پاراییه. جوانی دیه نی میترگ و که ش و ئا و هه وا و هیمنی به هه شتیشی نیبه، به لکو هه و دایه که جه مسه ریک له ناو به هه شت و جه مسه ره که ی دیش له ناو قرچه قرچی دۆزه خ دایه. ئه مه و گشت ئه و شکستیانه ی که له کووچه کانی لاتینی به ده ست خۆشه ویستی و عیشقه وه چیتتی.

ئایا له م شیعه دی خواره وه هه ست به و دادرانه رۆحیه ی شاعیر ده کری؟ به لام پیتش وه لامدانه وهی ئه م پرسیاره ئایا چ چوارچیه یه که ده توانی ئه م کیشه یه میتافیزیکیه بگریته خۆ؟

(۷) رۆلان بارت، لیکو لینه وهی ره خه یی، سوئی، پاریس، ۱۹۶۴ و لا ۲۶۴.

بۆ خانىتىك (۸)

خانم، دەمەۋى لە قوۋلايى بېزارىم
قوربانگە يەكى (۹) ژىر زەمىنىت بۆ دروست كەم،
دوور لە ئارەزوۋى دىنيانە و دوور لە تەماشاي گالتە جارانه،
لە قوۋبىنىكى ھەرە تارىكى دلمىش،
لانە يەكت لە لاژوورد و ئالتونى خۆشە كرا بۆ ھەلگۆلم،
و ھە ھەرە سەرسوپىنترىن پەيكەر، لەو شۆينە بەرزىبىتەوہ.
بەدېرە برىقە دارە كانم، بەمىتالىكى بى گەرد داپوشراو،
بە قافىەى كرېستالين زانايانە بە خشراو،
بۆ سەرت تاجىكى زۆر گورەش دروست كەم.
لە ناو بەغىلىشىم، ئاي خانى فانى،
پالتۆ يەكت بۆ يدرووم، لە دەستوورى بەرىرەى
قورس و پىك، بەرگى ناوہوشى لە گومان،
ھەر چەشنى ھەشارگە يەك، ئەفسوونت بشارىتەوہ،
نەك بە مېروۋى نەخشراو، بەلكو بە ئەسرىنە كانم!
كراسەكە تېش بېتە ئارەزوۋە كانم، بلەرىنەوہ،
شە پۆل بدات، كاتى ھەلبەز و دابەز دەكات،

بەرەو بەرازىبە كانىش لاسەنگ بېت،
بۆ دۆلە كانىش كپ بېتەوہ،
ھەموو لەشە سپى و پەمە بېبەكت بە ماچ داپوشى،

لە حورمە تېشىم، پىلاۋىكى جوانى ئەتلەسىت بۆ دروست دەكەم،
مىل كەچى پېتە خوداۋەندىبەكت بن،
ھەپسى گوشرانىكى خاۋى بگەن،
ھەر چەشنى قالىبىكى دلسۆزىش جى پەنجەكانت بېارىزىن.
سەرەراى ھونەرى بەلەزم، ئەگەر پىم بكرى
بۆ پاژنەشت مانگىكى زىۋىن بتاشم،
ئەو مارەى كە ھەناوم دەگەزى
لە بن پاژنەكانتى دانىم،
بۆ ئەوہى بېشىلى و گالتەى پى بگەى،
شازادەى سەرگەوتوو و بەرەكەتى سەرفرازى،
ئەم دەعبايە پر لە قىن و كلىپە دارە.

بېر كەردنەوہ كانم و ھەكو مۆمى رېزكراۋ بېبىنى
بەرامبەر بە قوربانگەى گولزار بەشازادەى عازەبان،
بىمىچى شىن ئەستېرە پىژكات،
بەچاۋانى پر گرەوہ ھەمىشە تەماشات كات.
ھەر و ھەكو ئەوہى كە ھەموو لەشم بتتازىزىنى و بتبەرستى،
ھەموو شۆينى دەبىتە بنژوان (۱۰) و بخوور و مېبىر (۱۱)

بەبى وچان بەرەو روۋى تو، بەرەو تروپكى بەفرىن
لە چەشنى ھەلم روۋى باھۆزم بەرز بېتەوہ.

(۱۰) Benjoin: جۆرە شلە يەكى بۆن خۆشە لە جۆرە دەرەختىكەوہ دەردىت كە لە ولاتى
ھىندوستاندا دەرويت. بە عارەبى (لبان) پى دەلېن.
(۱۱) Myrrhe: جۆرە شلە يەكى بۆندارە لە دار و دەرەختەوہ پەيدا دەبن: بە عارەبى
(مر الصحراء) پى دەلېن.

(۸) گولتى خراپە، بۆدلىر، وەرگىرانی ئەحمەدى مەلا، ئاراس، ھولېر، لا ۱۰۴.
(۹) قوربانگە Autel: مېزىكى تايبەتە، لە تەختە يا لە مەرمەر دروست دەكرىت،
نوئىزى لە دەور دەكرىت، تايبەتە بە كاسولېكىبەكان.

له كۆتاييدا، بۆ ئەو ەي رۆلى مەريەم تەواو بکەي،
 بۆ ئەو ەي ئەقین و بەر بەري تیکەل و پیکەل بکەي
 وەك لەزە تیکي رەشي حەوت گوناھە گەورەكە!
 جەللادیکي پر لە پەشيمانی، حەوت چەقۆي زۆر
 تیز دروست دەکەم، ەەر چەشني ئەکرۆپا تیکي بێ ەست
 ەەرە قوولایي خۆشەويستیت دەکەمە نیشانە،
 دەيچەقینمە ناو دلێ پەلەقاژەت،
 دەيچەقینمە ناو دلێ خوتناويت، دەيچەقینمە ناو دلێ داچۆراوت.

لەم شیعەرەدا، بۆدلیر دەمی ئاراستەي خانمیک دەکات و لەگەلێ دەدوێ.
 ناو نیشانی تیکستە فەرەنسییەکە (Madone)؛ عەدەتەن «مادۆن» واتە
 «خانمەکەم»، تیرمیکە بە مەريەمی دایکي عیسا دەوتریت، بەلام بۆدلیر
 وەکو میتافۆر لە جياتي خانمیکي دیکە ەللیبژاردووه. راستە لەم شیعەرە
 ەست بە سەرەتایەك دەکەین و لە ەمان کاتیشدا کۆتایییەك لەبەرچاوه
 ئەویش: «حەوت چەقۆي زۆر / تیز دروست دەکەم، ەەر چەشني
 ئەکرۆپا تیکي بێ ەست / ەەرە قوولایي خۆشەويستیت دەکەمە نیشانە، /
 دەيچەقینمە ناو دلێ پەلەقاژەت، / دەيچەقینمە ناو دلێ خوتناويت،
 دەيچەقینمە ناو دلێ داچۆراوت». بەلام با بزانی ئەو ەي لەم نیاوانە
 دەمیتنەوه چۆن بنیات نراوه و کەرەسه و مادەکانی چین؟

سەرەتا لەوه تیدەگەین کە لە مەفهوومیکي ئەبستراک، واتە موحەرەد
 ئەویش «بیزارییە» فەزایەکی مادی دروست دەکات، یا راستر وایە دەیکاتە
 فەزایەکی مادی و لەو فەزایە مادییە کەرەسهکی مادی تیا دادەمەزرتین
 ئەویش «قوربانگەیه»، پاشان لە «قورئینیکی ەەرە تاریکی دلێش»،
 لانەیکە لە لاژەوورد و ئالتسونی خۆشەکراو ەلەدەکۆلێ». با بەزنجیرە
 کەرەسه شیعرییەکان کۆ بکەینەوه:

۱- لە قوولایي بیزاریی دروستکردنی قوربانگە؛

- ۲- لە قورئینی ەەرە تاریکی دل؛
- ۳- ەەرە سەر سوپینترین پەیکەر لەو شوینە بەرز بیتتەوه؛
- ۴- بۆ سەرش تاجیکي زۆر گەورە؛
- ۵- دوورینی پالۆیە کیش لەناو بەغیلی؛
- ۶- کراسیش بیتتە ئارەزووی شاعیر؛
- ۷- لە حورمەتیش پیلادویکی جوانی ئەتلەسی دروست دەکات؛
- ۸- بۆ پاژنەش تاشینی مانگیکی زیوین؛
 (دوای کۆتایي ەیتان بەدروستکردنی ئەم پەیکەرە جوانە)؛
- ۹- رۆحی شاعیر بەرەو ئەو پەیکەرە بەرز دەبیتتەوه.

بەشی کۆتایي:

له كۆتاييدا، بۆ ئەو ەي رۆلى مەريەم تەواو بکەي،
 بۆ ئەو ەي ئەقین و بەر بەري تیکەل و پیکەل بکەي
 وەك لەزە تیکي رەشي حەوت گوناھە گەورەكە!
 جەللادیکي پر لە پەشيمانی، حەوت چەقۆي زۆر
 تیز دروست دەکەم، ەەر چەشني ئەکرۆپا تیکي بێ ەست
 ەەرە قوولایي خۆشەويستیت دەکەمە نیشانە،
 دەيچەقینمە ناو دلێ پەلەقاژەت،

دەيچەقینمە ناو دلێ خوتناويت، دەيچەقینمە ناو دلێ داچۆراوت.

لیرە لە بارەي کیشەوه، بۆدلیر لەسەر کیشي ئەسکەندەري نووسیویەتی،
 واتە ەەر دیرەي دوانزە برگەیه و سەر واکانیشی بەم جۆرەن:
 (AA;BB;CC;DD). واتە بە کیشیکي تەقلیدی داریژراوه، بەلام لە
 دەلالات و واتاکان ەست ناکریت، ستوونییە.

بەلام لیرە ەمان پرسیار دوویات دەکەینەوه، چ پەيوەندییەك لە نیاوان
 سەرەتا و کۆتایي ەیه، چ پەيوەندییەك لە نیاوان زنجیرە «رووداوەکان» دا
 ەن، چۆن پەيوەندییەك لە نیاوان بەرجەستەیک و وەسفکردنی ئەو

بهرجهسته دروست بووه و چوئیش په یوهندی له نیوان چمکی موجه‌رهد و هه‌ستپیکراو دامه‌زراوه؟ بو نمونه ئەم په یوه‌ندییانه شی ده‌که‌ینه‌وه:

۱- له قوولایی بیزاریی دروست‌کردنی قوربانگه: دوور له ئاره‌زووی دنیا یانه و له ته‌ماشای گالته‌جارانه.

۲- له قوژبنی هه‌ره تاریکی دل: دروست‌کردنی لانه له لاژه‌وورد و ئالتوونی خو‌شه‌کراو.

۳- هه‌ره سه‌رسورپنترین په‌یکه‌ر له‌و شوینه به‌رز بیته‌وه: به‌ دیره بریقه‌داره‌کانی شاعیر و به‌ میتالی بیگه‌رد ئەو په‌یکه‌ره داده‌پو‌شری.

۴- بو سه‌ریش تاجیکی زور گه‌وره.

۵- دوورینی پالتویه‌کیش له به‌غیلی: قورس و ریک، به‌رگی ناوه‌وه‌شی له گومان.

۶- کراسیش بیته ئاره‌زووی شاعیر: شه‌پۆل بدات کاتی هه‌لبه‌ز و دابه‌ز ده‌کات.

۷- له حورمه‌تیش پیتاویکی جوانی ئە‌تله‌سی دروست ده‌کات: ملکه‌چی پتیه‌ خوداوه‌ندییه‌که‌ی بیت، چه‌پسی گوشرانیکی خاوی بکات.

ده‌توانین بگه‌ینه چه‌ند ئە‌نجامیک: شاعیر له چه‌ند ئاستیک شیعه‌که‌ دروست ده‌کات، رووداوه‌کان یه‌ک له‌ دوای یه‌ک شو‌ر ده‌بنه‌وه، به‌بی ئە‌وه‌ی چوو‌بیتنه ژیر رکیفی مه‌نتیقی گیرانه‌وه، په‌یوه‌ندییان به‌ یه‌کتره‌وه له‌سه‌ر ئاستی په‌یوه‌ندی ناوه‌کی و شیعه‌ری دروست بووه، نه‌ک ده‌ره‌کی و په‌خشان، تیکه‌ه‌لکیش‌کردنی چمکی ئە‌بستراکت به‌چمکی مه‌حسوس و هه‌ستیه‌وه، کاریکی ئاسان نییه بو ئە‌وه‌ی ئوخ‌ژن لای خو‌ینه‌ر دروست کات. هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی زه‌ینی و په‌یوه‌ندی واقعییش له ئارادایه، واته هه‌موو وینه‌کان له ناوه‌وه‌ی هه‌ست و ویت‌دانی شاعیر دروست بوونه، به‌لام له واقعی ده‌ره‌کییه‌وه که‌ره‌سه‌کانی ده‌قو‌زیته‌وه، واقعییش له چمکی تاین و مسیت کوی کردوونه‌ته‌وه. لیره ده‌بینین چو‌ن وینه له مندالدانی خه‌یال‌کردنه‌وه هات‌وته خوار.

ده‌کری نمونه‌کانی په‌یوه‌ندی ئە‌بستراکت و مه‌حسوس به‌م شیوه‌یه بن:

«دروست‌کردنی پالتو له به‌غیلی، دروست‌کردنی پیتا له حورمه‌ت».
گرینگی ئەم دوو په‌یوه‌ندییه نه‌ک ته‌نها له‌به‌ر ئە‌وه‌یه له نیوان ئە‌بستراکت و مه‌حسوس دروست بوونه و به‌س، به‌لکو گرینگی له هه‌لب‌ژاردنی وینه شیعه‌رییه که خو‌به‌تی. چو‌ن ده‌کری بنه‌مایه‌کی شاقوولی بده‌ینه ئەم بنه‌مای ئەم شیعه‌ری که له سیمای ده‌رکی سه‌ره‌تا و کو‌تایی هه‌یه، به‌لام له په‌یوه‌ندی ناوه‌کی شیعه‌رییه، نه‌ک په‌خشان؟ هیچ ئاماره‌یه‌کیش بو زه‌مه‌نیتی دیار‌یکراو ناکات، ئە‌مه‌ش ئە‌وه ناگه‌یه‌نی که ئەم ده‌قه له نا- زه‌من ده‌ژیت، به‌لکو ده‌کری بیته به‌شیک له ئیستایه‌مان؛ هه‌ر ئە‌مه‌شه سیحری ده‌قی ئافرتندراو به‌چمکی زه‌مه‌نییه‌وه.

سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ی که سه‌رتاپای «گولی خراپه» له‌سه‌ر کیشه ته‌قلیدییه‌کان دار‌پ‌ژراوه، هه‌رچه‌ند بو‌دلیر خاوه‌ن شیعه‌ری سه‌ره‌ستیشه، به‌لام کاتی باس له نو‌یخو‌ازی ده‌کری، ئە‌وه بو‌دلیر ده‌که‌نه ده‌سپیش‌خه‌ری ئەم چمکه. ناکری شاعیریک ته‌نها بو سه‌رده‌م و چاخیکی دیار‌یکراو به‌نو‌یخو‌از بد‌ریته قه‌له‌م، یا ئە‌و، واته فلانه شاعیر نو‌یخو‌از نه‌بووه، یا ئیمه به هه‌له له چمکی نو‌یخو‌ازی گه‌یشتو‌وین، یا ئە‌وه‌تا نو‌یخو‌ازی و مو‌دیل له یه‌کتر جودا نه‌کراوه‌ته‌وه. له‌مه‌ر شیعه‌ری هاوچه‌رخیشه‌وه ده‌لی: «شیعه‌ری هاوچه‌رخ (مۆ‌دیرن) په‌یوه‌ستی خو‌ی له‌گه‌ل تابلو و مو‌سیقا و په‌یکه‌ر و هونه‌ری ئە‌ره‌بیتسک و فه‌لسه‌فه‌ی گالته‌جا‌ر و زه‌هنیه‌تی ره‌خه‌گرانه ئاشکرا ده‌کات و زور به‌چینه‌وه‌ش به‌هه‌موو هونه‌ریکی دیکه‌وه په‌یوه‌ند‌داره (۱۲)».

له قو‌ناغیکی دیار‌یکراوی ئە‌ده‌بیاتی کوردی، شاعیری نو‌یخو‌از ئە‌و شاعیره بووه، به‌بو‌تیه‌یه‌وه به‌ره‌و رووی لایه‌نیتی سیاسی، ر‌ژیمیتیکی دیار‌یکراو بو‌ته‌وه، نو‌یخو‌از بووه له واتا نه‌ک له ر‌یگاکانی ده‌ر‌پ‌ین؛ واته نو‌یخو‌ازی زباتر مو‌ردایف بووه له‌گه‌ل هه‌لو‌یستی سیاسی تا له هه‌لو‌یستی

(۱۲) هینری میشونیک، مؤ‌دیرنیتی مؤ‌دیرنیتی، فو‌لیو، پاریس، ۱۹۸۸، لا ۱۱۰.

هونه‌ری و ئەدەبی. ئەمەش هەندەیی دیکە کیشەیی داھینانی ئەدەبی ئالۆزکردوو. ئیستاش شاعیرگەلیکمان هەن رەنگی سیاسەتی لێ دامالی، دنیاویەکی کالۆکچی هونەری دەمیتیتەو. چونکە جیهانی سیاسەت تووشی وەرچەرخان دەبێ و چمکەکانی نیشتمان و ئازادی و بەرگری دەگۆرین، بەو مانایەیی کە پەيوەندییەکانمان لەگەڵ ئەو زاراوانە تووشی گۆرانکاری دین، ئەو ئەدەبی بو ئەو وەزبفانە نووسراونەتەو، لە هەرەکەت دەکەون و وەکو ئەرشیفی ئەدەبی سەیر دەکری، گرینگیان تەنھا گرینگییەکی میژوویی، یا کۆمەلایەتی هتد دەمیتیتەو.

لە شیعریکی دیکەدا بۆدلیتر شیعری «پشیلە» بە چرکەساتیک دەست پێ دەکات، بە فرمانی بکەر، بەلام ئا بەم شتوویەیی شۆر دەبیتەو:

پشیلە (۱۳)

وەرە سەر دلێ عاشقم، پشیلە جوانەکەم،

چرئوکی پشیلەکانت راگرە،

با خۆ نوقم کەمە نیو چاوه جوانەکانت

کە تیکەلی میتال و ئاقیقن.

کاتی پەنجەکانم ئازادانە بەسەر سەرتا،

بەسەر پشتی نەرمتا نەوازش دەکەن،

دەستم مەستی ئۆخژن دەبیت

کە بە لەشی کارەبابەخشت دەکەویت،

بەخەیاڵ ژنەکەم دەبینم، تیروانینەکانی،

وەک هی تۆبە، ئازەلی خوشەوپیست،

قوول و سارد، چەشنی ڕم دەمپێ و لەت و پەتم دەکات،

لەسەر تا نووکی پشیش،

(۱۳) گۆلی خرابە، بۆدلیتر، وەرگێرانی ئەحمەدی مەلا، ئاراس، هەولیر، ۴۸.

ئاوازیکی ناسک، گولایکی ترسناک،

بە دەوری لەشی رەشتالەیدا دەخولیتەو،

جاریکی دیش لەم شیعەرەدا بۆدلیتر بانگی ئەوی تر دەکات، لێرە ئەوی تر «پشیلە» شاعیر دەچیتە دیالۆگیکی یەکتاییەو، بەجۆرە مۆنۆلۆگیک دەکری بچویندێر! لە ریتگای ئەو زیندەوەرە ئەفسوون بەخشە، شاعیر رۆ دەچیتە جیهانە تایبەتیەکی خۆیەو. چمکیکی واقیع دەگری و لە ریتگای وینەو دەروازی خەیاڵ دەکاتەو و نەک تەنھا شاعیر خۆی، بەلکو جیهانیش نغزۆی ئەو دنیا ئەندیشەبازییە دەکات. سەرەتای شیعەر بەفرمانی بکەر ئەویش: «وەرە سەر دلێ عاشقم» دەست پێ دەکات و بە «ئاوازیکی ناسک، گولایکی ترسناک / بەدەوری لەشی رەشتالەییەدا دەخولیتەو». کۆتایی دیت.

دیسانەو لە ریتگای پەيوەندییەکان بچینە نیو تەونی ئەم شیعەرە، پەيوەندی لەلای بۆدلیتر یەکتیکە لە کۆلەگە هەرە پتەوکانی ساخوقمانی قەسبە، هەر بۆبەشە ناوینشانی شیعریکی گرینگی خۆی ناودەنیت «پەيوەندییەکان»، هەلبەتە لێرە دەبێ لەژێر رۆشایی فەلسەفەیی ئەفلاتون ئەم چمکە بخویندێتەو؛ بەو مەبەستەیی هەر هێماپەک ئامازە بو دنیاویەکی دیکە دەکات. دەکری سەرنجی ئەم پەيوەندییە بێدیت:

با خۆ نوقم کەمە نیو چاوه جوانەکانت / کە تیکەلی میتال و ئاقیقن.

کاتی پەنجەکانم ئازادانە بەسەر سەرتا، بەسەر پشتی نەرمتا نەوازش دەکەن / دەستم مەستی ئۆخژن دەبیت.

بەخەیاڵ ژنەکەم دەبینم / تیروانینەکانی، وەک هی تۆبە، ئازەلی خوشەوپیست، قوول و سارد، چەشنی ڕم دەمپێ و لەت و پەتم دەکات.

شاعیر بەجۆرە تراژیدیە کۆتایی بەشیعەرەکی دەهیت: «لەسەر تا نووکی پشیش، ئاوازیکی ناسک، گولایکی ترسناک، بەدەوری لەشی رەشتالەیدا دەخولیتەو».

پهنگبې بۆدلیر شاعیری کۆکردنه و دیاره تییه کان بیت، بهلام له ریگای ناویتییه کی شاعیری زور پته ووه دهیانگریته ووه. هه موو دیاره تییه ک کۆ ناویتییه و هه موو کۆکردنه و دیه کیش بهی سیحری سه نعه تی شاعر ناتا ووه.

خیرا شاعیر، هه ر له سه رتاوه باسی کۆتایمان بۆ دهکات، وه کو نه ووی به هیزتیکی نادیار هم چمکه زه مه نییه که له دوو توپی شاعره که دا ههن، کۆ بینه ووه. له چاوی پشیله ووه هه ست به تراژیدیای خوی دهکات؛ نه ویش له م پیه وندییه قووله، تاکه، دهگمه نه دا روون ده بیته ووه: «چاوه جوانه کانت که تیکه لی میتال و ئاقیقن»: جوانی له پال ساردی میتال هه موو کاره ساته کانی شاعیرمان بۆ یه کتالا دهکاته ووه. بۆیه شتیکی نامۆ نییه کاتج به ره و کۆتایی شاعره که ده بیته ووه و شاعیر هه موو رازه کانی خوی، رازه تراژیدییه کانی خویمان بۆ ده درکیتن: تیروانیی ژنه که ی شاعیر وه کو هی پشیله که وایه: قوول و سارد، چه شن رم شاعیر له ت و په ت دهکات! بهلام هه ر نه مه کافای نییه، بۆ نه ووی تراژیدیا بگاته ترۆپکه سروشتییه که ی خوی و شاعیر له نیوان مه رگ و ژیان به جی بهیلتی: ئاوازیکی ناسک، گولاویکی ترسناک / به ده وری له شی ره شتاله یدا ده خوولیتته ووه. «دهنگ و بۆن، یه که میان دلخۆشکه ر و سه رسورینه ره و ئاراسته ی گوئ ده کری، نه ویتتر کوشنده و ترسناکه، ئاراسته ی ههستی بۆنکردن ده کری. یه کیکیان داوه تی شاعیر دهکات بۆ به رزبونه ووه و ته سامی نه ووی تر به ره و خه رهنده گهنده له کان شوپی دهکاته ووه. ئا نه مه یه ساختومانی شاعر لای بۆدلیر که خوینهر تووشی رشانه ووه دهکات، چونکه مه رگ له سه ره ووه باله فریتی و جوانیش وه ک ئاوازیکی دهگمه ن دنیا دهته نی!

هه لبه ته نه م نه فسوونه نه ک بازنیه له بنه مادا، به لکو بازنیه له جه وه ری ده لالاته کاندایا، بازنیه له روانین و روانگه و دیده نیگای شاعیر. بۆدلیر له دیوانی «گولی خراپه»، واته له شاعره هه ره به ناویانگ و

دهگمه نه کانی ته نه ها هه وت جارمان «رۆژتیکیان و شه ویتیکیان و جارتیکیان (۱۴)» ی به کار دهین، بهلام بهی نه ووه سه ره تایه کی کۆنۆلۆژی بیت و ده زووی هه کایه تیکی شاعیرمان بۆ ده ستیشان کات؛ به پیچه وانه ووه، هه ندی جار به شتییه کی نادیار و هه ندی جاریش وه کو زه مه نیکی ئیحتیمالی به کاری دهین و ته عبیر له چمکیکی زه مه ن دهکات، بهلام له زه مه نی شاعیری. کاتیکی موفرده یه که، دیره شاعیری، وینه یه که نامازه بۆ به رجه سته یه کی ده ره کی دهکات، واته ده ستیشانی مه رجه عیکی دیاریکراو دهکات، دهقی شاعیری تووشی خه ره ندی گه رانه ووه و کۆبیکردن دیت. چونکه ده بی شاعر له بهر سیبه ری ئیحا، به نامازه ناو له دنیا بنی. ئیحا هیز و پیتر ده به خشیته وینه، نامازه توانستی زیندووی ده بی.

زور جیاواز له گۆران (۱۵)، بۆدلیر ته ماشای سروشت دهکات و له گه لی ده ووی، هه لبه ته نه گه ر له لای رۆمانسییه کان، سروشت دایکیکی میه ره بان بیت و ئینسانیش وه کو توخمیکی نه م سروشته ئاره زووی نه ووه بکات بگه رپته ووه باوه شی نه م دایکه میه ره بانه و له دنیا ی جه نجال دوور که ویتته ووه، بهلام له لای سه مبولیستیکی وه کو بۆدلیر سه رتا پای هاوکیشه که سه روین ده بیت. لای گۆران سروشت نه وجیگا بیگه رد و پارا و خه یالنامیه که ئینسان داوه ت دهکات و له دنیا ی جه نجال دووری ده خاته ووه، سروشت باوه شی دایکیکی میه ره بانه مرۆف راده نه نی.

گۆران یا خوی به سروشت به راورد دهکات وه کو له شاعیری «پایز!» یا وه سفی سروشت دهکات بۆ نمونه شاعیری «هه وری پایز»، «سه وزه گیای

(۱۴) بۆ رۆژتیکیان پروانه نه م شاعیرانه: «سزای لووت بهرز، XVI»، «شه ویتیکیان له ته نیشت... XXXII»، «شازده، CXV»، «دوعا و نزای شه پتان، CXX»، بۆ شه ویتیکیان پروانه: «بۆ نه و ژنه ی که زور دلخۆشه، V»، هه ره ها بۆ جارکیانیش پروانه: «دان پیانان، XLV»، «پشیله، LI». گولی خراپه، بۆدلیر، وه رگیتیرانی نه ممه دی مه لا، ئاراس. هه ولیتر.

(۱۵) بۆ نمونه شاعره کانی دیوانی «سروشتی جوان».

پایز»، «دیمه نیکی به هار»، یا تکا له سروشت ده کات، «ئە ی گە لاویژا!»، یا به سهرهات و حه کایه تی ئەستیره به کمان بۆ ده گێرتنه وه، له «به سهرهاتی ئەستیره به ک» هتد. وه نه به ئه م شیعرا نه دلگیر نه بن، به پێچه وانه وه رهنگبێ له هه موو شیعره کانی گۆران پوختتر و شاعیریانه تر دارپێژابن، به لام ته جاووزی ئینتیباع ناکهن. سروشت تابلۆ به کی شهنگه و ئە گه ریش نووقسانی تیدابیت، ئە وه ته نها هه ر به «به زی (۱۶)» ئە و نووقسانییه ته واو ده بیت. رهنگبێ ئە م بۆچوونه ی که له مه ر سروشته وه لای گۆران خه ملابیت، شاعیر گه لیکه ش بگرتنه وه؛ شیعری کوردی له دوا پیناسه دا، ئینتیباعانه سه یری سروشتی کردوه. سروشت له چیا و چۆل و دارو ده وه و به فر و باران و ره شه با و سه هۆ له ندان و خه زان و وه رزه کانی دی دیمه نی سروشت ته واو ده کهن. له کۆتاییدا په یوه ندی له گه ل سروشت له یتگی وه رز و گۆران کاریبه رووکه شییه کانی ها تۆته دی. که چی ئە م دیده نیگایه، لای رۆمانسییه کانی سه ده ی نۆزده می فه ره نسیش به ته واوی ته جاووز کراوه. به کتیکه و ه کو لامارتین، له شیعری ده رباچه که به یه که مین شیعری رۆمانسی ده ژمه یردی، شاعیر باس به نه بره به کی مرۆفانه ی زۆر قووله وه، ته عبیر له پارای ئینسان به رامبه ر به قه ده ر و چاره نووس ده کات:

«ئا به مجۆره، هه میشه به ره وه که ناره نوویه کان پاپێچراوین،

به ره وه شه ویکی ئە به دی بێگه رانه وه

ئه ری قه د ده بی بتوانین له سه ر ئوقیانووسی ته مه ندا

بۆ ته نها رۆژبیکیش له نگه ر فری ده بین؟»

خۆ له لای بۆدلیریش، جارێکیان به ژێر په ره مووچیدا ئە م دیره شیعره له دایک ده بن: «شیت و شه یدای سروشته (۱۷)، به لام ئە مه گه لی به توانج و ته وسه وه باس له قرچۆکیکی ئە و سه رده مه مان بۆ ده کات، هه ر وه کو ئە وه ی

(۱۶) دیوانی گۆران، به رگی یه که م، کۆری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۸۰، لا ۱۰.

(۱۷) گۆلی خراپه، بۆدلیر، وه رگێرانی ئە حمه دی مه لا، ئاراس، هه ولیر لا ۱۸۴.

ئە م سیفه ته ه ی خه لکانی بلح بیت. چونکه بۆدلیر شاعیری شاره و سروشت بۆ ی: «په رستگایه که له کۆله گه زیندوه کانیه وه / ده نگه ده نگه تیکه ل و پیکه ل به رز ده بنه وه، / مرۆف به ته نیشت جه نگه لی ره مزدا راده بووری / به ته ماشا کوردنیکی ئاشاوه ده روانی (۱۸). چونکه سروشت به بۆچوونی دی، ره مزن بۆ شتی په نهان و رازه بیکۆتاییه کانی ده روون.

بۆدلیریش باسی سروشتی کردوه، یا چاکتر وابه بلتین ئە ویش له گه ل سروشت ده ووی و ناو نیشانیکی تایبه تیشی لی ده نی، به لام به ته واوی له رچه ی رۆمانسییه کانی پیش خۆی دوور ده که ویتنه وه و ده چیته ناخی توخمه کانا، جا ئە گه ر ئە و توخمانه راسته وخۆ توخمی سروشتی بن یا به رجه سته به کی دیکه بن، یا بوونه وه رتیکه کیاندار بیت. لای بۆدلیر شتی رۆحله به ر و بی رۆح له شیعره کانی جودا ناکرتنه وه. با ئە م شیعره بخوینینه وه که ناو نیشانی «کیمیای بازار» ی بۆ هه لبژاردوه:

کیمیای بازار (۱۹)

سروشت! یه کتی به جۆش و خرۆش داده گیرسینی،

یه کتیکه دی پرسه ی خۆی تیا دا ده رژینی،

گه ر به یه کتی بلتی: گلکۆ!

به ئە وه ی تر ده لتی: ژیان و ده ره وشانه وه!

ئارمیتسی نه ناس به دیارمه وه یه و،

هه میشه ش ده متۆقینی،

له نیو هه موو کیمیانا سه غه مگینه کانا؛

به میدام ده چوتینی،

به هۆی تۆ زبیر ده که مه ئاسن و

(۱۸) گۆلی خراپه، بۆدلیر، وه رگێرانی ئە حمه دی مه لا، ئاراس، هه ولیر لا ۲۲.

(۱۹) گۆلی خراپه، بۆدلیر، وه رگێرانی ئە حمه دی مه لا، ئاراس، هه ولیر لا ۹۳.

بههشتیش به دۆژ؛

له ناو کفنی ههورانیشتدا

لاشه‌ی مردوویه‌کی تازیز ده‌دۆزمه‌وه.

له که‌ناری ئاسمانیشتدا،

تابوته هه‌ره مه‌زنه‌کان دروست ده‌که‌م.

به‌لام لای شێرکۆ بێکه‌س سروشت له پێوه‌ریکی زه‌به‌لا‌حدا وینیه‌ی ده‌گیرێ، له نێوان ئاویتته‌ بوونیکی سۆفیمه‌ش‌ه‌بانه و حه‌په‌سانیکی رۆمانسییانه، دیده‌نیگایه‌ی مه‌لحه‌می ته‌واو روانگه‌ی شاعیر داگیر ده‌کات. ئه‌ویش به به‌کارهێنانه‌ی پالئه‌وانی میلیلی که زۆریه‌یان له «توحفه‌ی موزه‌فه‌رییه» باسکراون و خوشی، واته شاعیر به‌ئاسانی ده‌مامکی وان هه‌لده‌گرێت. کاتیک شیعری شێرکۆ بێکه‌س ده‌خوێنینه‌وه، به‌ئاسانی ده‌کرێ له جیاتنی لاس، فه‌ره‌اد دابنێین و له جیاتنی زینیش خه‌زال، واته ئه‌م پالئه‌وانه عاشقانه‌ی چاخه‌کانی ناوه‌ند، ته‌نها ته‌عبیر له عیشقیکی بێ سنوور و سووتان ده‌که‌ن له‌و بواره. له‌م دیده‌نیگایه‌وه، سروشتیش وه‌کو مرۆف، وه‌کو پالئه‌وانه‌کان دینه‌ زمان و هه‌موو شتیک زل دیاره. له لایه‌ک سروشت: «ته‌ویلی شاخ لاپه‌ره‌ی به‌رینی سه‌رته (٢٠)» له لایه‌کی دیش مرۆفه‌که خۆی سیمایی پالئه‌وانانی حه‌کایه‌ته‌کان: «ئه‌مه‌وی بچمه‌ ناو نیگای / ئه‌و هه‌وره‌وه هه‌موو رۆژی خۆی له کاکۆلی و په‌رچه‌می...».

له راستیدا، شێرکۆ بێکه‌س له زۆریه‌ی زۆری شیعره‌کانی حه‌کایه‌تمان به‌شیعیر بۆ ده‌گیرێته‌وه. ئه‌م ته‌قلیده‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ چاخه‌کانی ناوه‌ند، چ له ناو کورده‌واری چ له ته‌قلیده‌کانی فه‌ره‌نسی؛ واته له قه‌سیده‌کانی «ژیسټ -geste-»ی فه‌ره‌نسی، که له‌سه‌ر کیشی ئه‌سکه‌نده‌ری ده‌نووسران و باسیان له جوامیری و شه‌ر و شو‌ر و تازایه‌تیان ده‌کرد، دو‌اتریش توخمی مێینه‌ی تیا ده‌ئاخانیته‌ت، ئیتر باس له عیشق و چیرۆکه‌ درێژه

(٢٠) برامپۆک و گۆرانی به‌فر و مندالبیم.

سه‌رسوڕینه‌ره‌کانه‌مان به‌شیعیر بۆ ده‌گیرینه‌وه. له ده‌ستوره کوردیه‌کانیش، هه‌لبه‌ته ئه‌م حه‌کایه‌تانه له دیواخانه‌کان له لایه‌ن شایه‌ران و ده‌نگبێژه‌کانه‌وه ده‌وتران. یه‌کی له خه‌سه‌له‌ته‌کانی ئه‌م حه‌کایه‌تانه ئه‌وه بوو که ده‌هۆترانه‌وه، چونکه له راستیدا بۆ گۆرانی ده‌نووسران. له‌و سه‌رده‌مانه شیعیر بۆ گۆرانی وتن بوو و رووداوه‌کانه‌مان به‌شیعیر ده‌هۆنییه‌وه و گوێگرانیشت مێشکیان به‌و سترانه‌ زاخاوه‌دا. ئه‌و جوژه شیعرانه داپیره‌ی رۆمان، چونکه حه‌کایه‌تی شیعرین. کاتیکیش فه‌ره‌نسییه‌کان به‌و چیرۆکه‌ درێژانه‌ ده‌لێن «رۆمان» هۆی خۆی هه‌یه: چونکه ئه‌و حه‌کایه‌ته هۆنراوانه‌ی سه‌ده‌کانی ناوه‌ند به‌زمانی رۆمانی ده‌نووسران، مه‌به‌ست له‌و زمانه‌یه که ده‌میک نه‌بوو له‌لاتینی جودا بووبوو و هیشتاش به‌ته‌واوی نه‌بووبوو زمانی فه‌ره‌نسی.

شێرکۆ بێکه‌س شوێنیی ئه‌م ته‌قلیدانه ده‌که‌ویت له نووسینه‌وه‌ی چیرۆکه شیعیر و رۆمانه شیعیر و قه‌سیده مه‌لحه‌مییه‌کانی که زۆریه‌یان بنه‌ما شاقوولیان هه‌یه، به‌لێ له‌و ته‌رحه سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ده‌هینێ، به‌لام هه‌نده‌ی توخمی گیرانه‌وه‌ی تیه‌ه‌لکیشی ده‌قه‌کان هه‌نده توخمی شیعیری تیا نییه. راسته ده‌کرێ ئه‌وه بلێین که ئه‌م شیعرانه شیعیری سه‌ره‌ستن و ئیتر شیعیر به‌مجۆره ده‌نووسریت، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وردی چاو به‌شیعیره‌کانی شێرکۆ بێکه‌سدا بخشینین، ئه‌وه ته‌نها هه‌ر «ته‌نویح» له‌سه‌ر کیشی دوو برگه‌یی: ٢/٤/٦/٨/١٢ (٢١). ئه‌م قه‌سیده‌مانه زۆریه‌یان بنه‌مایه‌کی شاقوولیان هه‌یه.

به‌که‌رت کردنی چوار برگه‌یی سه‌رتاپای «برامپۆک و گۆرانی... ده‌هۆنیته‌وه» له کاتیکدا نه‌فه‌سی مه‌لحه‌می و هه‌لبه‌ز و دابه‌زی رووداوه‌کان، پێوستی به تیکه‌لییه‌کی زیاتره تا‌کو رۆحیکی درامی

(٢١) پروانه: شێرکۆ بێکه‌س، خاچ و مار و رۆژمیری شاعیر، ١٩٩٧، لا ٥ تا ٩،

هه‌روه‌ها لا ١٤٠.

ته‌واوی بکاته بهر. لیره مه‌به‌ست به‌دیری کورت و درێژ نییه، به‌لکو له
جوژی برین و کهرت کردنی برگه‌کانه، بۆ نمونه:

«/ته‌ویلی شاخ/ لاپه‌ره‌ی بهر/ دینی سه‌رته.../ رووم له وێبه/
ئه‌و گه‌وانه‌ی/ که بارێزه و/ رنۆ به‌فر/، تۆفی شیعر و/
کرتیوه‌ی ئه‌م/ زه‌مانه‌یان/ لێ نووسیوه/، ئه‌یخویندمه‌وه/»

دوورتر

«/تۆ نانویت و/ منیش نانووم/

/من دلدارئ/ کم دوژمن دار/

/چاوئ لیکنیم/

/ته‌ویلی بهر/ زم دانه‌نیم/

ئه‌م دێرانه کورت بن یا درێژ هیچ جیاوازییه‌کی ریتمی دروست ناکهن،
چونکه ههر هه‌موویان له‌سه‌ر ته‌نوعی چوار برگه‌یی داریژراون. لیره
ده‌مانه‌وئ چهند سه‌رنجێک له‌مه‌ر داریشتنی شیعرى نوئ تۆمار بکه‌ین:
شیعرى نوئ به‌رامبه‌ر به‌شیعرى ستوونى، له‌ چۆنیه‌تى داریشتنی له‌سه‌ر
کاغه‌زدا نییه، واته‌ ده‌کرئ له‌ شیکلی په‌خشان، واته‌ هه‌موو کاغه‌زه‌که
داگیر بکات و شیعریش بیت، ئه‌مه‌ له‌ حاله‌تیکدا، ده‌کرئ به‌پێی
ویستیش یه‌ک له‌ دووی ئه‌و بتر شوێنیه‌وه و نه‌شبیته شیعر. به‌کورتی
ده‌کرئ په‌خشان به‌وێندریته‌وه و شیعریش له‌ شیکلی په‌خشان بنوسریته‌وه،
به‌لام له‌ داریشتنی دووه‌مدا، ئه‌وانه‌ی که جله‌وی شیعره‌که‌ی له‌ده‌ست دان:

۱- وێنه‌ی شیعرین؛

۲- په‌یوه‌ندی نیوان وێنه‌ شیعره‌کانن؛

۳- ریتم و موسیقای ئه‌م وێنانه‌ن؛

۴- په‌یوه‌ندی ناوه‌کیان به‌ده‌لاله‌ته‌کانه‌وه‌ گرینگه‌ نه‌ک جوژی خسته‌نه
سه‌ر کاغه‌ز. هه‌رچه‌نده، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمپرو شیعر زیاتر بۆ خوێندنه‌وه تا بۆ

گۆرانی، واته‌ خسته‌سه‌ر کاغه‌زی ده‌ق ده‌کرئ به‌هایه‌کی ئیستانتیکی
هه‌بیت. ئه‌م «میزه‌نپاژه» واته‌ ئه‌م خسته‌سه‌ر کاغه‌زه‌ ده‌کرئ ببیتته‌ خاوه‌ن
ده‌لاله‌تیش، واته‌ به‌تالی به‌بێده‌نگییه‌ک و اتادار ئاوس دریت. به‌لام
ئه‌مجۆره شیعره هیشتا له‌ناو ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ره‌واجی نییه، چونکه
زۆریه‌ی خوێنه‌ر به‌دوای واتادا ده‌گه‌رئ نه‌ک به‌دوای ئاماژه.

ئه‌م که‌رتکردنه له‌لای شێرکو بیکه‌س په‌یوه‌ندی به‌ده‌لالات و ته‌کنیکی
نووسینه‌وه نییه، به‌لکو کیشیکه‌ خۆی زال ده‌کات، وه‌کو ئه‌وه‌ی تاقه‌ کیش
بیت له‌ ده‌روازه‌ی شیعرى شێرکو بیکه‌س جیتی بیتته‌وه: «به‌م کازتوه/
خۆلا وێبه/ به‌م به‌یانیه‌ ژاکاوه/ به‌م شه‌فه‌قه‌ که‌له‌لايه/ به‌م گه‌رد و گولئ
گومانه/ ئیدرسی بد/ لیسبی چیکات؟ کام نه‌یتئ/ ئه‌دوینیت و؟/
به‌ئاقاری/ چ ره‌نگیکئ/ په‌ژموره‌دا/ تی ئه‌به‌رئ و(۲۲)./ یا له‌ شیعرى
«تاقه‌که» هه‌ر به‌هه‌مان کیشدا شوێ ده‌بیتته‌وه:

له‌سه‌ر شاخیک/ ئاوئ دیل بوو/ رۆژ له‌ دوای رۆژ/ ئاوی گیراو/
خه‌می شینی گه‌وره‌ ئه‌بوو/ هه‌تا جارئ/ خه‌م ته‌قییه‌وه و/ ئاوی کۆپله/
ده‌رگای به‌ردی/ نی شکان و/ به‌گور هات و/ له‌و به‌رزه‌وه/ بازیکئ دا و/
بوو به‌ تاقه‌که! (۲۳)./ لیره‌ پرسیار ده‌کرئ: ئایا گۆران پشتی له‌ کیشی
عه‌رووز کرد له‌ پیناوی ئه‌وه‌ی ئه‌م کیشه‌ خۆمالییه‌ جیگیره‌ به‌سه‌ر
شیعریه‌تى کوردیدا بسه‌پینئ؟ یا ئه‌وه‌تا تیگه‌یشتنی شێرکو بیکه‌س
له‌مه‌ر شیعرى سه‌ربه‌ست و کیشدا ته‌نها له‌م چوارچێوه‌دا خۆی ئاشکرا
ده‌کات؟

که‌چی ده‌بینن کاتئ گۆران پشت له‌ عه‌رووز ده‌کات له‌ پیناوی ئه‌وه‌ی
بگه‌رپته‌وه کیشه‌ خۆمالییه‌کان(۲۴) چونکه‌ به‌پێی بۆچوونی ئه‌و زیاتر

(۲۲) شێرکو بیکه‌س، ژن و باران، ۲۰۰۱، سلیمانی لا ۷۰.

(۲۳) شێرکو بیکه‌س، ژن و باران، ۲۰۰۱، سلیمانی لا ۱۰۶.

(۲۴) له‌ شیعرى فۆکلۆری که‌ دواتر ده‌بیتته‌ مه‌رجه‌ی کیشی شیعرى نوئ کوردی،

ده‌بینن هه‌شت برگه‌یی و هه‌وت برگه‌یی و پینج برگه‌یی و شه‌ش برگه‌یی و ده‌=

له گهڵ «خه سائيسی زمانی کوردی» ده گونجین، له م بواره سیستهمی کیشی دهوله مهنده چونکه تهنوبعی گهلی زباتری هیناوه ته کایه وه؛ بۆ نمونه شیعری «ناهنگیک له ناو ران (٢٥)» ته نوبع له سه ر چوار برگه یی، واته دیری ههشت برگه یی و دیری سیانزه برگه یی و دیری پینج برگه یی له یه ک قه سیده کۆ کردۆته وه. یا له سروودی «دهمی راپه رین (٢٦)» ده بینین، له هه مان سرووددا یازده برگه یی و پینج برگه یی به کار هیناوه (٢٧).

که واته ده توانین بلتین گۆران به وریاییه وه ته ماشای کیشی شیعری فۆلکلۆری کردوه و له سه ر ئه و ده ستووران شیعری نوێی دارپشتوه، به لام گۆران پشت له کیشیک ده کات و ئامیز بۆ ده ستووریک دیکه ده کاته وه. ئه مه وه کو سه ره تا و دامه زرتنه ر ده کړی ته ماشا بکړی، به لام ئه ی دوا ی گۆران؟ چۆن شاعیرانی دوا ی گۆران سه یری ئه م کیشه گرینگه یان کردوه؟

کیش لای رامبو، هه ر وه کو شار-یش ئامازه ی بۆ کردوه، تیکه له کیشی هه موو دیریک بووه به شپوه یه ک که هه ر دیریک ژیا نیک

= برگه یی به رچاو ده که ون. بۆ نمونه: ههشت برگه یی: «هێ برام سه ری من دیشن / غه م له درێ من گه له که»، هه وت برگه یی: له ته یران وه ز ته یرۆکم / له ته یران ته یری ره شم / له باغان گوری گه شم؛ پینج برگه یی: «هه ی مه مان مه مان / ئه سمه ری مه مان / ده ست ده قه رانگن / هه ر مه گره خه ما»؛ شه ش برگه یی: «مارێ باه م دووره رتیه / لانکی ساوام پتیه / قه د ناگه مه جتیه»؛ ده برگه یی: «ئه ستیره ک هه رات گوتیان سیوه یله / خۆ من نه مزانی کیژۆره له یله». به روانه: چه پکێ هۆنراوه ی فۆلکلۆری ده شتی هه ولتیر، هیمدادی حوسین، الحوادث، به غدا، ١٩٨٦. لاپه ره کانی: ١١، ٥٧، ٥٩، ٦٩، ١١٧.

(٢٥) دیوانی گۆران، لا ٥٠-٥٢.

(٢٦) دیوانی گۆران، به رگی یه که م، کۆری زانیاری کورد، به غدا، ١٩٨٠، لا ٤٠٣.

(٢٧) یازده برگه یی له شیعری فۆلکلۆری: «ئامین و ئامین وه ی ده ردم تا و تا وه / شه و له ناله ی من وه ی سیروان بێ نا وه». به روانه: هه لبژارده یه ک له شیعری فۆلکلۆری کوردی، فرووق حه فیدزاده، به رگی دووه م، چاپخانه ی سه رکه وتن، سلیمان، ١٩٨٣. لا ٢٢.

ته وای تیا به. هه لبه ته پێش رامبو، بۆ دلیتر شیعری به بێ کیشی ته قلیدی نووسیوه، به لام مه رج نییه ئه و شیعرا نه، شیعره هه ره چاکه کانی بۆ دلیتر بن. رامبو له شیعره سه ر به کیشه ته قلیدییه کانی، کیشی ئه سه که نده ری و سه رواش: (AA;BB;CC.)، هه شت برگه یی و سه روا: (AB;AB;)، هه شت برگه یی تیه هه لکیش به چوار برگه یی و سه رواش: (AB;AB;)، دوو هه شت برگه یی و چوار برگه ییه ک و سه رواش: (AAB;CCB). به لام کاتیکیش دیته سه ر ئه و شیعرا نه ی ئیتر کیشه ته قلیدییه کان ده خاته لا وه وه و هه ر قه سیده یه ک ساختمانیکه و به مه ی خۆی له گه ل خۆی ده هینێ. شیعرا، واته ده ق به دووی به مه ی خۆیدا ده گه ری. کاتیکیش به نه وی بگه رتینه وه سه ر گریمانه که ی خۆمان و بۆ ئه وه ی بیسه پتینه سه ر شیعره کانی «وه رزیک له دۆژ» و «دره وشانه وه»، ئه وه له یه که م قه سیده ی «وه رزیک له دۆژ» که به «جاران» ده ست پیده کات، واته به توخمیکێ کرۆنۆلۆژی، به م شپوه یه ده ست بێ ده کات:

«(٢٨) جاران، ئه گه ر باش بیته وه یادم، ژیا نم جه زن بوو، دلان ده کرانه وه، شه رابیش خوره ی ده هات.

ئیه واره به کیان، جوانیم له سه ر ئه ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پتی دا.

به رامبه ر به عه داله ت، خۆم پر چه ک کرد.

هه لآ تم. ئه ی جادوو که ران، ئه ی که ساسیی، ئه ی کینه، گه ئجینه که میان ته سلیمی ئیوه کرد!

توانیم هه موو هیوا ی ئینسانیه ت له زه ینمدا بکوژتیمه وه. بۆ هه موو به ختیاریه کیش له پیناوی ئه وه ی بیخنکینم، چه شنی ئازه له درنده کان بازی که رانه م دا.

(٢٨) وه رزیک له دۆژ و دره وشانه وه، ئارتور رامبو، وه رگپانی ئه حمه دی مه لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه ولیر، لا ٢٢.

به له ناوچوونیشم، بانگه‌ئیشی جه لادانم کرد، له پیناوی ئه وهی گاز له قوداغه‌ی تهنه‌نگه‌کانیان بگرم. بانگه‌ئیشی ئافاتم کرد، له پیناوی ئه وهی له گه‌ل خوتین و لمدا بخنکیم. به‌دبه‌ختیی خوداوه‌ندی من بوو. خۆم گه‌وزانده ناو قوروج‌چلپاو، خۆم له‌بهر بای تاواندا هیشک کرده‌وه. ده‌میکیش یاری شیتانهم کرد.

به‌هاریش قوورترین پییکه‌نینی گه‌لخو‌بانه‌ی بۆ هیتانم.

به‌لام، دره‌نگ، له‌سه‌ر دوا هه‌ناسه‌ دۆزیمیان‌وه! بیرم له‌وه کرده‌وه که کلیلی ئاهه‌نگه‌ کۆنه‌که‌م بدۆزمه‌وه، به‌لکو شه‌بییه‌م بکرتنه‌وه.

ئهم کللیله به‌زه‌بییه. - ئهم سروشه‌ ئه‌وه ده‌سه‌لمینتی که خه‌ونم ده‌بینی!

«تۆ، ههر به‌که‌متیار ده‌مینیتنه‌وه، هتد...» شه‌یتان (٢٩) هاوار ده‌کات که به‌خشخاشی گه‌لی میهره‌بان تاجینه‌ی بۆ کردم. «مه‌رگ ده‌سگیر که تا ئاره‌زوت تیدا هه‌یه، به‌هه‌موو هیتزی خۆبو‌ستنت، به‌هه‌موو گونا‌هه گه‌وره‌کانت.»

ئای که زۆرم تووش بوو: - به‌لام، شه‌یتانی ئازیز، لیت ده‌پارپیمه‌وه. بیلبیله‌کانت که‌می هیتور که‌ره‌وه! له‌ چاره‌روانی هه‌ندی ترسنۆکی دواکه‌وتوو، ئیتوه له‌ نووسه‌ردا، هه‌زتان له‌ ونبوونی توانای وه‌سف و ری پیشان دانه، ئهم چهند لاپه‌ره‌ قیتزلیه‌توه له‌ ده‌فته‌ری منی له‌عنه‌ت لیکراو لی ده‌که‌مه‌وه.

رامبو‌به‌ وه‌سفیکتی ئاسایی ده‌ست به‌م شیعره‌ ده‌کات: «جاران، ئه‌گه‌ر باش بیتنه‌وه یادم، ژیانم جه‌ژن بوو، دلان ده‌کرانه‌وه، شه‌رابیش خوره‌ی ده‌هات.» پاشان ههر دوا به‌دوای ئهم دیره، دیره شیعریکی دی، دیسانه‌وه به‌ئامرازیک ده‌ست پت ده‌کات که ئاماره‌ بۆ چمکیکی کرۆنۆلۆژی ده‌کات ئه‌ویش «ئیبواره‌یه‌کیان» ه، به‌لام سه‌رسورینه‌ترین دیری به‌دوا دیت و

(٢٩) شه‌یتان مه‌به‌ست قیبلتینه، به‌لام ئهم خوتنده‌وه هه‌یج زیاده‌که‌ ناخاته سه‌ر شیعره‌که.

سه‌رتاپای مه‌نتیقه‌که‌ی ده‌شیتوتنی: «ئیبواره‌یه‌کیان، جوانیم له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پیتی دا.» لیره نه‌ک ته‌نها رامبو‌به‌ له‌ سیاقی وه‌سفیکتی رووت و گیترا‌نه‌وه ئاراسته‌ی شیعره‌که به‌لایه‌کی دیکه‌ وه‌رده‌چه‌رخینتی، به‌لکو به‌ته‌واویش دووفاقه‌یی بۆدلیر که له‌مه‌ر جوانییه‌وه هه‌یبوو، تیکده‌شکینتی. جوانیی ئه‌و ته‌لیسمه‌ غه‌بییه‌ نییه که شاعیر به‌رامبه‌ری بیتنه‌ کړنۆش بردن، به‌لکو جوانیی وه‌کو نا-ماده‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی خۆی داده‌نیت و هه‌ست ده‌کات، که تاله.» سه‌ره‌ئنجامی ئهم سه‌رنجدان و تاقیکردنه‌وه‌یه چییه؟ ئه‌ویش «خۆ پر چه‌ک کردنه به‌رامبه‌ر به‌ عه‌داله‌ت». ده‌بی چ په‌یوه‌ندییه‌کی رووکه‌ش له‌ نیوان ئهم سی توخمه‌دا هه‌بیت؟

١- «جاران، ئه‌گه‌ر باش بیتنه‌وه یادم، ژیانم جه‌ژن بوو، دلان ده‌کرانه‌وه، شه‌رابیش خوره‌ی ده‌هات.»

٢- «ئیبواره‌یه‌کیان، جوانیم له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژوینم پیتی دا.»

٣- «به‌رامبه‌ر به‌ عه‌داله‌ت خۆم پر چه‌ک کرد.»

ده‌توانین یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک گشت ئه‌و توخمانه‌ی که ئهم شیعره‌ پتیک ده‌هیتن کۆ بکه‌ینه‌وه و له‌ گشت ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ بگه‌رین که ئیمکانه له‌ نیوان دروست بن. رامبو‌هه‌ر وه‌کو رینتی شار ده‌لی: «له‌ ناواخنی هه‌ر شیعریکی رامبو‌دا، هه‌ر بره‌گه‌به‌کدا، هه‌ر دیریکدا، هه‌ر رسته‌به‌کدا ژیانیکی شیعریی سه‌ره‌خۆ هه‌یه. (٣٠)» ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه که دیره شیعره‌کان، یا بره‌گه‌کان، یا وشه‌کان، له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌تر کۆکراونه‌ته‌وه و ده‌بی به‌زۆر پتیکه‌وه گرتیان بده‌ین بۆ ئه‌وه‌ی واتا و مه‌به‌ست بدۆزینه‌وه! به‌لکو په‌یوه‌ندییه‌کان ئاسان و ئاسایی نین، چونکه په‌یوه‌ندیی شیعریی.

(٣٠) وه‌رزیک له‌ دۆژ و دره‌وشانه‌وه، ئارتور رامبو، وه‌رگیترا‌نی ئه‌حمه‌دی مه‌لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه‌ولیر، لا ٢١.

ئەگەر ئەم پەيوەندىيان لە ئاستى يەكەم دروست بوونايە، ئەو ھەر بەچاوخشاندىكى سەرتاپاي دەلالەتەكان يەكئالا دەبوونەو و مەسەلەكە دەپرايەو!

ھەلبەتە ئەمە سەبارەت بەو شىعرانەى كە كىش و سەروايان نىيە، بەلام ئەگەر بىت و كورتىن شىعرى رامبۆش وەرگىن، ھەر ھەمان دىدەنىگا و بۆچوون دەبينىن، چونكە شىعر نەپتووستى بەكىشە، مەبەست لە كىشى تەقلیدیيە، نە پتووستىشى بەسەروايە، مەبەست لە سەروا تەقلیدیيەكانە؛ ھەر ھەمان گرىنگى شىعرىش نە بەو یە كورت بىت، نە بەو شە درىژ بىت. تەمەنى شىعرىك وەك تەمەنى رەحەتبوونە، ھەيە درىژخايەنە و ھەشە وەك برووسكەيەك كورتخايەنە؛ بەلام شىعر پتووستى بە بنەمايە!

دەبينىن لە شىعرى «برىتى» دەلى:

برىتى (۳۱)

ئەگەر ئارەزووم ھەبى،
ئەو ھى بەرد و خۆلە.
فراوین بە ھەوا دەكەم و
بە گاشە بەرد و خەلووز و ئاسن.

برىسىيە تىبەكانم، بخولیتەو. بلەو ەرن برسىيە تىبەكانم،
لەناو كىلگەى دەنگ.
ژھەرى دلخۆشى
لاولاو ھەلمژن.

(۳۱) وەرژىك لە دۆژ و درەوشانەو، ئارتور رامبۆ، وەرگىرانی ئەحمەدى مەلا،
۲۰۰۱، ئاراس، ھەولیر، لا ۴۲-۴۳.

چەوى ھوردوخاش بوو بخۆن.

كۆنە بەردى كلتساكان؛

زىخى كۆنە لەھى،

كولتەرى فرىدراوى شىوہ بۆرەكان.

گورگ لەژىر گەلاكان دەيلووران

پەرى جوانى ھىلنج دەدا

ھى ئەو مرىشكانەى كە خواردبووى:

چەشنى ئەو من دەسووتىم.

خاس و مېوہ

تەنھا چاوەروانى رننەوہن؛

بەلام جالجالۆكەى چەپەر

تەنھا وەنەوشە دەخوات.

گەر بخەوم! گەر بکولتیم

لەسەر قورىانگەى سلیمان.

ئاوى كولاویش بەسەر ژەنگدا چۆرەى دى،

دەرژىتە ناو سىدرۆنەوہ.

بنەماى شىعر لای رامبۆ گەلى ئالۆزە، ئەو ھى رەنگە لەم بوارەدا بوتريت،
بەھىچ شىوہيەك نەكەوتۆتە ژىر مەنتىقىكى سەردىيەوہ، بەلكو گەلى لە
نەۆمەكانى خوارەو ھى مەنتىقى سادە ئىش دەكات و خۆى رىكەدەخات.
كاتىكىش بىھوى ئامازەبەك بۆ منالىي خۆى بكات، يا بىرەوہر بىەك تبايا
دەبووژىتەوہ، ئەوہ مومكىن نىيە بەشىوہى گىرآنەوہ بۆمانى بھۆنیتەوہ،
بەلكو شىعر لای ئەوہ خاوەن مەنتىقى تايبەتى خۆيەتى: «ئای بۆژبانى

منالیم! شارپیهک بوو بۆ هه‌موو وه‌رزێ، به‌ده‌ر له‌ توانا، ده‌ست ته‌نگتر، له‌ چاترین ده‌رۆزه‌که‌ری پشت له‌ دنیا کردوو، شانازی که‌ر به‌وه‌ی که‌ بێ نیشتمان و بێ هاوێ، چ گه‌وجیه‌ک بوو (٣٢).

ئه‌گه‌ر به‌شپوه‌یه‌کی کورت بنه‌مای ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ شپه‌ته‌ڵ که‌ین، ئه‌وه‌ ده‌بینین که‌ جو‌ره‌ نوستالژییه‌ک که‌ به‌ «ئای» ده‌ستی پێ ده‌کات، بخوێندریته‌وه‌، له‌ هه‌مان کاتیشدا له‌ کو‌تایی په‌ره‌گرافه‌که‌ ده‌بینین ده‌لتی: «چ گه‌وجیه‌ک بوو». ده‌بینین چه‌ند فیکره‌ی دژ له‌ رووکه‌شدا کو‌ ده‌کاته‌وه‌: ١- «ئای بۆ ژبانی منالیم!» هه‌نین و نوستالژی.

٢- «شارپیه‌ک بوو بۆ هه‌موو وه‌رزێ»: ئاره‌زوو و ئیشتیه‌ها بۆ ژبان.

٣- «ده‌ست ته‌نگتر، له‌ چاترین ده‌رۆزه‌که‌ری پشت له‌ دنیا کردوو» = فیکره‌ی زوهد و ته‌رکه‌کردنی دنیا.

٤- «شانازی که‌ر به‌وه‌ی که‌ بێ نیشتمان و بێ هاوێ» = ته‌واوکردنی فیکره‌ی پیشوو.

٥- «چ گه‌وجیه‌ک بوو» = به‌چاویکی دیکه‌وه‌ روانینه‌ ئه‌و به‌شه‌ی ژبان.

یا له‌ شیعری «خوێنی پیس» دا، هه‌کایه‌تی په‌چه‌له‌کی خوێمان بۆ ده‌گێرپه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌زمانیه‌کی شیعریی پرووت:

«من له‌ باوباپیره‌ گۆلواکانه‌وه‌ چاوی شینباوی سپیم بۆ ماوه‌ته‌وه‌، مێشکیکی ته‌نگ و چه‌واشه‌ له‌ زۆرانبازی. جلویه‌رگیشم وه‌ک هی وان به‌ریه‌ریه‌. به‌لام ئه‌من، قژم چه‌ور ناکه‌م.

گۆلواکان داماله‌ری پیستی ئازده‌ڵ، سوتینه‌ری گیا هه‌ره‌ به‌ده‌کانی زه‌مانی خوێمان.

له‌وانه‌وه‌: بتپه‌رستی و خو‌شه‌ویستی گونا‌هم بۆ ماوه‌ته‌وه‌؛ - ئای! بۆ

هه‌موو گونا‌هه‌کان، تو‌رپه‌یی و که‌شخه‌یی لێدان، - شتیکی مه‌زنه‌ که‌شخه‌یی؛ - به‌تایبه‌ت درۆ و ته‌وه‌زلی (٣٣).

ده‌کرێ به‌هه‌مان میتۆد، وێنه‌ شیعرییه‌کان، یا «فیکره‌ شیعرییه‌کان» یه‌ک له‌ دوای ئه‌وی دیکه‌ ریز بکه‌ین و بزانی چۆن و به‌چ شپوه‌یه‌ک له‌ په‌یوه‌ندیی دان. له‌ برگه‌ی یه‌که‌مدا رامبو‌ باسی سولاله‌ی خوێمان بۆ ده‌کات و له‌ هه‌مان کاتیشدا خو‌ی له‌ باووباپیران جودا ده‌کاته‌وه‌. له‌ نیو گالته‌جاریی و زمانیه‌کی شیلگیرانه‌ شیعری لای رامبو‌ له‌دایک ده‌ییت. ئه‌م شپوه‌یه‌، ئه‌م شپو‌ازه‌ بێگومان په‌یوه‌ندیی به‌ جیهانبینی شاعیره‌وه‌ هه‌یه‌.

ئیمه‌ بروامان وایه‌ که‌ کیشه‌ی جیهانبینییه‌که‌ کاربگه‌ری خو‌ی به‌سه‌ر بنه‌مای شیعره‌وه‌ جێ ده‌هێلێ. به‌واتایه‌کی دیکه‌، په‌یوه‌ندییه‌کی هاوته‌ریب له‌ نیوان دیده‌نیگای شاعیر و ئه‌و بنه‌مای که‌ شیعری پێ دروست ده‌کات، هه‌یه‌. ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ش له‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز و کشان و راکشانه‌، هه‌ندی جار، زه‌بری فیکری هه‌نده‌ زاله‌، ناتوانی خو‌ی ئازاد بکات و شیعری له‌ پیناوی شیعری بنوسی، به‌لکه‌ شیعری له‌ پیناوی خواسته‌یه‌کی ده‌ره‌کی یا ناوه‌کی ده‌نوسی. به‌بۆچوونی ئیمه‌ ئه‌م هه‌لبه‌ز و دابه‌ز، په‌یوه‌ندی به‌ ته‌مه‌ن و ته‌جره‌به‌ی شاعیره‌وه‌ نییه‌، هه‌ندی جار و تێ ده‌گه‌ین تا شاعیر بچپه‌ته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌، هه‌نده‌ شیعری لای قوول و خاوه‌ن فره‌ دووری و خاوه‌ن کو‌ - خوێندنه‌وه‌ ده‌بی، به‌لام نمونه‌گه‌لیکی زۆرمان له‌ به‌رده‌مه‌، بۆ ئه‌وه‌ ره‌تی ئه‌م ئه‌نجه‌ ته‌ باوه‌ی پێ بده‌ینه‌وه‌.

(٣٣) وه‌رزیک له‌ دۆژ و دره‌وشانه‌وه‌، ئارتور رامبو، وه‌رگێرانی ئه‌حمه‌دی مه‌لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه‌ولێر، لا ٢٣.

(٣٢) وه‌رزیک له‌ دۆژ و دره‌وشانه‌وه‌، ئارتور رامبو، وه‌رگێرانی ئه‌حمه‌دی مه‌لا، ٢٠٠١، ئاراس، هه‌ولێر، لا ٤٦.

سه‌ره‌نهامی گشتی

ئه‌وه‌ی له‌م لێكۆڵینه‌وه‌ كورته‌ خرایه‌ روو سه‌باره‌ت به‌پیشكه‌شكردنی میتۆدێكی ئه‌ده‌بیه‌ و شیعریش ماده‌كه‌یه‌تی. ده‌كری و ه‌كو تاقیكردنه‌وه‌یه‌كی ره‌خنه‌سازی له‌مه‌ر شیعره‌وه‌ حسیتی بۆ بكری. ئه‌و نمونانه‌ی كه‌ لێره‌ ته‌رح كران، مه‌رح نییه‌ ماته‌كامیل بن، به‌لام ئه‌و نامراز و كه‌ره‌سانه‌ی كه‌ ئیمه‌ خستمانه‌ به‌رده‌م خۆینه‌ر و توێژه‌ره‌وان، ده‌كری له‌ بواری دیکه‌، واته‌ سه‌باره‌ت به‌ ده‌قی شیعی دیکه‌ ته‌تبیق بكریت.

هه‌میشه‌ ره‌خنه‌گران به‌دوای پێوه‌ریكدا وێڵن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌قی شیعی له‌ ده‌قی ناشیعی جیا كه‌نه‌وه‌، له‌ گشت ئه‌و مه‌سافانه‌ بکۆڵنه‌وه‌ كه‌ دوو ده‌ق له‌یه‌ك جودا ده‌كاته‌وه‌. ئه‌گه‌ر زمانی شیعی له‌ جه‌مسه‌ریكدا بێت، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بێ له‌ جه‌مسه‌ره‌كه‌ی دیکه‌ زمانی په‌خشمان هه‌بێت.

له‌ هه‌ردوو حاله‌ تدا ده‌ق به‌بێ بنه‌ما ئیش ناکات، نه‌ك ته‌نھا ده‌بێ زمانی شیعی زمانیتکی جیاواز بێت و له‌ ناواخی زمانی گشتیه‌وه‌ هه‌له‌هێنجرئ، به‌لكو ده‌بێ بنه‌مای ده‌قی شیعی له‌ بنه‌مای ده‌قیته‌کی په‌خشانی جیاواز بێت. هه‌لبه‌ته‌ كاتیک «زمانیتکی شیعی» خۆی ته‌سلیمی بنه‌مایه‌کی شاقوولتی ده‌كات زیاتر به‌ره‌و گێرانه‌وه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ و له‌ هه‌موو حاله‌ تیکیشدا زمانی گێرانه‌وه‌ به‌سه‌ریا زال ده‌بێت و نووقسانی له‌ هه‌یکه‌لی روو ده‌دات.

كه‌واته‌ ئیمه‌ ده‌قی شیعی له‌ نێوان بنه‌مایه‌کی بازنه‌یی ده‌بینن. یا بنه‌مای بازنه‌یی ته‌نھا بنه‌مایه‌ كه‌ باوه‌ش بۆ شیعیته‌کی پته‌و ده‌كاته‌وه‌. كاتێ كه‌ وێنه‌ی شیعی به‌بچووكتین توخم و هه‌رده‌گرین، ده‌بێ تیبینی په‌یوه‌ندییه‌كانی نێوان ئه‌و وێنانه‌ بکه‌ین. هه‌روه‌ها سه‌ره‌تای هه‌موو ده‌قیك په‌یوه‌ندییه‌کی تاییه‌ت دا به‌ له‌گه‌ڵ كۆتایی هه‌مان ده‌ق.

ده‌شكرا زیاتر له‌سه‌ر ده‌نگ و ریتم و توخمی بچووكتر له‌ وێنه‌ بکه‌ینه

ماده‌ی ئه‌م لێكۆڵینه‌وه‌یه‌، بێگومان ئه‌م لێكۆڵینه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌کرد. له‌ كۆتاییدا، ئه‌لشیمی شیعی هه‌میشه‌ پرسیارمان له‌لا دروست ده‌كات و هه‌میشه‌ چێژ و مه‌عریفه‌مان له‌مه‌ر ده‌قی شیعی له‌ گۆران دان، بۆیه‌ هه‌یج به‌ره‌مه‌تکی ره‌خنه‌یی خاوه‌ن دوا وه‌لام نییه‌، به‌لام خاوه‌ن پرسیار تاییه‌تی خۆیه‌تی.

پښت

85	نوشتانه‌وه
91	بو خانمیک
97	پشپله
102	کیمیای نازار
108	جاران، نه‌گهر باش بیتنه‌وه یادم
111	برسیتی
115	سهره‌نجای گشتی

5	پیشه‌کی
8	۱- گرمای و ئیشکالییهت
9	۲- وه‌سفرکردنی ماده‌ی لیکولینه‌وه
11	به‌شی به‌گم
11	بنه‌مای بازنه‌یی و بنه‌مای شاقوولی
11	چهند سهرنجیک له باره‌ی ئافراندن و لاسایی کردنه‌وه
15	۱- پنتی بالا
17	۲- نمونه‌یه‌کی سوربالی له ده‌وری هه‌مان پنتدا؟
18	۳- شیعر و کؤمه‌لگا
19	۴- دیارده نوټیه‌کان
20	۵- په‌خشانه شیعر زاراه‌یه‌کی دووفاقیه
23	۶- خه‌بالکردن و وټنه‌ی شیعریی و گرفته‌کانی جیهانینی
35	۷- خوتندنه‌وه‌یه‌کی دیکه
49	۸- زمان له‌ناو زماندا
57	به‌شی دووهم
57	شیعر واتایه؛ به‌لام چ واتایه‌ک؟
60	۱- باشه جیاوازیی مانای چپیه؟
69	۲- ئیرۆس دایکی شیعره
73	به‌شی سټیهم
73	شیعر له دوا پیتاسه ته‌نھا هه‌ر بنه‌مایه
73	۱- رټیازی ئیشکردن یا میتۆدی لیکولینه‌وه
75	۲- شیکردنه‌وه‌ی دهق
75	شه‌هید
79	بو جوانی سهره‌رپی
82	مقه‌ست

